RADU TEODORESCU

SFÂNTA MARIA, NOUA EVĂ SAU PROTOTIPUL NOII FEMINITĂȚI

Cugir 2021

CUPRINS

Introducere
1. Scurtă istorie a vieţii Sfintei Maria
2. Zeițele feminine al păgânismului: chipuri ale desfigurării feminine
3. Feminismul în perspectivă creştin ortodoxă: o adevărată problemă?
4. De ce în creştinismul ortodox Sfânta Maria este Noua Evă?
5. Sfânta Maria ca prototip al noi feminităţi
6. Sfințenia Sfintei Maria ca reper pentru femeia din toate timpurile
Concluzii

INTRODUCERE

O carte nouă despre Sfânta Maria Maica Domnului o scriem cu mare plăcere. Aceasta fiindcă trebuie să ştim că în teologia creştin ortodoxă există o ramură specifică care se ocupă cu studiul ei: mariologia. Prin urmare ca să fim tehnici această carte este o carte de mariologie creştin ortodoxă. Cartea de faţă evident că se doreşte să fie una originală fiindcă vrea să facă un punct de legătură dintre sfinţenia Maicii Domnului şi feminitate.[1] Teza de bază a cărţii pleacă de la apelativul pe care mai mulţi sfinţi creştin ortodocşi l-au dat Sfintei Maria de Noua Evă. Ca să răspundem la întrebarea cine este Nou Evă evident că trebuie să răspundem la întrebarea: cine a fost Vechea Evă? Vechea Evă a fost soţia lui Adam, primul om creat de Dumnezeu. Sfinţii părinţi sunt unanimi: umanitatea a căzut prin Eva fiindcă a fost Eva cea care a căzut prima în păcatul neascultării la instigaţiile diavolului. Acest fapt ne este prezentat:

- pe larg,
- în extenso
- cuprinzător
- şi sintetic

în prima carte a Bibliei: cartea Facerii.

Mariologia creştin ortodoxă susţine că Vechea Evă a adus păcatul şi moartea în lume. Evident că era nevoie de un nou prototip al feminităţii. Acest prototip al feminităţii trebuia să fie unul care:

- să asculte de Dumnezeu,
- să fie supus lui Dumnezeu
- şi să facă voia lui Dumnezeu.

Istoric se ştie că au trecut 5000 de ani de la Vechea Evă la Noua Evă. După cum ne spune Facerea păcatul Vechii Evei a constat în neascultare de porunca lui Dumnezeu. Dumnezeu i-a lăsat pe Adam şi Eva în Grădina Raiului să se bucure de toate roadele şi plăcerile ei, dar le-a impus o singură condiţie: să nu mănânce din pomul cunoştinţei binelui şi al răului fiindcă în ziua în care vor mânca vor murii. Acest pom al cunoştinţei binelui şi al răului a fost înţeles de Sfinţii Părinţi în mod diferit dar dacă este să facem o concluzie se poate spune că pomul cunoştinţei binelui şi al răului a însemnat că Adam şi Eva nu aveau dreptul să cunoască binele şi răul dar mai ales răul fiindcă acest lucru ar fi implicat cu sine multe riscuri. A cunoaşte răul înseamnă:

- înţelepciune,
- maturitate,
- liber arbitru
- şi discernământ.

Este foarte uşor să cazi dintr-o cunoaştere a răului în facerea răului.

Păcatul fiind săvârşit a venit şi osânda. Totuşi Dumnezeu promite un Mântuitor primilor oameni şi anticipează că acest Mântuitor se va naşte dintr-o femeie: „duşmănie voi pune între tine şi femeie, între sămânţa ta şi sămânţa ei, ea îţi va zdrobi capul iar tu îi vei înţepa călcâiul" (Facere 3, 15). Acest verset se referă la trei lucruri:

- Venirea lui Mesia,
- Sfânta Maria
- şi diavol.[2]

Nu greşim dacă spunem că această care este o:

- introducere,
- o sinteză,
- o sumarizare
- şi un compendiu

---

[1]Adrian Lucian Dinu, *Maica Domnului în teologie sfinţilor părinţi* (Iaşi, 2009).

[2]Prin urmare se poate spune că Maica Domnului a fost profeţită din primele zile ale umanităţii. În acest sens teologia creştin ortodoxă susţine că dacă în Eva toţi au căzut în păcat, ei bine în Sfânta Maria cu toţii au puterea de a se ridica din păcat. Este bine să ştim că Sfânta Maria a avut păcatul strămoşesc dar prin viaţa ei a ajuns la sfinţenie. Sfinţenia Maicii Domnului ajunge să se răspândească la toţi cei care o cer. Totuşi se poate spune că în iconomia Maicii Domnului femeile ocupă un rol esenţial. Aceasta fiindcă se poate spune că în persoana Maicii Domnului femeia a fost restaurată sau mai bine spus restabilită în sfinţenie şi har. Acesta este motivul pentru care în Biserica Creştin Ortodoxă Sfânta Maria este considerată cea mai mare între sfinţi. În timp ce sfinţilor li se aduce un cult de cinstire Sfintei Maria i se aduce un cult de preacinstire.

de mariologie creştin ortodoxă.

Aceasta fiindcă sunt creştinii ortodocşi cei care o cinstesc cel mai mult şi cel mai bine pe Sfânta Maria. Sfânta Maria este pomenită în mai toate slujbele Bisericii Creştin Ortodoxe. Iată care sunt principalele sărbători în cinstea Macii Domnului în tradiţia creştin ortodoxă:

1. Pe 8 septembrie e sărbătoreşte Naşterea Maicii Domnului,
2. Pe 1 octombrie Acoperământul Macii Domnului
3. Pe 21 noiembrie se sărbătoreşte Intrarea în Biserică a Maicii Domnului,
4. Pe 25 martie se sărbătoreşte Bunavestire a Maicii Domnului
5. Şi pe 15 august se sărbătoreşte Adormirea Macii Domnului.

Este evident că ortodoxia are mare evlavie la Maica Domnului. Sunt mai mulţi creştini ortodocşi care nu au nici un fel de evlavie la Maica Domnului. Aceasta fiindcă lor li se pare că Sfânta Maria este o persoană a trecutului şi nu are nici o legătură cu ei cei de azi. Sperăm ca prin rândurile acestei cărţi să aducem conştiinţa a cine a fost şi cine este Sfânta Maria pentru noi creştinii ortodocşi.[3]

În această carte vom enunţa aproximativ 14 dinte minunile Maicii Domnului pentru a arăta sfinţenia ei dar şi faptul că ea este cu adevărat mijlocitoare între Dumnezeu şi oameni. Vom vorbii mai mult de faptul că judecările oamenilor nu sunt asemenea judecăţilor lui Dumnezeu. Aceasta fiindcă dintre toate femeile din lume Dumnezeu şi-a ales o fecioară din Nazaret pentru a Îl naşte pe Mesia. Evident că au fost şi sunt mai mulţi care ar fi voit ca Sfânta Maria să se fi născut:

- împărătească,
- regină,
- prinţesă
- sau din cine ştie ce familie bogată.

Ei bine acest lucru nu a avut loc. Dumnezeu a ales o biată fecioară din Nazaret în Israel pentru a îşi duce la îndeplinire planul de mântuire a omului. În această carte vom insista mai mult în a explica cum se face că Sfânta Maria s-a învrednici de o asemenea cinste.

Trebuie să ştim că în ceea ce priveşte persoana Sfintei Maria în teologie sunt 3 opinii:

- opinia creştin ortodoxă care este cea mai moderată,
- opinia catolică,
- şi opinia protestantă şi neoprotestantă.

Ei bine ortodocşii după cum am spus sunt unii care susţin că Sfintei Maria i se cuvinte un cult de preacinstire ca una care este mai presus decât toţi sfinţii. Catolicii în schimb au mers mult mai departe cu cinstirea Maicii Domnului şi au ajuns să susţină două erezii:

1. Că Domnului este co-mântuitoare (co-redemptrix) cu Iisus,
2. Şi că ea s-a născut fără păcatul strămoşesc.

Protestanţii şi neo-protestanţii sunt unii care nu au nici un fel de cinstire faţă de Maica Domnului şi o consideră o simplă femeie. În sens creştin ortodox a susţine că Sfânta Maria este o simplă femeie este la fel de bine o erezie. Este o erezie fiindcă este bine să ştim că ea este mult mai mult decât o simplă femeie. Cea care l-a născut pe Fiul lui Dumnezeu, Domnul Iisus Hristos nu are cum să fie o simplă femeie.[4]

Fiindcă a ajuns la sfinţenie prin colaborare sinergică cu fiul ei, trebuie să ştim că Maica Domnului a ajuns să fie o "rană a dracilor" după cum a denumit-o Sfântul Serafim de Sarov. Sfânta Maria este o "rană a dracilor" fiindcă prin naşterea ei s-a ajuns la posibilitatea mântuirii oamenilor. Ceea ce trebuie să ştim este că nimeni nu este mântuit:

- cu forţa,
- obligatoriu,

---

[3]Adrian Lucian Dinu, *Fecioara Maria, prototip al vieţii duhovniceşti. Tâlcuire a operei Sfântului Irineu de Lyon* (Iaşi, 2008).

[4]Din primele zile ale creştinismului se poate vedea că Sfânta Maria a ocupat un loc de seamă. Ea a fost cinstită chiar şi de apostoli. Un loc aparte a avut ea în inima şi viaţa Sfântului Ioan Teologul care după cum ştim a primit-o pe Sfânta Maria cu sine după ce Iisus i-a încredinţat-o pe cruce prin cuvintele: Iată Mama ta şi femeie iată fiul tău. Totuşi, ceea ce trebuie să ştim este că mai ales femeile trebuie să fie mult mai sensibile la sfinţenia Maicii Domnului. Aceasta fiindcă exemplul ei ne spune că nu trebuie să fi:

- bogată
- sau de neam mare

pentru a ajunge la sfinţenie. Este cu adevărat o mare cinste pentru o femeie să ajungă să Îl nască pe Fiul lui Dumnezeu însă acest lucru nu trebuie să fie privit cu mândrie ci un smerenie şi umilinţă.

- sau împotriva voinţei sale.

Pentru a se mântuii omul are nevoie de liberul arbitru. Omul trebuie să consimtă la propria mântuire la fel cum în faţa Sfântului Arhanghel Gavriil Sfânta Maria a consimţit la naşterea Mântuitorului prin celebrele cuvinte: "iată roaba Domnului. Fie mie după cuvântul tău" (Luca 1, 38). Acesta este motivul pentru care sfinţii părinţi au avut mare evlavie la Sfânta Maria. Iată ce spunea în acest sens despre Maica Domnului Sfântul Efrem Sirul: „gura mea este prea mică ca să pot vorbi despre tine şi limbă nu am ca să arăt tainele tale. Nu am glas şi cuvânt ca să povestesc frumuseţea ta. Porunceşte-mi ca să spun despre tine!" Se poate vedea aici că Sfântul Efrem Sirul se simte copleşit de sfinţenia persoanei Maicii Domnului. Aceasta fiindcă ea a ajuns la o înaltă stare de viaţă duhovnicească.[5]

O primă minune pe care o avem din viaţa Sfintei Maria se legă de adormirea ei. Se spune că pe când timpul se apropria ca Maica Domnului să se mute din această viaţă sfinţii apostoli au fost aduşi pe nori în statul Gheţimani pentru a fi de faţă la momentul plecării sale din această lume.

- Mă bucur să sunteţi aici, le-a spus Maica Domnului apostolilor.
- Şi noi, au răspuns ei.
- A venit vremea să părăsesc această lume.
- Şi pe noi cui ne vei lăsa?
- Vă voi lăsa în grija Fiului meu.
- Să te rogi pentru noi.
- Aşa voi face.
- Îţi mulţumim.
- Să nu fiţi trişti că vă părăsesc.
- Nu avem cum să nu fim.
- Sunt încredinţată de Fiul meu că mă voi muta într-un loc de veselie.
- Aşa să fie.
- Binecuvântarea mea să fie cu voi.
- Amin.

După ce a spus aceste cuvinte Sfânta Maria şi-a dat sufletul în mâinile Fiului ei Domnul Iisus Hristos. Apostolii au luat trupul ei şi au început să meargă cu cântări spre locul de înmormântare. Evreii îi pândeau pe apostoli.

- Ce fac ei?
- O duc pe Maria lui Iosif să o înmormânteze.
- O ţin de parcă ar fi sfântă.
- Ce sacrilegiu.
- Este o femeie păcătoasă ca restul.
- Dar cum de au venit toţi apostolii lui Iisus?
- Poate s-au înţeles în secret.
- Cine ştie? Poate.
- Şi noi ce facem acum?
- Cum ce să face?
- Da, ce facem?
- Vom năvălii asupra lor şi vom răsturna sicriul cu trupul Mariei.
- Bine aşa vom face.

Dintr-o dată evreii s-au aruncat spre sicriul Sfintei Maria ca să îl doboare.

- Voi apostolilor v-aţi pierdut minţile?
- Cine sunteţi voi?
- Sunt cei care ţinem legea lui Moise.
- Lăsaţi-ne în pace.
- Nu.
- Voim doar să îngropăm pe mama lui Iisus.
- Voi nu înţelegeţi că nu este sfântă?

---

[5]Ioan Ică jr., *Maica Domnului in teologia secolului XX si in spiritualitatea isihasta a secolului XIV: Grigorie Palama, Nicolae Cabasila, Teofan al Niceei* (Sibiu, 2008).

- Ba este.
- A fost o femeie păcătoasă ca restul femeilor.
- Lăsați-ne în pace.

Pe cum evreii spuneau aceste cuvinte și veneau spre trupul Sfintei Maria au orbit cu toții.

- Ce se întâmplă?
- Da ce se întâmplă?
- De ce s-a făcut întuneric.
- Nu s-a făcut întuneric.
- Dar ce?
- Am orbit cu toții.
- Am orbit?
- Da.
- Vai nu se poate!
- Doamne ai milă de noi.

Se spune că unul dintre evrei totuși a ajuns să se atingă de sicriul Sfintei Maria. El a fost imediat pedepsit de un înger care i-a tăiat mâinile nevăzut.

- Nu se poate? Mâinile mele.
- Asta ți se întâmplă fiindcă ai vrut să profanezi sicriul Sfintei Maria, i-a spus Sfântul apostol Petru
- Nu se poate, vai mâinile mele.

Evreul se tânguia și plângea cu mare amar fiindcă nu mai avea mâini. Se spune că Sfântului Petru i s-a făcut milă de el.

- Ai vrut să răstorni sicriul Sfintei Maria nu?
- Da așa este.
- Îți pare rău?
- Îmi pare, îmi pare foarte rău.
- Vrei să îți primești mâinile înapoi?
- Fac orice numai să îmi primesc mâinile înapoi.
- Bine atunci crede că Sfânta Maria este Maica Domnului.
- Cred, cred din toată inima.
- Și devii creștin?
- Da, devin creștin.
- Spune tare că crezi în Sfânta Maria.
- Cred, Doamna mea, și mărturisesc că cu adevărat și fără de stricăciune ai născut pe Stăpânul și Mântuitorul meu Iisus Hristos, Fiul adevăratului Dumnezeu și Părintelui.

Sfântul Petru l-a luat și s-a dus și l-a lipit de mâinile care și ele au rămas lipite de sicriu. Imediat ele s-au lipit la loc.

- Acum mergi și să nu o mai huleşti pe Sfânta Maria, i-a spus Sfântul Petru.
- Așa am să fac.

Între timp evreii orbiți se văitau:

- Ochii noștri, ochii noștri oare ce s-a întâmplat cu ei?
- Voi de acolo, l-a spus Sfântul Petru.
- Ce este?
- Vreți să vă recuperați vederea?
- Vrem cum să nu vrem.
- Atunci apropiați-vă de scriu.
- Așa vom face.
- Acum atingeți-vă de hainele Sfintei Maria.

Ei s-au atins de hainele Sfintei Maria și s-au vindecat.

- Slăvit pe să fie Domnul.
- De azi înainte să deveniți creștini.
- Așa vom face.

Se spune că acei evrei s-au convertit și au stat 3 zile la mormântul Sfintei Maria în rugăciune.[6]

---

[6] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 13-15.

Deşi această minune a orbirii, a tăierii mâinilor şi a vindecării lor a avut loc la sfârşitul vieţii Sfintei Maria, am găsit de cuviinţă să o includem în cartea noastră. Ea ne spune că cu adevărat Sfânta Maria a fost sfântă şi la el de bine prin ea s-au făcut mai multe minuni. Aceste imnuri au fost adunate în mai multe colecţii de cărţi creştin ortodoxe. La ele vom face mai multe referinţe în paginile acestei cărţi. Aceasta fiindcă trebuie să ştim că Sfânta Maria a avut o sfinţenie adevărată şi una iluzorie. Iată de ce în creştinismul ortodox se consideră că este un păcat să nu ajungi să o preacinsteşti pe Sfânta Maria.[7] Sfânta Maria este un personaj care apare în Noul Testament şi se poate vedea din comportamentul ei multă discreţie. Se poate spune că în timpul celor 3 ani de misiune publică a lui Hristos ea a stat cumva în umbră fiindcă nu o vedem să fie implicată. Totuşi a fost ea cea care nu a avut nici o îndoială despre faptul că Iisus este Mesia. Ştim că la nunta din Cana Sfânta Maria le spune nuntaşilor cărora li se terminase vinul să facă tot ceea ce le va spune Iisus. Nuntaşii ascultă de Iisus şi umplu nişte vedre cu apă după care Iisus transformă apa în vin. Din modul cum s-a purtat Sfânta Maria se poate vedea că ea a ştiut că Iisus este cu adevărat Fiul lui Dumnezeu. Fiindcă a ştiut acest lucru ea nu s-a mândrit ci mai mult s-a smerit pe sine. Acesta este şi motivul pentru care în mai multe icoane creştin ortodoxe ale Naşterii Domnului, Sfânta Maria este reprezentată stând cu spatele la pruncul Iisus. De ce? Fiindcă era cumva îngrijorată de soarta viitoare a acestui prunc.[8]

CAPITOLUL 1

SCURTĂ ISTORIE A VIEŢII SFINTEI MARIA

În acest capitol ne vom lua răgazul necesar pentru a face o scurtă incursiune în viaţa Sfintei Maria. Este evident că Sfânta Maria s-a născut cu câţiva ani înainte de Hristos. Părinţii ei au fost:

- dreptul Ioachim[9]
- şi dreapta Ana.[10]

Ştim că drepţii Ioachim şi Sfânta Ana au fost oameni credincioşi şi cu frică de Dumnezeu. Totuşi se pare că ei nu puteau avea copii. Acest lucru nu i-a dus însă la:

- disperare,
- deznădejde
- şi necredinţă.

Din contră, i-a făcut să se roage şi să insiste mai mult în faţa lui Dumnezeu. Plecat în pustie pentru a se ruga se pare că Sfântul Ioachim a avut parte de vizita unui înger care i-a spus că rugăciunea lui i-a fost ascultată şi că i se va naşte o fiică. Despre naştere trebuie să ştim că la evreii de la timpul lui Iisus a nu naşte mai ales dacă erai femeie era considerat o ruşine. Unul dintre motivele pentru această ruşine a fost faptul că evreii ştiau din profeţiile Vechiului Testament că trebuia să se nască Mesia. Ei bine orice evreică ar fi putut să devină mama lui Mesia. Iată de ce a nu naşte era considerat la evrei o mare ruşine. Se poate spune că viaţa Sfintei Maria se împarte în 3 etape:

1. Naşterea Sfintei Maria (vârsta de 1-15 ani),
2. Perioada Buneivestiri şi a naşterii şi copilăriei lui Iisus, (vârsta de 15-28 de ani),
3. Şi ultima perioadă din viaţa Sfintei Maria în care a propovăduit evanghelia (29-60 de ani).[11]

Ceea ce mai ştim din sfânta tradiţie este fiindcă nu a putut avea copii dreapta Ana a promis lui Dumnezeu că primul copil pe care îl va avea îl va dedica templului de la Ierusalim (ca un fel de afierosire). Ei bine Sfânta Maria se va naşte şi evident că Dreapta Ana s-a ţinut de cuvânt şi a trimis-o de la vârsta de 3 ani la templul din Ierusalim. Ştim că în acest templu Sfânta Maria a stat până la vârsta de 15 ani. Deci se poate vorbii de 12 ani timp în care Sfânta Maria a stat şi a slujit la templul din Ierusalim.

---

[7]Mircea Vulcănescu, *Gânduri despre Maica Domnului - imnul acatist* (Cluj- Napoca, 2019).

[8]Vasile Mihoc, Şapte tâlcuiri biblice despre Maica Domnului (Sibiu, 2019).

[9]Ioachim era din seminţia lui Iuda şi se trăgea din Regele David.

[10]Ana era din seminţia lui Aaron şi se trăgea din preotul Mathan.

[11]În ceea ce priveşte anul morţii Sfintei Maria trebuie să ştim că nu se ştie cu exactitate. Unii susţin că Sfânta Maria ar fi adormit în jurul vârstei de 60 de ani în timp ce alţii susţin că ea a murit în jurul vârstei de 70 de ani. Oricum ceea ce trebuie să ştim este că după moartea Dreptului Iosif soţul Sfintei Maria, Sfânta Maria va sta cu Sfântul Ioan Teologul cu care va face mai multe călătorii misionare dintre care una va ajunge până în Grecia la Muntele Athos. Acesta este unul dintre motivele pentru care Sfânta Maria este considerată patroana şi ocrotitoarea Muntelui Athos.

Ei bine ceea ce trebuie să știm este că templul de la Ierusalim unde a stat și a slujit Sfânta Maria nu era templul lui Solomon fiindcă acesta a fost distrus de Nabucodonosor în anul 517 înainte de Hristos. Templul în care a stat Sfânta Maria a fost construit de Zorobabel la porunca profeților Zaharia și Agheu. Se știe că acest templu avea în jurul un spațiu care era compus din 3 paliere:

1. Un palier destinat fecioarelor,
2. Un palier destinat văduvelor,
3. Și un palier destinat pelerinilor.[12]

În această perioadă de 8 ani cât a stat la templu ceea ce este cel mai evident este că Sfânta Maria s-a ocupat în special cu:

1. Rugăciunea,
2. Slujbele de la templu
3. Și studiul Vechiului Testament.

Aceasta fiindcă acesta era programul pe care îl aveau mai toate fecioarele care erau primite la templu. Este evident că Sfânta Maria a fost o persoană deosebită și că de mică a ajuns să trăiască:

- în frică de Dumnezeu,
- evlavie,
- curăție,
- credință
- și virtute.

Avem aici un protest al oricărei femei din zilele noastre. Acest lucru nu înseamnă că toate femeile trebuie să ajungă să se retragă din lume și să trăiască viață monastică de templu. Este vorba mai mult de duhul în care trebuie să trăiască femeile din zilele noastre care se poate spune că:

- s-au secularizat,
- s-au decreștinat
- și s-au îndepărtat de Dumnezeu.

Deși se spune că femeia este mai slabă decât bărbatul nu trebuie să subestimăm nici o femeie. Aceasta fiindcă sunt mai multe femei care au demonstra că pot să fie:

- mai viclene,
- mai perverse
- și mai rele

decât bărbații. Portretul femeii seducătoare care seduce și ia mințile bărbaților este din ce în ce mai des întâlnit. Totuși este evident că nu trebuie să ajungem să demonizăm femeile. Aceasta fiindcă ele sunt unele care fără doar și poate că sunt vitale pentru:

- înmulțirea
- și perpetuarea

vieții de pământ.[13]

La fel de bine ceea ce trebuie să știm este că la templu cel care s-a ocupat de creșterea duhovnicească a Sfintei Maria a fost Sfântul Zaharia tatăl Sfântului Ioan Botezătorul. Acest lucru fiindcă între ei era rudenie și a fel de bine știm că Sfântul Zaharia era preot la templu. Din aceasta se poate înțelege că la Ierusalim Sfânta Maria a fost pe mâini bune. Aceasta fiindcă a fost:

- educată,
- instruită
- și crescută

în cele duhovnicești.

Faptul că de mică Sfânta Maria a fost crescută în credință și în Dumnezeu și în duhul Vechiului Testament este un motiv în plus ca să susținem că elevii de azi au și ei nevoie de orele de religie din școli. Aceasta fiindcă

---

[12]https://doxologia.ro/viata-maicii-domnului-o-sinteza-pentru-omul-grabit (consultat pe 9.03.2021).

[13]Că femeia a fost desemnată de Dumnezeu Tatăl ca viață ne-a spune numele primei femei Eva care se tâlcuiește viață. Femeia este evident una care este menită să ofere și să multiplice viața. Eva a fost desemnată ca o maică a vieții dar prin lucrarea diavolului ea a devenit o lucrătoare a morții. Aceasta fiindcă prin păcatul Evei cu toții ajungem să murim. Dumnezeu Tatăl s-a milostivit de această soartă tragică a omului și promite că dintr-o fecioară va venii mântuirea omului. Se poate spune în acest sens că prin Sfânta Maria balanța mântuirii a ajuns să se regleze din nou. Iată de ce ortodoxia ajunge să ne îndrume să ne rugăm la Sfânta Maria. Prin rugăciune către ea fără doar și poate că ajungem să ne apropiem mai mult de Dumnezeu care a ales-o să fie mamă a Mântuitorului.

ştim că în țările creştin ortodoxe s-a ajuns ca religia să fie predată în şcoli. Sunt şi multe voci care sunt împotriva predării religiei în şcoli şi acest lucru nu este bine. Aceasta fiindcă după cum am spus copii au venit să fie învățați de ce este:

- frica de Dumnezeu,
- rugăciunea,
- religia,
- credința
- şi evlavia.

Dacă le-am interzice copiilor religia în şcoală după cum a făcut-o regimul comunist fără doar şi poate că i-am privat de unul dintre ele mai necesare lucruri: cunoaşterea lui Dumnezeu. Acest lucru nu înseamnă că trebuie să înțelegem că numai copii trebuie să trăiască în credință şi frică de Dumnezeu ci la fel de bine cu toții cei adulți trebuie să facem acest lucru. Viața Sfintei Maria este pentru noi toți un astfel de model.[14]

A vârsta de 15 ani după cum era tradiția la evrei Sfânta Maria ajunge să îşi termine gestația sau creşterea la templu. Din grija Sfântului Zaharia Sfânta Maria a fost dată lui Iosif un bărbat din Nazaret pentru a urma să se căsătorească cu el. Cu privire la vârsta Sfântului Iosif sunt mai multe speculații. Unii susțin că Iosif era foarte bătrân în timp ce alții evident că susțin că era mai tânăr. Unele opinii susțin că Sfântul Iosif ar fi avut 80 de ani. Nu ştim cu exactitate vârsta pe care o avea Sfântul Iosif când a luat-o pe Sfânta Maria dar ceea ce se ştie este că Sfântul Iosif mai fusese căsătorit cu o femeie pe nume Salomeea. Prin urmare Sfântul Iosif era:

- văduv,
- şi era de meserie tâmplar.

Sfântul Iosif se ştie că a avut 7 copii. 4 băieți:

1. Iacov,
2. Simeon,
3. Iuda
4. şi Iosia

şi 3 fete:

1. Salomeea,
2. Estera
3. şi ultima fiică a cărei nume nu se mai cunoaşte.

Ceea ce trebuie să ştim este că mai toate evenimentele legate de naşterea şi copilărie lui Iisus se leagă de vârsta dintre 15 şi 28 de ani a Sfintei Maria. Care au fost aceste evenimente:

1. Bunavestire,
2. Vizita de 3 luni făcută Elisabetei ruda ei mama Sfântului Ioan Botezătorul,
3. Tăierea împrejur şi ducerea lui Iisus le templu,
4. Închinarea magilor,
5. Fuga în Egipt,
6. Întoarcerea în Nazaret,
7. şi pelerinajul la Ierusalim.

Este esențial să fim conştienți că Sfânta Maria a avut o contribuție majoră în salvarea pruncului Iisus din mâinile tiranului şi despotului Irod cel Mare care a crezut că Iisus avea să îi ia locul la tron fiindcă se spunea despre El că este Mesia. Ca orice mamă Sfânta Maria a preferat exilul decât să ajungă să îşi piardă copilul. Acest lucru este încă o dovadă în plus care ne spune că Sfânta Maria l-a iubit pe Mântuitorul.[15]

---

[14]Sfântul Maxim Mărturisitorul, *Viața Maicii Domnului* (Sibiu, 1998).

[15]Iubirea Sfintei Maria față de mântuitorul trebuie să ştim că este cumva paradoxală. Aceasta fiindcă această iubire a fost:
- atât maternă
- cât şi duhovnicească.

Sfânta Maria a aflat de la Sfântul Arhanghel Gavriil să i se va naşte Fiul lui Dumnezeu. Prin urmare se poate spune că ea şi-a dat seama că Fiul ei nu este Unul obişnuit. Ea a ştiu că trebuie să facă tot ceea ce poate mai bine ca acest Fiu:
- să nu ducă lipsă de nimic,
- să fie crescut iubire,
- să fie îngrijit
- şi să fie educat.

Iată prin urmare că se poate spune că Sfânta Maria a fost o mamă model la fel cum trebuie să fie toate mamele din lume.

Ultimul capitol din copilăria lui Iisus îl avem la vârsta de 12 ani când știm că El s-a pierdut de mama lui și de Sfântul Iosif ca după 3 zile să fie găsit în templu:

- învățând
- și discutând

cu înțelepții de acolo.

Urmează apoi 18 ani în care atât viața lui Iisus cât și viața Sfintei Maria nu mai au mai nimic ieșit în comun. Aceasta fiindcă Noul Testament și evangheliștii nu mai spun nimic despre El și nici despre Sfânta Maria. Această perioadă de timp este una care a deschis mai multe speculații cu privire la Iisus fiindcă au fost mulți care au susținut că de fapt Iisus a călătorit prin țări exotice ca:

- India,
- Persia
- sau Arabia.

Alții susțin că Iisus s-a înscris în școlile rabinice. Ceea ce este cel mai probabil este că Iisus a fost tâmplar dimpreună cu Tatăl Său Sfântul Iosif. Ca o dovadă a acestui fapt, Sfântul Iustin Martirul și Filosoful ne spune că pe vremea lui (secolul II) încă se mai păstra o căruță făcută de Iisus.[16]

O altă intervenție minunată a Sfintei Maria o avem din timpul sfinților apostoli. Se spune că imediat după ce evreii l-au ucis pe Sfântul arhidiacon Ștefan, Sfântul Lazăr cel înviat a treia zi din morți predica cu mare putere pe Hristos. Totuși după ce a văzut ce i s-a întâmplat Sfântului Ștefan Sfântul Lazăr a plecat din Israel în Cipru. Din porunca Sfântului apostol Petru un ucenic dintre cei 70 cu numele de Maximin a stat cu Marta și Maria surorile lui Lazăr. Marta și Maria au stat cu Sfânta Maria până la adormirea ei. După moartea Sfintei Maria, Marta și Maria au împărțit averile lor săracilor și au început să propovăduiască pe Hristos. Acest lucru nu a fost pe placul evreilor.

- Și ce vom face acum?
- Cu Marta și Maria?
- Da.
- Au devenit extrem de periculoase.
- Așa este îl predică pe Hristos și nu pe Moise.
- Trebuie să fie o modalitate să le venim de hac.
- Să le ucidem.
- Am făcut destul de multă vărsare de sânge când l-am ucis pe Ștefan.
- Am eu o idee.
- Ce idee?
- Nu le vom ucide. Le vom pune într-o barcă și le vom da drumul pe mare pentru ca marea să îi ducă unde o vrea.
- Bună idee.
- Atunci așa vom face.
- Așa vom face.

Așa că în barcă au fost puși: Marta, Maria, Maximila, Maximin și un orb pe care îl vindecase Iisus cu numele de Kalidonie. Fiind singuri pe mare cei 5 din barcă se rugau cu putere la Dumnezeu:

- Doamne ajută-ne și nu ne lăsa să murim!

Așa se face că ei au ajuns până pe malurile Marsiliei din Galia (Franța de azi). Au debarcat.

- Și ce vom face acum?
- Nu avem altă posibilitate decât să cerșim și să cerem ajutorul localnicilor.
- Așa vom face.

Cei 5 să-au pus în piața Marsiliei dar nimeni nu vroia să îi ajute.

- Nu ne ajută nimeni.
- Să mai insistăm.
- Așa vom face.

Domnitorul din acel timp al Marsiliei avea un fiu care în acea noapte în vedenie văzut pe o femeie în lumină mare.

- Cine ești tu? A întrebat-o fiul.

---

[16]https://doxologia.ro/viata-maicii-domnului-o-sinteza-pentru-omul-grabit (consultat pe 9.03.2021).

- Sunt Maria mama lui Iisus.
- Și ce vrei de la mine?
- Tu dormi odihnindu-te pe pat cu soția ta,nemilostivule, sătul de toate bunătățile și robii adevăratului Dumnezeu mor de foame. Sculându-te, du-te întreg de dimineață și ia pe cei cinci străini și îi odihnește pe ei în casa ta. Pururi de nu mă vei asculta pe mine, vei lua moarte rea și groaznică.
- Bine așa voi face.
A doua zi fiul domnitorului s-a dus la târg și a cătat pe acolo pe cei 5.
- Bună ziua, a început el.
- Bună ziua.
- Aveți nevoie de ajutor?
- Da.
- Haideți cu mine.
- De ce?
- Vă voi ajuta eu.
- Bine. Îți mulțumim mult.
Cei 5 au mers cu fiul dregătorului. I-a primit cu toată ospitalitatea. De la ei fiul domnitorului a auzit de Hristos.
- Și ziceți că Hristos a fost Fiul lui Dumnezeu?
- Da.
- Și de unde știți acest lucru?
- A făcut mai multe minuni.
- Aș vrea să fiu ș eu creștin.
- Bine, trebuie să te botezi.
Cu acesta s-a botezat toată curtea lui. Într-o zi noul creștin stătea și se gândea.
- Aș vrea să fac o vizită la Ierusalim.
- De ce?
- Să văd locurile pe unde a fost Iisus.
- Nu știu ce să zic.
- De ce?
- Am rămas însărcinată.
- Vai minunat!
- Dar totuși voi venii cu tine la Ierusalim.
- Chiar vrei?
- Știu ce înseamnă Iisus pentru tine.
- Nici nu știi cât de mult mă bucur.
Domnitorul de acum a lăsat-o pe Maria sora Martei să conducă și i-a dat putere să distrugă templele idolilor și să construiască biserici. Apoi s-a suit în corabie și a plecat la Ierusalim. La câteva zile de când se aflau în larg s-a făcut o mare furtună. La puțin timp femeia lui a născut însă imediat ce a născut a murit.
- Nu se poate! Se tânguia domnitorul.
- Lăsa-ți va trece! Îi spuneau corăbierii.
- Doamne de ce ai luat-o de la mine?
- Ce vom face cu trupul?
- Nu îl vom arunca în mare.
- Dar ce?
- Îl vom lăsa pe o insulă.
La prima insulă pe care au găsit-o au pus trupul cu copilul într-o peșteră și domnitorul a spus:
- Prea Sfântă Născătoare de Dumnezeu, Maica sărmanilor, și ajutorul celor deznădăjduiți, după cum ai născut pe Dumnezeu cu chip minunat, așa păzește și pruncul acesta, și călăuzește-l pe dânsul cum voiești.
Au plecat și au ajuns în Ierusalim și acolo prin pronia lui Dumnezeu s-au întâlnit cu Sfântul apostol Petru.
- Binecuvântează sfinte apostole.
- În numele lui Iisus să fi binecuvântat.
- Sfinte Petre am venit să vedem locurile sfinte pe unde a fost Iisus. Pe drum soția mea a murit și am lăsat-o cu pruncul meu pe o insulă.

- Nu îți fă nici o problemă în acest sens. Sunt în grija Domnului.

Domnitorul a stat cu Sfântul Petru un an. După an s-au dus pe insula unde a lăsat-o pe soția lui cu pruncul. Pe prunc l-au găsit sugând de la mama lui care deși era moartă era întreagă și neputrezită. Sfântul Petru s-a rugat și femeia a înviat. Ea i-a spus soțului că un înger a dus-o cât era moartă și și-a arătat toate locurile sfinte din Ierusalim pe care le-a văzut el. Cei doi s-au întors înapoi în Galia.[17]

Avem aici o intervenție minunată a Sfintei Maria din Galia care este Franța de azi. Ceea ce trebuie să vedem aici este faptul că Sfânta Maria i s-a arătat unui păgân și i-a cerut să îi ajute pe cei 5 care au naufragiat în Galia. Din aceasta se poate înțelege că Sfânta Maria are putere nu numai asupra păgânilor ci și a demonilor pe care păgânii îi slujeau. Iată de ce fiind una care a adormit și care s-a înălțat cu trupul la cer Sfânta Maria ne poate ajuta în lupta contra diavolilor. De mai multe ori se știe că Sfânta Maria a fost invocată în exorcismele creștin ortodoxe. Nu trebuie să avem nici o îndoială că Sfânta Maria ne poate:

- ajuta,
- susține,
- și poate fi

alături de noi când diavolii ne asaltează. Totuși, trebuie să știm că ea nu intervine dacă nu i se cere ajutorul. Iată de ce în toate slujbele Bisericii Creștin Ortodoxe sunt mai multe rugăciuni pe care le facem în numele Sfintei Maria. Avem mai multe motive să credem că diavolii se tem de ea fiindcă ea este sfântă și ei nu pot suporta sfințenia sub nici o formă.[18]

Ceea ce este important este să știm că deși Maica Domnului nu a fost prezentă în timpul propovăduirii lui Iisus ea a fost prezentă la patima Sa. Evangheliile sunt cât se poate de explicite în acest sens: ea a fost martoră a crucificării lui Iisus dar la fel de bine și a învierii Sale. Faptul că ea avea să fie martoră la patima lui Iisus știm că a fost profețit încă din copilăria lui Iisus la tăierea împrejur de dreptul Simeon care i-a spus Mariei că: prin inima ta va trece o sabie. Sabia de care vorbea dreptul Simeon a fost patima lui Iisus. După patima și învierea lui Iisus mai sunt două evenimente la care ea a fost martoră:

1. Înălțarea la cer a lui Iisus
2. Și Cincizecimea.

Sunt mai multe opinii patristice care susțin că de fapt nu Maria Magdalena l-a văzut prima pe Iisus înviat ci Maica Domnului. Acest lucru este mai mult numai o opinie fiindcă nu știm cu exactitate dacă a fost așa sau nu. Urmează mai apoi o perioadă de 12 ani în care Maica Domnului a stat mai ales în Ierusalim, Efes și Antiohia cu comunitățile creștine. Tradiția ne mai spune că Sfânta Maria la fel de bine a ajuns și în Grecia la Muntele Athos. Cum a fost posibil acest lucru?

Se spune că Lazăr cel înviat a treia zi de Iisus a fost ales episcop al Ciprului.[19] Lui i s-a făcut dor să o mai vadă măcar odată pe Sfânta Maria. El nu se mai putea întoarce la Ierusalim fiindcă evreii căutau să îl omoare. Prin urmare ce a făcut Lazăr? El și-a dat seama că Sfânta Maria nu va mai trăii mult și așa că i-a scris o scrisoare la Maica Domnului cerându-i să vină să îl viziteze în Cipru. Maica Domnului i-a spus că îi va îndeplinirii cererea numai să trimită o corabie în portul Iaffa. Acest lucru l-a făcut Lazăr. Însoțită de Sfântul Ioan Teologul și de alți doi apostoli ei bine Maica Domnului s-a pornit spre insula Cipru. Ei bine curenții de vând au dus corabia până în Grecia la Muntele Athos. Athosul de la acea perioadă de timp era un munte cu multe temple păgâne. Mai multe dintre aceste temple aveau oracole care erau medii prin care demonii preziceau viitorul. Se pare că unul dintre cei mai cinstiți zei la Muntele Athos era Apolo.

"Când s-a apropiat corabia de țărm, s-a întâmplat o minune! Toți idolii din munte au căzut cu fetele la pământ, sfărâmându-se în mii de bucăți; iar idolul Apolon, cel din vârful Athonului răcnind groaznic, fără orânduială, ca niciodată, a strigat; Ieșiți noroadelor bărbți si femei, tineri si bătrâni si alergați în grabă, la limanul lui Climent, ca să întâmpinați pe Maica Marelui Împărat si adevăratului Dumnezeu, Iisus Hristos! Si zicând aceste cuvinte, îndată idolul a căzut de pe vârful muntelui, împreună cu diavolul care locuia într-însul, sfărâmând coama întreagă a muntelui si prăbușindu-se în adâncurile mării."[20]

---

[17]Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 16-19.

[18]Mary C. Cuninngham, *Maica vieții. Învățătura ortodoxă despre Maica Domnului* (Iași, 2017).

[19]A fost hirotonit episcop de Varnava un ucenic al Sfântului apostol Pavel.

[20]https://www.munteleathos.ro/ISTORIC.HTM (consultat pe 10.03.2021).

Sunt mai multe opinii în ceea ce privește debarcarea Maicii Domnului la Muntele Athos. Unele susțin că ea a debarcat în jurul locului Mănăstirii Iviron în timp ce altele susțin că a debarcat în portului Dafni. În ceea ce privește timpul cât Maica Domnului a stat la Athos opiniile sunt împărțite:

- unii susțin că Maica Domului a stat numai câteva zile la Muntele Athos,
- în timp ce alții susțin că de fapt a stat câțiva ani și a locuit în zona portului Dafni.

Fiindcă au trecut mulți ani de atunci este greu de spus care este adevărul. Totuși ceea ce este important este că Maica Domnului a stat la Muntele Athos și a predicat evanghelia. Mai apoi Maica Domnului s-a întors în drumul său și după cum am spus numele ei este legat de trei mari orașe antice:

- Ierusalim.
- Efes
- și Antiohia.

A urmat după cum știm în jurul vârstei de 60 sau 70 de ani Adormirea Maicii Domnului (sunt unii care susțin că Maica Domnului a murit la 64 de ani) pe care am enunțat-o pe scurt într-o minune descrisă mai sus. Acestea sunt în mare coordonatele principale ale vieții Maicii Domnului. Se poate vedea că Maica Domnului a fost în momentele esențiale ale lui Iisus alături de El. Este vorba de:

- patima
- și învierea

lui Iisus.

Evident că sunt multe legende care au apărut ulterior referitor la viața Macii Domnului însă noi în această carte am voit să prezentăm pe scurt itinerariul vieții Maicii Domnului. Este bine să știm că după învierea și înălțarea la cer a lui Iisus Maica Domnului s-a alăturat apostolilor în predica lor. Acest lucru ne spune că ea a avut o activitate dinamică în sânul primelor comunități creștine.[21]

Din cele pe care le-am spus mai sus înțelegem că Maica Domnului a avut o mare contribuție la începutul primelor biserici creștine. Nu știm dacă ea a predicat ca sfinții apostoli dar ceea ce știm este că peste tot unde a fost a ajuns mărturie despre faptul că Iisus este Fiul lui Dumnezeu și Mântuitorul nostru. Sfinții părinți au fost în acest sens cât se poate de atenți cu cinstirea Maicii Domnului fiindcă ei și-au dat seama de:

- sfințenia,
- virtutea
- și curăția

ei. Iată ce spunea în acest sens în secolul al IV-lea Sfântul Ioan Hrisostom: „nimeni nu este asemenea în viaţă cu Fecioara Maria. Cercetează, omule, zidirea toată cu cugetul tău şi vezi dacă este ceva asemănător sau mai mult decât sfinţenia Fecioarei de Dumnezeu Născătoare. Străbate pământul, priveşte marea împrejur, cutreieră văzduhul, pătrunde cu mintea ta cerurile, aminteşte-ţi de toate puterile cele nevăzute, şi vezi dacă există o altă minune la fel cu aceasta în întreaga fire.“[22]

Ceea ce se poate vedea din viața Sfintei Maria este:

- smerenie,
- umilință
- și modestie.

După cum am văzut din episodul cu prăbușirea idolilor la Athos Maica Domnului avea putere peste demoni. Acest lucru ne face și pe noi să ne rugăm ei să ne izbăvească de:

- puterea
- și lucrările

demonilor.

Demonii ca fiind ființe spirituale sunt mai puternici decât noi care suntem și ființe materiale și ființe spirituale. Iată de ce trebuie să știm că demonii nu pot să treacă peste Maica Domnului. Mai multe minuni ale Maicii Domnului au constat în izgoniri de demoni. Acest lucru este motivul pentru care în creștinismul ortodox avem chiar o mistică a Maicii Domnului.[23]

---

[21]Vasilios Bacoianis, *Viața Macii Domnului* (Editura De suflet, 2012).

[22] Sfântul Ioan Hristostom în *Cuvânt despre Fecioara Maria.*

[23]Mistica Macii Domnului poate să fie văzută din faptul că mai toții sfinții creștin ortodocși au avut evlavie la ea. În cinstea ei au fost compuse mai multe:

- imnuri,
- cântări,

Este evident că una dintre trăsăturile cele mai evidente ale Maicii Domnului a fost curăția ei. A fost atât de curată că nu a putut să nu facă prezent harul lui Dumnezeu în ea. Iată de ce din acest model al curăției vieții Maicii Domnului la fel de bine și noi trebuie să ne împărtășim. Aceasta fiindcă știm că în ortodoxia sunt mai multe rugăciuni care ne fac conștienți de prezența Maicii Domnului și la fel de bine de faptul că ea este:

- mijlocitoare,
- mediatoare
- și rugătoare

înaintea lui Dumnezeu pentru noi.

Sunt mai mulți creștini care atunci când s-au rugat Maicii Domnului au ajuns să se simtă:

- mângâiați,
- întăriți,
- curățați
- și inspirați.

Toate aceste lucruri au loc tainic pe cale mistică.[24]

Este Sfântul Simeon Noul Teolog cel care vorbește de o maternitate duhovnicească pe care Maica Domnului o oferă celor ce se roagă ei: „precum Fiul ei, şi Dumnezeu s-a făcut Hristos şi Dumnezeul nostru, dar a fost şi fratele nostru, aşa şi noi, o, negrăită iubire de oameni!, ne facem fii ai Născătoarei de Dumnezeu, Maica Lui, şi fraţi ai lui Hristos. Căci toţi sfinţii sunt aceasta prin nunta cea preaneprihănită şi preanecunoscută săvârşită cu ea şi în ea, datorită căreia Fiul lui Dumnezeu e din ea şi sfinţii sunt din El."[25]

Din afirmația de mai sus înțelegem că Maica Domnului este:

- o legătură,
- un punct de uniune,
- o verigă
- și o unire

a celui care crede în Hristos cu Hristos.

În sens creștin ortodox este bine să știm că nu avem cum să ne legăm de Hristos fără de Maica Domnului. Aceasta fiindcă ea este un punct de legătură dintre Hristos și umanitate. De ce? Fiindcă Hristos:

- a luat trup,
- s-a întrupat
- și s-a făcut

umanitate din ea.

Iată de ce creștinismul ortodox are mare evlavie la Maica Domnului. Se poate spune că nu ai cum să fi creștin ortodox dacă nu o cinstești pe Maica Domnului. Aceasta fiindcă prin faptul că L-a născut pe Hristos Maica Domnului a ajuns să fie parte din istoria mântuirii. Această istorie a mântuirii este largă și este alcătuită din:

- profeții,
- viețile sfinților Vechiului Testament,
- întruparea lui Hristos,
- patima Sa,
- învierea Sa
- și înălțarea la cer.

Toate aceste lucruri sunt unele care trebuie să știm că sunt cât se poate de evident lucruri care au actualizat în noi nevoia de a avea un mare mijlocitor între Hristos și noi oamenii. Este vorba de Maica Domnului. Prin Maica Domnului Hristos devine fratele nostru mai mare și Dumnezeu Tatăl nostru. Este o mare chemare aceasta și trebuie să știm că Maica Domnului ne-a ajutat mult ca să se realizeze acest lucru. Sfântul Simeon Nou Teolog ne spunea că pe cum Maica Domnului L-a născut pe Hristos la fel de bine Hristos ne naște pe fiecare

---

- ode
- și laude.

Există în acest sens chiar și o psaltire a Maicii Domnului. Știm în acest sens că Sfântul Agapie Atonitul a avut mare evlavie la Maica Domnului. Când e a fost luat ca sclav de turci, Sfântul Agapie s-a rugat cu mare tărie la Maica Domnului și a fost eliberat de ea din sclavie. Avem aici încă o minune pe care Maica Domnului a făcut-o cu un sfânt creștin ortodox.

[24]Sfântul Neofit Zăvorâtul din Cipru, *Omilii la Maica Domnului* (Iași, 2016).

[25] Sfântul Simeon Noul Teolog *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

dintre noi duhovnicește: „încetând ea să zămislească şi să nască, Fiul ei a născut şi naşte în fiecare zi pe cei ce cred în El şi păzesc sfintele Lui porunci.”[26]

Maica Domnului trebuie să ştim că a fost o persoană istorică dar ea a ajuns să se ridice mai presus de istorie fiindcă:

- a dat viață
- a născut
- și a crescut pe Hristos.

Fără doar și poate că avem în persoana Sfintei Maria un exemplu de:

- răscumpărare,
- restaurare
- și înălțare

a umanului dar mai ales a feminității. Aceasta fiindcă nu trebuie să uităm că Maica Domnului a fost o femeie. Maica Domnului rămâne în acest sens un exemplu de urmat pentru toate femeile din toate timpurile și epocile fiindcă ea a fost ascultătoare și iubitoare de Dumnezeu. Chiar și când lucrurile au părut că sunt pierdute și când și-a văzut fiul pe cruce Maica Domnului a continuat să spere și să creadă în Dumnezeu. Ajutorul de la Dumnezeu nu a încetat să vină fiindcă Fiul ei a înviat din morți.[27]

O întâmplare pe care o avem legată de faptul că Maica Domnului poate intervenii pentru noi la Hristos o avem din anii când a domnit Sfântul Constantin cel Mare. Se spune că în acel timp era un croitor cu numele de Ioan care nu avea frică de Dumnezeu și trăia în multe păcate și mai ales în păcate trupești. Dumnezeu s-a milostivit de acest croitor și a voit să îl aducă pe calea cea bună. Cum a avut loc acest lucru? Într-o zi Ioan muncea la croitoria lui.

- Gata, a venit timpul să dorm.

Pe cum dormea a avut o vedenie. Se făcea că el a terminat o haină pentru împăratul Constantin.

- Bună ziua majestate.
- Bună ziua Ioane.
- Am venit cu haina.
- Mulțumesc Ioan.
- Pentru nimic majestate.
- Să o probați.
- De ce?
- Să vedeți dacă vă vine bine.
- Așa o să fac.

Împăratul s-a întors cu spatele să probeze haina dar dintr-o dată s-a întors spre Ioan cu sabia:

- Majestate ce faceți?
- Vino aici Ioane.
- Majestate ce aveți cu mine?
- Ce am cu tine?
- Da. Sunt nevinovat.
- Când va tăia sabia perii tăi, atunci va să taie şi capul tău.

După aceasta împăratul Constantin i-a tăiat capul.

Ioan s-a trezit din somn înfricoșat.

- Vai ce bine că a fost doar un vis, și-a spus el.
- Dar ce coșmar.

Ioan și reluat viața lui de păcate. Totul a decurs bine în viața lui până într-o zi când s-a îmbolnăvit.

- Ce mă voi face acum?
- Să te rogi mai mult, i-a răspuns un prieten.
- Prostii.
- Ce prostii?
- Tu crezi în rugăciune?
- Aș putea spune că da.
- Astea sunt numai superstiții.

---

[26]Idem.

[27]Alexander Schmemann, *Maica Domnului* (Editura Patmos, 2010).

- Nu zice așa.
- De ce?
- Fiindcă Dumnezeu nu este o superstiție.
- Ei lasă-mă cu Dumnezeu.
- De ce?
- Fiindcă putem să trăim și fără El.
- Dar nu El ne-a dat viață?
- Viața de venit de la părinții noștri.
- Da dar ei de unde au primit viață.
- Ce contează?
- Cum vrei tu dar eu cred în Dumnezeu.

Ioan era în boală și în mari dureri când într-o noapte a mai avut o vedenie care avea să îi schimbe viața pentru totdeauna. Se făcea că în vedenie a fost luat și dus într-un loc e judecată. Era un loc e judecată în care judecătorii aveau obiceiul să condamne la moarte.

- Ce o fi acest loc? Se întreba Ioan.

A putut să vadă că în acel loc a venit un Împărat îmbrăcat în haină împărătească și arhierească.

- Seamănă cu Iisus Hristos, și-a spus Ioan în sine.

De-a dreapta împăratului erau mai mulți oameni cuvioși.

- Parcă ei sunt sfinți.

De-a stânga împăratului erau mai multe ființe urâte și negricioase.

- Ei parcă sunt draci.

Dintr-o dată Împăratul a spus:

- Să fie adus croitorul Ioan.

Ioan a venit în mijlocul acelui loc.

- Tu ești Ioan croitorul? L-a întrebat Împăratul.
- Da eu sunt.
- Știi cine sunt eu?
- Cred că ești Iisus Fiul lui Dumnezeu.
- Așa este.

Ioan s-a închinat până jos.

- Știi de ce ești aici? L-a întrebat Împăratul.
- Nu.
- Oare nu ai fost vestit cu o vedenie mai înainte?
- Știu de acea vedenie și până azi îmi este frică de ea.
- Împăratul Constantin parcă ți-a tăiat capul nu?
- Da.
- E bine, află că nu a fost Împăratul Constantin ci Eu sub chipul lui.
- Doamne mi-a fost așa frică.
- Și fiindcă ți-a fost frică de ce nu te-ai pocăit de păcatele tale?

Ioan nu a răspuns nimic.

- Luați-l și aruncați-l în focul iadului, le-a spus Împăratul slujitorilor.
- Doamne nu! a apucat să strige Ioan.

Ioan a simțit că este cu totul cutremurat. A mai apucat să strige:

- Preasfântă Născătoare ajută-mi!

Dintr-o dată slujitorii s-au oprit din mers. S-a arătat Maica Domnului.

- Să ai milă de el, i-a spus Maica Domnului către Iisus.
- Dar este un om rău și păcătos.
- Știu, dar mai lasă-i vreme să se pocăiască.
- Bine. Așa să fie.

Iisus le-a spus slujitorilor care erau gata să îl arunce pe Ioan în iad:

- Lăsați-l pentru rugăciunile Maicii Mele să aibă timp să se pocăiască.

Ioan s-a trezit speriat din vedenie și în curând s-a făcut sănătos.

- Ce voi face acum? Se întreba Ioan.

S-a dus și a vorbit cu un călugăr evlavios care i-a spus:

- Să mulțumești lui Dumnezeu fiindcă te-a ajutat și să nu fi ca un boier cu numele de Petru care deși a fost avertizat a murit fără să se pocăiască. Un prieten de al lui l-a văzut într-o vedenie cum Petru era tras la iad. Maica Domnului a intervenit pentru ei și a obținut de la Iisus 20 de zile pentru pocăință. Petru nu a voit să se pocăiască și culmea este că la 20 de zile a murit. Exact ca în vedenie.

De atunci Ioan a devenit un bun creștin ortodox postind și rugându-se și în cele din urmă a murit la adânci bătrâneți.[28]

Avem aici o vedenie de demult care ne spune că Sfânta Maria are și o funcție eshatologică. Aceasta fiindcă ea poate la fel de bine:

- să medieze,
- să mijlocească
- și să intervină

pentru noi în fața lui Iisus. Aceasta fiindcă până la urmă este mama lui Iisus. Este bine să știm că în sens creștin ortodox Sfânta Maria a fost mama lui Iisus nu numai pe pământ ci este și în cer. Fiindcă a fost femeie și muritoare ca noi toți, ei bine Sfânta Maria ne cunoaște:

- problemele,
- necazurile,
- și mai ales durerile.

Acesta este și motivul pentru care ea mijlocește pentru noi și ne ajută și ne face să fim mai bine. Nu greșim dacă spunem că Maica Domnului prin mijlocirea ei poate să ne scape sufletele de iad. Aceasta dacă și noi le luăm în serios chemarea de creștini ortodocși.[29]

CAPITOLUL 2

ZEIȚELE FEMININE ALE PĂGÂNISMULUI: CHIPURI ALE DESFIGURĂRII FEMININE

Din istoria religiilor știm că lumea antică a fost o lume păgână. Era o lume idolatră care credea în zei și zeițe. Este bine să știm că în ceea ce privește zeitățile păgânii erau cât se poate de specifici: în timp ce unele zeități erau masculine altele erau feminine. Masculinul și femininul se pare că a jucat un rol important în păgânism. Zeii păgâni trebuie să știm că erau un el de modele pentru cei care le urmau. Oamenii simplii trebuiau:

- să îi urmeze,
- să îi imite
- să îi asculte
- și să le fie supuși.

Este evident că toate aceste lucruri aveau loc atât în cazul bărbaților cât și în cazul femeilor.

În aceste rânduri ne vom lua timpul necesar să ne dăm seama ce fel de profil aveau zeițele păgâne. Aceasta fiindcă ele trebuiau să fie urmate mai ales de femei.

Ei bine una dintre zeițele păgânismului a fost în Grecia zeița Antropos. Aflăm că această zeiță era o zeiță a:

- morții
- și distrugerii.

Această zeiță avea datoria să taie firul vieții unui om. Prin urmare aceasta era principala ei datorie.

Este evident că ne întrebăm aici de ce trebuia să existe în păgânism o zeiță a morții? De ce să fie o datorie a unei zeițe să ucidă oameni? Este cu adevărat un lucru nobil ca principala datorie a unei zeițe să ajungă să ucidă oameni?

Vom vedea însă că și în Egipt avem o zeiță care se poate spune că avea unele trăsături monstruoase. Este vorba de zeița Sekhmet. Era o zeiță care egiptenii spuneau că avea trup de leu și că din respirația ei s-a creat deșertul. Evident că ne întrebăm aici ce fel de zeiță este acea care evident că pârjolește pământul și îl face deșert? Numai o zeiță malefică ar putea face acest lucru. Prin urmare egiptenii antici nu credeau că deșertul s-a produs din cauze naturale ci mai mult în urma activității unei zeițe. Mai poate să fie o zeiță una care aduce cu sine:

- pârjolul,

---

[28] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 19-22.

[29] Simeon Mitropolit al Noi Smirne, *Bucură-te cea plină de har. Cuvinte la Praznicele Maicii Domnului* (Galați, 2018).

- distrugerea
- și moartea?

Bunul simț ne spune că nu, însă nu și pentru egipteni care o cinsteau.[30]

În India la fel de bine mai avem o altă zeiță care este model al grotescului și desfigurării. Este vorba de zeița Kali. Cine este zeița Kali? Este o zeiță a morții. Prin urmare zeița Kali este o zeiță:

- a morții,
- una care aduce o viziune iluzorie asupra vieții,
- care aduce o viziune egoistă asupra realității.

La fel de bine după indieni obiectele preferate ale zeiței Kali erau craniile de om. De mai multe ori ea este reprezentată cu un craniul sângerând care tocmai a fost smuls dintr-un om. Din nou la fel ca în Grecia și Egipt vedem că povestea se repetă și India: Kali este și ea o zeiță a morții care aduce și creează moarte în jurul ei. Totuși indienii o privesc cu mare cinste și îi fac mai multe statui.[31]

La fel de bine trebuie să știm că în antichitate au existat mai multe zeițe ale răzbunării. Hathor la egipteni se știe că era o astfel de zeiță care era a răzbunării La fel de bine Hathor era o zeiță a sexualității. Egiptenii credeau că dacă ajungi să o cinstești pe Hathor vei avea noroc în răzbunare.[32]

Zeița greacă Nemesis și ea este o zeiță a răzbunării. Grecii susțineau că această zeiță este una care ajunge să mențină un fel de:

- balanță cosmică,
- echilibru cosmic
- sau stare de integritate cosmică.

Cei care vroiau să se răzbune trebuiau să o cinstească pe zeița Nemesis.[33]

În cultura populară mexicană există un fel de zeitate ce este numită Sfânta Moarte (Santa Muerte). Prin urmare după acest cult al Sfintei Morți care a provenit din credințele aztecilor și ale mayașilor și este o zeitate feminină. În numele Sfintei Morți trebuie să știm că se fac mai multe:

- vrăjitorii
- și magie.

Trebuie să știm că Sfânta Moarte deși este un schelet cu craniu, de mai multe ori este îmbrăcată ca Sfânta Fecioară Maria. Pentru ce este invocată Sfânta Moarte?

- Bani,
- noroc,
- ocrotire
- sau iubire.

În cinstea Sfintei Morți se aduc mai multe lucruri cum ar fi:

- canabis,
- țigări,
- tequila
- sau fructe.[34]

O ultimă zeiță a răzbunării era zeița romană Poena care de mai multe ori ajungea:

- să pedepsească,
- să aducă durere,
- să sancționeze,

---

[30]Prin aceste rânduri voim să îl sensibilizăm pe cititor să își dea seama cât de deformate și cât de stricate erau modelele de feminitate ale păgânismului. Aceasta fiindcă pentru păgâni este cât se poate de evident că zeițele erau demne de:
- cinste,
- evlavie,
- mărire
- și onoare.

Este bine să aruncăm o privire cât se poate de atentă cu aceste modele de zeițe fiindcă ele ne spun despre concepțiile infecte ale feminității din antichitate. Acest lucru nu înseamnă că voim să facem o critică a antichității ci mai mult să ne dăm seama cât de bolnave erau concepțiile antice religioase și de ce creștinismul ortodox a venit cu o viziune superioară.

[31]https://ro.wikipedia.org/wiki/Kali (consultat pe 10.03. 2021).

[32]https://ro.wikipedia.org/wiki/Hathor#Roluri (consultat pe 10.03.2021).

[33]https://ro.wikipedia.org/wiki/Nemesis (consultat 10.03.2021).

[34]https://ro.wikipedia.org/wiki/Sf%C3%A2nta_Moarte (consultat pe 10.03.2021).

- și să răzbune.[35]

Din cele spune până acum ne dăm seama că sunt mai multe zeițe antice și nu numai care au ajuns să fie cumva anti-umane. Aceasta fiindcă ele sunt unele care sărbătoresc:

- moartea,
- durerea,
- egoismul,
- distrugerea,
- durerea,
- senzualității,
- suferința umană
- sau norocul.

Aceste lucruri sunt cât se poate de diferite de concepția creștin ortodoxă care este una care susține că Dumnezeu Sfânta Treime este un Dumnezeu al:

- iubirii,
- al binelui,
- al frumosului
- și al adevărului.

Să fie aceste zeități ale păgânilor adevărate de zeități? Fără doar și poate că nu. Nu au cum să fie din moment ce ele sunt unele care sunt dedicate răului și distrugerii. Ele sunt fără doar și poate un chip deformat al lui Dumnezeu.

Totuși, povestea nu se termină aici. Vom vedea în rândurile care vor urma că mai multe zeițe antice erau unele care nu numai că erau simbol al prostituției dar și cereau practicarea prostituției. Herodot ne spune că în Babilon era credința că fiecare femeie trebuia ca cel puțin odată în viață să intre în templul zeiței Afrodita și să i se ofere unui străin.[36]

Știm de exemplu că în orașul grec Corint era un templu al zeiței Afrodite în care erau peste 1000 de preotese care în numele Afroditei practicau prostituția. Aceasta fiindcă ele considerau că prostituția este un lucru sacru. Pentru antici bărbatul care ajungea să aibă relații intime cu o prostituată sacră a Afroditei se considera că ajunge să se căsătorească cu înseși zeița Afrodita, zeița iubirii și a erotismului.

La fel de bine ceea ce trebuie să știm este că în cadrul cultului zeiței Afrodita:

- sexualitatea,
- erotismul,.
- pornografia
- și senzualitatea

erau considerate lucruri sacre.

Biblia ne face cunoscut cazul preoteselor numite gedeshah care erau preotezele zeiței Astarte și care evident că și ele practicau prostituția. În acest sens se poate spune că religiile păgâne erau unele care nu făceau nici un fel de diferență dintre religie și sex. Sexul era o modalitate de a te:

- ilumina,
- spiritualiza
- și înălța

religios și spiritual.[37]

Afrodita a fost o zeiță care se știe că deși era de natură "divină" era cât se poate de libertină și a avut mai multe aventuri cu mai mulți zei cum ar fi: Ares, Poseidon, Hermes și Dynoisios. La fel de bine se pare că Afrodita nu s-a mulțumit numai cu amanți zei dar ea a avut și doi amanți muritori: Adonis și Anchises. Este

---

[35]https://ro.wikipedia.org/wiki/Poena (consultat e 10.03.2021).

[36]„Fiecare femeie din ţinut trebuie să meargă o dată în viaţă la sanctuarul Afroditei şi să se împreuneze cu un bărbat străin […]. În sanctuarul Afroditei se aşează multe femei, purtând pe cap o cunună împletită din sfoară; unele vin, altele pleacă. Femeile înşiruite lasă între ele locuri de trecere şi străbătând aceste culoare străinii aleg. O dată ajunsă aici, femeia nu se întoarce acasă înainte ca un străin, aruncându-i bani în poală, să se împreuneze cu ea. Când aruncă banul, el trebuie să rostească aceste cuvinte: «O invoc pe zeiţa Militta». Pentru că asirienii o numesc Militta pe Afrodita […]. Femeia îl urmează pe cel dintâi care i-a aruncat bani şi nu respinge pe nici unul […]. Cele care sunt frumoase pleacă repede, pe când cele urâte rămân aici multă vreme, neputând să împlinească legea; unele dintre ele aşteaptă chiar trei sau patru ani. Şi în unele cetăţi din Cipru există un obicei asemănător cu acesta."Herodot, *Istorii* (Bucureşti, 2018).

[37]https://mythologica.ro/prostitutia-sacra-si-templele-sexului-in-antichitate/ (consultat pe 10.03.2021).

evident că și aici avem de a face cu o desfigurare de ideii de dumnezeire. Acesta fiindcă imoralitatea ajunge să devină un lucru sacru.[38]

La fel de bine acest obicei al prostituției sacre îl întâlnim și în India. "În alte locuri ale lumii precum India, prostituția de templu era o cerință obligatorie pentru fetele care făceau parte din anumite caste. Spre exemplu tinerele femei din triburile Santal aveau obligația de a fi prostituate publice cel puțin o dată în decursul vieții lor, fapt similar cu îndatoririle prescrise tuturor femeilor din Babilon. În casta țesătoarelor din Tamil Nadu, era considerat normal și adecvat ca încă de la naștere, măcar una dintre fiicele unei familii trebuia să fie selectată și consacrată servirii zeului tutelar, ca una dintre prostituatele sacre ale divinității respective. În sudul Indiei, dansatoarele de la temple erau similare ca îndatoriri cu femeile devadasis, și erau considerate drept soții legitime ale zeității, precum și ale regilor care domneau pe atunci."[39]

Indienii au mers atât de departe că au ajuns să sculpteze mai multe imagini erotice în jurul templelor. Este cazul cu templul de la Khajuraho din India.

La fel de bine prostituția era un lucru sacru și în Roma antică. Se știu mai multe cazuri și chiar sărbători religioase în care era practicată prostituția: "prostituatele sacre au avut roluri importante și în cadrul religios al Romei Antice. În special în luna aprilie, căci încă din data de 1 aprilie, femeile celebrau Fortuna Virilis-Norocul Bărbătesc, în cadrul Veneraliilor, sărbători-festivaluri închinate zeiței Venus. Conform lui Ovidiu, exilatul de mai târziu prin părțile noastre, la Tomis, prostituatele însoțeau femeile măritate în diverse ritualuri specifice acestei sărbători a virilității masculine. Pe data de 23 aprilie, prostituatele ofereau donații la templul lui Venus Erycina, o zeitate asociată cu prostituția... Pe 27 aprilie, romanii sărbătoreau Floraliile, care aveau loc în onoarea zeiței Flora. Aici aveau loc dansuri erotice în care prostituatele sacre se dezbrăcau complet, încet și lasciv pe un fond muzical ritualic."[40]

După cum am făcut o trecere în revistă la aceste culte păgâne imorale vom ajunge să relatăm aici o minune pe care Sfânta Maria a făcut-o la Constantinopol. Este vorba de o minune care a avut loc la o biserică numită Neoria. Se spune că în acest loc a fost ridicat de un bogat cu numele de Patriciu Antonie. Ei bine acesta avea mare evlavie al Sfânta Maria și a zidit o biserică în cinstea ei. În timpul iconoclaștilor se spune că mai mulți soldați imperiali au venit la biserica din Neoria.

- Ce este? I-a întrebat Patriciu.
- Lasă-ne să intrăm.
- Dar aici este o biserică.
- Trebuie să intrăm în biserică.
- Dar de ce?
- În numele împăratului trebuie să scoatem toate icoanele din biserică.
- Nu se poate.
- Este decret imperial.
- Bine dacă așa este, intrați.

Soldații imperiali au intrat și au scos toate icoanele din biserică.

- Doamne ce o fi și asta? Se întreba Patriciu.

În cele din urmă iconoclaștii au fost condamnați ca eretici.

- Doamne îți mulțumesc să ne-ai adus la liman, se ruga Patriciu.
- Și ce vei face acum? L-a întrebat un prieten.
- Voi readuce icoanele în biserică.
- Cred că vei avea multă de muncă.
- Așa este.
- Mare evlavie ai tu la Maica Domnului.
- Să ne mântuim prin rugăciunile ei.
- Amin.

Patriciu a împodobit din nou biserica din Neoria. Sub biserică a zidit o mică baie pentru mângâiere trupească. Ei bine se pare că de la un moment dat baia pe care a făcut-o Patriciu a început să aibă puteri miraculoase cu harul Sfintei Maria. Aceasta fiindcă acolo au început mai mulți să se vindece de boli și alte

[38]https://ro.wikipedia.org/wiki/Afrodita (consultat pe 10.03.2021).
[39]https://www.descopera.ro/cultura/13727477-prostitutia-sacra-secretul-rusinos-al-omenirii (consultat pe 10.03.2021).
[40]https://www.descopera.ro/cultura/13727477-prostitutia-sacra-secretul-rusinos-al-omenirii (consultat pe 10.03.2021).

afecțiuni. Când a simțit că îi vine moartea Patriciu a chemat pe mai mulți oameni cu frică de Dumnezeu care veanu la biserica din Neoria.

- V-am adunat aici fiindcă am nevoie de ajutorul vostru.
- Ce anume?
- Eu nu o să mai trăiesc mult.
- Nu vorbii așa.
- Ei cum să nu? Sunt bătrân.
- Domnul să te mântuiască.
- Fiindcă nu voi avea mult de trăit vreau ca voi ă aveți de grijă de biserica mea.
- De ce?
- Fiindcă nu vreau să cadă pe mâinile necredincioșilor.
- Bine dacă așa vrei.
- Așa cred că este cel mai bine.
- Așa vom face.
- Mă bucur că am găsit sprijin în voi.
- Și noi îți mulțumim că ne-ai lăsat să ne rugăm în această biserică.

Cei care se rugau în biserica din Neoria au început să aibă grijă de biserică dar și-ai dat seama că nu prea pot fiindcă erau săraci și nu prea aveau bani pentru întreținere. Așa se face că biserica a rămas o paragină. Creștinilor ortodocși de acolo le părea rău dar nu aveau ce face. Cu moartea lui Patriciu s-au terminat și banii de întreținere. Totuși, un preotul evlavios continua să slujească în biserica din Neoria. Cu harul lui Dumnezeu acolo se spune că s-au mai făcut unele minuni. Ei bine la conducerea imperiului a ajuns împăratul Roman. Într-o zi el și-a chemat sfetnicii:

- Știți de ce v-am chemat aici?
- De ce majestate?
- Fiindcă vreau să îmi renovez și să extind palatul imperial.
- Foarte frumos.
- Numai că am o problemă.
- Ce problemă majestate?
- Nu mai am materiale de construcții.
- Păi cum așa?
- Construcția cere mai mult decât am anticipat.
- Și ce veți face acum?
- Asta vreau să mă sfătuiesc cu voi.

Între sfetnici s-a făcut liniște.

- Știu eu ce să faceți majestate, a spus unul dintre ei.
- Ce anume?
- Ați auzit de biserica din Neoria?
- Nu.
- Este o biserică în paragină. De ce să nu o dezasamblăm și să îi luăm materialele de construcție?
- Bună idee.
- Vedeți că am găsit o soluție majestate?
- Așa este. Sunteți niște sfetnici de nădejde.

La Neoria au venit mai mulți muncitori care să ia materialele din care a fost construită biserica. Ei bine noaptea a avut loc un lucru neobișnuit. Conducătorul lucrărilor a putut să vadă în vedenie o femeie care se apropia de el:

- Cine ești tu? A întrebat-o conducătorul.
- Sunt Maria mama lui Iisus.
- Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi.
- Să îți iei muncitorii și să plecați de aici.
- De ce?
- Nu vrea ca această biserică să fie desființată.
- De ce?
- Aici vreau să stau.

- Dar împăratul ne-a trimis.
- Ascultă de mine fiindcă dacă nu îți va fi rău.

Se spune că a doua zi muncitorii au plecat. Conducătorul lor s-a dus la împărat și i-a spus:

- Nu mai putem lucra acolo majestate.
- De ce?
- Aseară am văzut-o în vedenie pe Maica Domnului care mi-a spus că biserica este a ei și că dacă o distrugem mi se vor întâmpla lucruri rele.

Atunci împăratul a spus:

- Nu vreau să am judecată cu Prea Sfânt Născătoare de Dumnezeu, ci dimpotrivă voi înnoi locașul acela cu cele de trebuință.

Biserica a fost refăcută și din nou s-au făcut minuni la baia de sub ea. O femeie bogată care avea o boală ce îi făcea să puroieze tot trupul. S-a rugat 3 zile și 3 nopți la Neoria dar nu s-a vindecat. S-a dus la biserica din Vlaherne și acolo i s-a arătat Maica Domnului care i-a spus să meargă înapoi la Neoria. Acolo i s-a arătat dimpreună cu un bărbat care a lovit-o cu un baston. A făcut o baie în Neoria și a ieșit vindecată.[41]

Am spus întâmplarea de mai sus care a avut loc la Constantinopol pentru a reda contrastul dintre cultul creștin ortodox de preacinstire al Maicii Domnului și cultele degenerescente ale antichității păgâne. Este de menționat aici că păgânii antici au făcut din lucruri de rușine cum ar fi:

- desfrâul,
- adulterul,
- pornografia
- prostituția,
- răzbunarea
- ura
- și agresivitatea

adevărate virtuți.

Acest lucru ne spune că evident că sfințenia și dumnezeirea pot să fie desfigurate de cei care sunt răi și josnici. Iată de ce trebuie să fim oameni serioși să ne dăm seama că nu orice impuls uman care trece prin noi poate să fie transformat în virtute.[42]

La fel de bine trebuie să știm că antichitatea păgână a avut destul de multe zeițe ale războiului. Aceasta fiindcă în mentalitatea păgână trebuie să știm că femeia era una războinică. Ea este una care:

- pornea,
- începea
- și susținea

războiul ca un mod de viață cât se poate de firesc și natural.

1. Persanii știm că aveau zeiță a războiului pe Anahita,
2. celții o aveau ca zeiță a războiului pe Badb și pe Belisama,
3. romanii pe Bellona,
4. sumerieni pe Inana,
5. și asiro-babilonenii pe Iștar.

Toate aceste zeități feminine ne spun că concepția despre feminitate a anticilor era una negativă. Deși femeile nu prea participau la război ceea ce trebuie să știm este că ele au fost unele care au ajuns să susțină un comportament războinic. Aceste zeițe erau modele pentru toate femeile care trebuiau să le venereze. Prin urmare este cât se poate de evident că modelul feminității antice era departe de a fi:

- pașnic,
- pacificator,
- împăciuitor,
- liniștit
- și calm.

---

[41] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 22-25.
[42]Elisabeth Rudonesco, *Our dark side: a history of perversion* (Polity, 2009).

Iată de ce se poate vedea că dincolo de zeițele antice se ascundeau demoni. Nu erau zeițe cele pe care păgânii le venerau ci demoni care trebuie să știm că ajungeau să conducă femeile într-o viziune asupra modului cum trebuie să fie trăită viața:

- deformată,
- stricată,
- eronată
- și greșită.[43]

Prin urmare nu greșim dacă spunem că modelul feminin antic a fost unul profund demonizat. Femeia antică nu trebuia să exceleze în virtuți cum sunt:

- binele,
- frumosul,
- adevărul
- sau dreptatea

ci ea trebuia să exceleze în desfrâu, dezmăț sau libertinaj. Aceasta fiindcă a face acest lucru era justificat religios. Iată de ce în sens istoric și religios feminitatea trebuia să primească altă:

- valență,
- trăsături,
- sensuri
- și înțelesuri.

Au existat sfinte în Vechiul Testament dar se poate spune că modelul feminin de sfințenie din Vechiul Testament era unul masculin. Aceasta fiindcă mai toți profeții Vechiului Testament trebuie să știm că erau bărbați. Nu trebuie să înțelegem că există un fel de imposibilitate ca femeile să urmeze modele de sfințenie masculine ci mai mult să ne dăm seama că femeile cumva au fost într-un con de umbră în Vechiul Testament. Femeile din toate timpurile în ceea ce privește sfințenia au avut nevoie de:

- un model,
- o paradigmă,
- un reper
- și cineva la care să se poată raporta.

ei bine un astfel de model este Sfânta Maria Maica Domnului.[44]

Este adevărat că sunt mai mulți sfinți părinți care vorbesc de Sfânta Maria ca fiind cea mai mare între sfinți. Au fost și unele opinii care au susținut că în rai după înălțarea ei cu trupul la cer Sfânta Maria a luat fostul lui al lui satan. Aceasta fiindcă de exemplu Sfântul Simeon Noul Teolog este un sfânt care susține că de fapt cei mântuiți nu fac decât să ocupe locurile lăsate goale de diavolii care au căzut de la Dumnezeu. Iată ce spune Sfântul Simeon Noul Teolog în alt loc: „Stăpâna și Împărăteasa și Doamna tuturor sfinților, iar sfinții toți sunt slujitorii ei, precum Maica este a lui Dumnezeu. Pe de altă parte, sunt fiii ei, întrucât se împărtășesc din preacuratul trup al Fiului ei."[45] Din afirmația Sfântului Simeon Noul Teolog se poate înțelege opinia exprimată de Biserica Creștin Ortodoxă că Sfânta Maria este cea mai mare între sfinți fiindcă ea nu numai că a fost un model în:

- virtute,
- bine
- și adevăr

dar la fel de bine a născut pe Cel care este început a toată sfințenia. Nu trebuie să înțelegem că faptul că Sfânta Maria l-a născut pe Hristos acest lucru a făcut-o automat sfântă. Ceea ce trebuie să înțelegem este că ea:

---

[43]Știm că zeițele și zeii antici au fost demoni din Biblie de la Sfântul psalmist David care spunea că: toți zeii neamurilor sunt demoni. Acest lucru pare mai greu de crezut pentru unii care evident că vor susține că zeii și zeițele păgâne nu aveau cum să fie demonstrați că sunt diavoli. Ei bine se poate vedea că mai multe dintre trăsăturile lor sunt cât se poate de demonice:

- desfrâu,
- răzbunare
- război
- sau promiscuitate

sunt cu toate trăsături pe care un zeu sau un dumnezeu nu le poate avea. Totuși zeii și zeițele păgâne le aveau. Pentru aceasta trebuie să știm că dacă nu erau ficționale, zeitățile antice erau de fapt diavoli.

[44]Sfântul Grigorie Palama, *Fecioara Maria și Petru Atonitul - prototipuri ale vieții isihaste și alte scrieri duhovnicești* (Sibiu, 2005).

[45] Simeon Noul Teolog *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

- a conlucrat,
- a cooperat
- și a acceptat

harul care a venit de la Hristos. Harul Sfintei Treimi nu lucră dincolo de voința omului. Aceasta fiindcă este acest har care duce la sfințenie și la îndumnezeire (theosis).[46]

Despre aceste lucru uimitor al faptului că Sfânta Maria l-a născut pe Hristos, Sfântul Petru Damaschinul spunea cât se poate de frumos: „minunatu-s-a de aceasta cerul, şi marginile pământului s-au umplut de uimire, că Dumnezeu S-a arătat oamenilor trupeşte şi pântecele tău s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Pentru aceasta, Născătoare de Dumnezeu, pe tine te măresc cetele îngerilor şi oamenilor.“[47]

Ei bine trebuie să știm că harul lui Dumnezeu a devenit accesibil Sfintei Maria și prin ea la toți cei care i se roagă. Iată de ce se poate vorbi de un har special pe care creștinul ortodox îl poate obține prin faptul că ajunge să se roage și să aibă evlavie la Maica Domnului. Vedem că Sfântul Petru Damaschinul spune foarte frumos că pântecele Sfintei Maria s-a făcut mai cuprinzător decât cerurile. Este un lucru care este dincolo de puterile de înțelegere ale omului cum o femeie a ajuns să Îl nască pe Dumnezeu. Evident că au fost mai mulți eretici care au negat acest lucru printre care a fost și patriarhul Nestorie care spunea că Sfânta Maria a fost numai o născătoare de om și nu născătoare de Dumnezeu. Totuși, dogma creștin ortodoxă este cât se poate de clară: Sfânta Maria L-a născut pe Dumnezeu. Aceasta fiindcă acest lucru a fost profețit cu multe sute de ani mai înainte ca el să aibă loc. Una dintre cele mai cunoscute profeții este cea a Sfântului proroc Isaia: "iată fecioara va lua în pântece și va naște Fiu și se va chema numele lui Emanuel" (Isaia 7, 14). Este adevărat prin urmare că prin Maica Domnului Hristos a venit aproape de noi toți. Acest lucru nu trebuie să ne facă să o vedem pe Maica Domnului ca pe o simplă femeie care a ajuns să îl nască pe Hristos după cum susțin protestanții și neoprotestanții ci mai mult să vedem că Maica Domnului a ajuns să ne vină în întâmpinarea dorințelor noastre de a ne apropria de Dumnezeu.[48]

Fiindcă a ajuns să Îl nască pe Hristos se poate spune că Sfânta Maria este un:
- izvor,
- sursă,
- început
- și cale

de a ajunge la sfințenie. Iată de ce în sens creștin ortodox sfințenia este de neconceput fără de cinstirea Maicii Domnului. Sfânta Maria are o lucrare mistică și acest lucru poate să fie văzut din viețile unor sfinți. Știm că pe când era tânăr Sfântul Siluan Atonitul a ajuns să ducă o viață de păcat fiindcă se îmbăta, era lacom la mâncare și bea destul de mult alcool. Ei bine în mod mistic Sfânta Maria i se arată Sfântului Siluan într-o vedenie și îi spune că nu îi place faptele pe care le face și că ar fi bine să își schimbe viața. Ca urmare a viziunii Siluan se schimbă și la puțin timp ajunge să intre în viața monahală.[49]

Tot Sfântul Petru Damschinul spunea cât se poate de frumos despre Maica Domnului: „Şi nimeni nu poate întreba despre ale Tale. Pentru că sunt mai presus de minte, fire şi de înţelegere. Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu Te mărturisim pe Tine, cei mântuiţi prin Tine, Fecioară curată, mărindu-Te împreună cetele netrupeşti, pentru că: Pe Dumnezeu a-L vedea nu este cu putinţă oamenilor, spre care nu cuteză a căuta cetele îngereşti; iar prin Tine, Preacurată, S-a arătat oamenilor Cuvântul întrupat, pe Care mărindu-L împreună cu oştile îngereşti, pe Tine te mărim... Născătoare de Dumnezeu, tu eşti viaţa cea adevărată, care ai odrăslit rodul vieţii, singur Născătoare de Dumnezeu, ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii...“[50]

---

[46]Este bine să ştim că Sfânta Maria a optat în mod liber să primească pe Izvorul harului pe care L-a născut şi care a fost Iisus Hristos. Sfinţii părinţi şi mai ales sfinţii Grigorie de Nyssa şi Grigorie Palama sunt cât se poate de expliciţi în acest sens: harul este
- energia,
- lumina
- și lucrarea

lui Dumnezeu. Harul la fel de bine este diferit de esența sau ființa lui Dumnezeu care este inaccesibilă omului. Acest lucru nu înseamnă că cunoașterea energiilor necreate a lui Dumnezeu sau la fel de bine a luminii necreate a lui Dumnezeu este una iluzorie și neadevărată. Pentru om există anumite limite în ceea ce privește cunoașterea lui Dumnezeu Tatăl.

[47] Petru Damaschinul, *Învățături duhovnicești*, Filocalia 5.

[48]Vlad Herman, *Maica Domnului apărătoarea noastră* (Editura Ortodoxia, 2015).

[49]Cosmin Bufnea, *Sfântul Siluan Atonitul. Experiența iadului și iubirea lui Dumnezeu* (Alba Iulia, 2020).

[50] Petru Damaschinul, *Învățături duhovnicești*, Filocalia 5.

Sfânta Maria este importantă pentru noi creștinii ortodocși fiindcă prin ea se poate spune că Dumnezeu:
- s-a umanizat,
- s-a înnomenit,
- s-a apropiat de om
- s-a făcut accesibil
- și s-a făcut cunoscut

de către noi toți. Se poate spune în acest sens că mai toate teofaniile Vechiului Testament au fost unele care au fost cumva distante de om:
- pe Sinai Dumnezeu a fost văzut numai pe prorocul Moise care a intrat în norul unde era Dumnezeu,
- Sfântul Ilie vede numai o adiere de vânt lin ca manifestare a lui Dumnezeu,
- Sfântul proroc David simte numai inspirația lui Dumnezeu de a scrie psalmi,
- proorocii doar sunt insuflați să profețească despre Mesia.

Ei bine prin Maica Domnului Dumnezeu vine în chip de om la om și se face pe Sine accesibil. Iată de ce se poate spune că rolul pe care l-a avut Maica Domnului în iconomia mântuirii este unul mare și extrem de important. Femeia și mai ales femeia creștin ortodoxă primește cu totul ale sensuri și alte înțelesuri după Maica Domnului. Ce grad mai mare de intimitate și de iubire mai poate să fie pentru femeie decât să ajungi să Îl nești pe Dumnezeu?

Prin urmare nu greșim dacă spunem că prin Sfânta Maria toate femeile sunt:
- binecuvântate,
- umplute cu har,
- sfințite,
- însuflate cu Duh Sfânt
- cu posibilitatea de a se mântuii.

Maica Domnului este importantă pentru noi creștinii ortodocși fiindcă ea a avut un rol major în iconomia mântuirii omului. Trebuie să știm acest lucru și să îl afirmăm într-o lume care de multe ori o reduce pe femeie la un simplu artificiu casnic. Să nu uităm că și azi în Orientul Mijlociu femeile sunt considerate mai mult obiecte fiindcă ele sunt unele care trebuie să accepte să trăiască în harem. În Orientul Mijlociu o femeie nu poate avea mai mulți bărbați dar un bărbat poate avea mai multe femei. Vedem aici că și în zilele noastre sunt mai multe concepții retrograde despre femeie. Credem că opinia creștin ortodoxă despre femeie nu este una retrogradă ci este cât se poate de actuală și de pozitivă.[51]

Se spune că doi creștini ortodocși discutau despre sărbătoarea Izvorului Tămăduirii din vinerea lumină din Săptămâna Luminată.
- Știi ce? A început primul.
- Ce este?
- De ce noi avem în calendar sărbătoare pascală ce se numește Izvorul Tămăduirii?
- Din timpul Binzanțului.
- Bizanț?
- Da.
- Cum așa.
- Este o poveste mai lungă.
- Sunt gata să se ascult.
- Da?
- Cum să nu.
- Ei bine se spune că la Constantinopol era un soldat cu numele de Leon și porecla de Machelie care avea să ajungă împărat. .
- Cred că am auzit de acest împărat.
- Posibil.
- Continuă te ascult.
- Ei bine la un moment dat Leon se afla într-o pădure aproape de Constantinopol.
- ȘI ce făcea acolo?
- Ajunge-se acolo fiindcă a avut o treabă prin împrejurimi.

[51] *Maica Domnului: izvor nesecat de iubire* (Editura Meteor Press, 2018).

- Aha, înțeleg. Continuă.
- Ei bine la un moment dat Leon a pus să audă o voce de om prin această pădure deasă:
- Ajutor, ajutor!
- Cine era?
- Era un orb.
- Și ce făcea el în acea pădure?
- Leon s-a dus la el și l-a întrebat:
- Ce este omule? Ce s-a întâmplat?
- Sunt orb și m-am rătăcit.
- Vai nu se poate.
- Nu vreau să mor în această pădure.
- Bine, te voi ajuta eu, i-a spus Leon.
- Dar mai este ceva, a răspuns orbul.
- Ce este?
- Îmi este sete.
- Așa și?
- Nu poți găsii un izvor cu apă?
- Nu știu să încercăm.
- Te rog mult de tot.
- Bine, bine.
- Îmi simt uscat gâtlejul.
- Vino cu mine și poate vom găsii apă. .
- Domnul să te binecuvânteze.
- Amin.
- Și se s-a întâmplat? A întrebat prietenul.
- Evident că Leon l-a luat pe orb și a început să caute un izvor de apă prin pădure.
- Și au găsit?
- Nu.
- Vai nu se poate.
- Ei bine orbul s-a pus jos pe pământ.
- Ce este omule? L-a întrebat Leon.
- Nu mai pot să umblu.
- Ei haide, mai fă un efort.
- Nu mai pot.
- Pe Leon a început să îl cuprindă frica:
- Dacă orbul va murii de sete?
- A mai căutat câteva ore un izvor dar fără de reușită.
- O situație disperată, a continuat prietenul.
- Cam așa. Totuși ceva minunat s-a întâmplat.
- Ce anume?
- Leon a putut auzii o voce de femeie care i-a spus:
- Nu te scârbii Leone.
- Cine este?
- Sunt eu Maria mama lui Iisus.
- Maica Domnului ajută-ne.
- Am să vă ajut.
- Îți mulțumesc.
- Trebuie să faci cum îți spun eu.
- Așa am să fac.
- Mergi în direcția în care ai apucat-o și vei găsii un izvor.
- Vai dar ce mă bucur.
- Când ai ajuns la izvor să iei apă și să ungi ochii orbului.
- De ce?
- Cu acea apă el se va vindeca.

- Bine Maica Domnului aşa voi face.
- Şi mai este ceva.
- Ce anume?
- Tu vei ajunge împărat.
- Împărat?
- Da.
- Şi ce trebuie să fac?
- Să îţi aduci aminte de acest loc cu izvorul.
- De ce?
- Ca să îmi zideşti acolo o biserică.
- Bine, Maica Domnului aşa voi face.
- Şi ce a făcut Leon? A întrebat prietenul.
- După cum i-a spus Maica Domnului a găsit un izvor.
- Vai ce frumos.
- Orbul s-a adăpat şi Leon uns cu apă din acel izvor şi orbul şi-a recăpătat vederea.
- Minunat.
- Leon s-a ţinut de cuvânt şi a făcut o biserică pe acel loc după ce a devenit împărat. Aşa că durerile de piept, şi încuierile udului, patimile funiceilor, şi curgerile de sânge, frigurile, lepra, lingoarea, fierbinţelile, albeţele ochilor, zgârcirile vinelor şi alte multe feluri de pururi a vindecat împărăteasa cea atotputernică prin apa aceea purtătoare de viaţă.
- Acum ştiu şi eu de ce sărbătorim Izvorul Tămăduirii.[52]

Avem aici istoria centrală care este şi motivaţia pentru care noi creştinii ortodocşi an de an ajungem să sărbătorim Izvorul Tămăduirii. Se poate vedea aici cât se poate de bine contrastul dintre zeiţele erotice şi războinice ale antichităţii şi sfinţenia Maicii Domnului. Este Maica Domnului cea care întotdeauna când a intervenit în istoria umană a avut un efect benefic şi cât se poate de binecuvântat. Iată de ce Maica Domnului trebuie să fie cinstită şi pomenită de noi creştinii ortodocşi. Este de datoria noastră să facem acest lucru fiindcă este Maica Domnului care se roagă şi mijloceşte pentru noi la Fiul ei. Prin urmare pentru femeile de azi Maica Domnului este:
- un model,
- un izvor de har,
- o sursă de inspiraţie
- şi o mijlocitoare la Dumnezeu.[53]

CAPITOLUL 3

FEMINISMUL ÎN PERSPECTIVĂ CREŞTIN ORTODOXĂ: O ADEVĂRATĂ PROBLEMĂ?

Feminismul este o ideologie care pleacă de la premisa că femeia este discriminată. Ea este discriminată în special fiindcă se consideră că nu este egală cu bărbatul. La fel de bine este discriminată:
- legal,
- politic,
- social,
- intelectual,
- istoric
- şi cultural.

Feministele sunt cele care sunt împotriva ideologiei preponderent masculine care susţine că *locul femeii este la cratiţa din bucătărie*. Prin urmare este bine să ştim că sunt din ce în ce mai multe femei care susţin:
- emanciparea,
- înălţarea
- şi de ce nu apoteoza femeii.

---

[52] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 25-27.
[53]Corneliu Militaru, *Învăţătura despre Maica Domnului până la Sinodul de la Efes. Perspectivă hristologică* (Editura Emia, 2012).

Sunt mai multe lucruri care sunt de fapt în favoarea poziției feministelor din zilele noastre. Aceasta fiindcă se știe de exemplu că în antichitate femeile nu aveau drept de vot. Dreptul la vot a femeilor a ajuns să fie recunoscut destul de târziu în istorie, mai mult în zorii modernității. Părintele Calciu Dumitreasa a spus destul de inspirat despre feminism: "toată Europa și America au născocit feminismul ca pe o soluție a dezagregării familiei și, în ultima instanță, a societății creștine. Pentru ei, egalitatea femeii cu bărbatul a dus la exacerbarea drepturilor femeii, făcând din ea nu atât o persoana demnă și o gingășie a familiei, educatoarea copiilor și pacea unei case, cât un obiect al plăcerii exagerate, ceea ce duce la scăderea natalității în țările civilizate. Aceasta este sclavia cea mai rușinoasă a femeii. În ultima instanță, toată această ideologie feministă nu face decât să pună mereu femeia în situație de minoritate socială."[54]

Prin urmare ce rol are femeia după părintele Calciu Dumitreasa?

1. O persoană demnă,
2. Gingășie a familiei,
3. Educatoarea copiilor
4. Și pacea unei case.

Ei bine feministele de azi trebuie să știm că sunt unele care nu se mulțumesc numai cu faptul că femeia este egală cu bărbatul ci vor mult mai mult, dacă este posibil și faptul ca femeia să fie deasupra bărbatului. Ele se bazează pe mai multe exemple ale istoriei în care femeile au fost:

- defavorizate,
- desconsiderate,
- neluate în seamă
- și fără de importanță.

După cum am spus feminismul este un fel de exacerbare a femeii prin care se ajunge să se susțină mai multe aberații:

- dreptul căsătoriei între femei,
- dreptul la prostituție, dacă așa dorește femeia,
- dreptul la abandonul copiilor în orfelinate
- sau superioritatea evidentă a femeii față de bărbat.

Toate aceste lucruri au loc pe fondul faptului că feministele de azi consideră că a venit vremea ca femeia să ajungă:

- să trăiască,
- să împlinească
- și să ducă la maxim

toate potențialitățile pe care le deține.[55]

Este cât se poate de evident că feministele din zilele noastre care sunt cât se poate de anti-patriarhale sunt unele care nu prea cunoscut învățătura Bisericii Creștin Ortodoxe despre Maica Domnului. De mai bine de 2000 de ani Biserica Ortodoxă pune în fața noastră pe Maica Domnului. Să nu le fie destul femeilor faptul că Sfânta Maria l-a născut pe Iisus Hristos și că Biserica o cinstește mai mult și mai presus decât toți sfinții? Ei bine în materie de religie trebuie să știm că feministele de azi sunt destul de ignorante. Au fost și unele voci dintre feministe care au susținut că creștinismul și mai ales creștinismul ortodox este discriminatoriu. De ce? În special din două motive:

- Iisus a fost bărbat și nu femeie
- și Dumnezeu este Dumnezeu Tată și nu Dumnezeu Mama.

Evident că astfel de opinii sunt exagerate și puerile. Pentru aceasta ele nu trebuie să fie luate în considerare. Feministele de azi sunt unele care la fel ca păgânii antichității cred că *emanciparea femeii* trebuie să fie una de natură:

- sexuală,
- erotică
- și senzuală.

---

[54]Revista ROST nr. 38, an IV, aprilie, Editura Asociatia ROST, 2006, p. 20, Revista Rost, numarul 38, aprilie 2006, Pr. Calciu: "Biserica trebuie sa faca politica", interviu de Claudiu Târziu.

[55]Emil Jurcan, *Feminismul: o analiză teologică* (Alba Iulia, 2000).

Acest lucru poate să fie văzut mai ales în zilele noastre în care femeile ajung să se laude cu puterea lor de seducție și a de lua mințile bărbaților. Aceasta nu fiindcă bărbatul ar fi total nevinovat de aceste lucruri.

Este evident că feministele sunt unele care susțin războiul sexelor. Pentru ele femeia nu este în iubire cu bărbatul ci mai mult în:

- război,
- tensiune,
- contrast,
- neînțelegere
- și concurență.

Nu este de mirare în acest sens că în zilele noastre unii au ajuns să vorbească chiar și de o *teologie feministă.* Femeia trebuie să ajungă la maximul de drepturi și de putere în societate ne spun feministele ca și cu în lumea civilizată acest lucru nu este de la sine înțeles.[56]

Prin urmare este bine să știm că în nici un fel creștinismul ortodox nu poate să fie:

- acuzat,
- învinuit,
- pus la zid
- și învinovățit

de faptul că a ajuns să desconsidere și să nu țină cont de femeie. Din contră, creștinismul ortodox a mers atât de departe - fiindcă așa s-au întâmplat lucrurile - că susține că o femeie a ajuns să Îl nască pe Dumnezeu. Să fie acest lucru unul care ne vorbește despre inferioritatea femeii în raport cu bărbatul și cu societatea din jur? Fără doar și poate că nu.[57]

Prin urmare este bine să știm că creștinismul ortodox niciodată nu:

- a neglijat,
- a desconsiderat,
- a trecut cu vederea,
- nu a ținut cont
- și a lăsat la o parte

femeia. Din contră, creștinismul ortodox este unul care susține că femeia are o chemare și o vocație:

- înaltă,
- profundă,
- adâncă
- și frumoasă;

acea de a se îndumnezeii prin har și de a ajunge în cele din urmă la sfințenie. Sunt mai multe creștine ortodoxe care au ajuns la sfințenie. Dintre cele mai cunoscute sfinte creștin ortodoxe amintim pe:

- Sfânta Elena,
- Sfânta Ana, mama Maicii Domnului,
- Sfânta Maria Magdalena,
- Sfânta Maria Egipteanca,
- Sfânta Tecla
- sau Sfânta Emilia.

Aceasta ca să enunțăm aici numai câteva cazuri de mari sfinte creștin ortodoxe.[58]

Totuși dincolo de toate femeile sfinte din creștinismul ortodox trebuie să știm că cea mai mare în:

- sfințenie,
- virtute,
- smerenie
- și ascultare

rămâne Sfânta Maria, Maica Domnului. Sfântul Simeon Noul Teolog spunea cât se poate de frumos în acest sens: "...precum Eva cea dintâi a născut din împreunare și din sămânța lui Adam și din ea și prin ea s-au născut toți oamenii, așa și Născătoarea de Dumnezeu, primind pe Cuvântul lui Dumnezeu-Tatăl în loc de sămânță, L-a

[56]*The feminism book* (Dorling Kinderslay 2019).
[57]Mikki Kendall, *Hood feminsim: notes from the women that a movement forgot* (Penguin Publishing Group, 2020).
[58]Matericul. Viețile sfintelor femei cuvioase (Editura Egumenița, 2006).

zămislit şi L-a născut numai pe Unul-Născut din Tatăl dinainte de veci şi Unul-Născut şi întrupat din ea, în zilele de pe urmă."[59]

Iată de ce se poate să spunem că pretenţiile feministelor din zilele noastre sunt cât se poate de nemotivate în sens creştin ortodox. Creştinismul ortodox şi el vorbeşte de o emancipare a femeii dar nu în sens sexual ci mai mult în sensul:

- sfinţeniei,
- ascezei,
- misticii
- şi nevoinţei.

Femeia la fel ca bărbatul este chemată la sfinţenie. Nu este aici nici un fel de discriminare. Totuşi pentru feministe evident că creştinismul ortodox este unul care discriminează şi care duce în eroare. Trebuie să vedem lucruri cât se poate de realist şi de profund şi să ne dăm seama că ortodoxia este una care:

- cinsteşte,
- onorează
- şi iubeşte

femeia atâta vreme cât ea este o bună creştin ortodoxă. Sunt din ce în ce mai multe femei care evident că au ajuns să considere că nu se poate vorbii în nici un fel de egalitate dintre femeie şi bărbat atâta vreme cât femeile nu pot să fie hirotonite în Biserica Ortodoxă.[60]

Este clar că feministele au mers împotriva practicii institute de Hristos şi au ajuns să hirotonească femei. Sunt în acest sens mai multe femei care sunt hirotonite mai ales în Biserica Anglicană. De ce nu acceptă ortodoxia şi Biserica Creştin Ortodoxă hirotonia femeilor? În special din două motive:

1. Fiindcă Hristos şi-a ales apostoli numai bărbaţi,
2. Şi fiindcă urmaşii apostolilor nu şi-au ales femei ca succesori.

Este evident prin urmare că nu trebuie să confundăm lucrurile. Femeie sunt importante în biserică fiindcă în mai toate parohiile ele sunt majoritare dar totuşi trebuie să ne ţinem de practica pe care a instituit-o Domnul Iisus Hristos. De ce a făcut acest Hristos acest lucru şi şi-a ales apostoli numai bărbaţi? Este o taină a lui Hristos pe care noi se cuvine să o cinstim cu tăcerea. Iată de ce este bine să nu ajungem să răstălmăcim cuvintele lui Iisus la fel ca anglicanii şi alţi neo-protestanţii care consideră că în biserică femeia trebuie să fie *egală* cu bărbatul. După cum bărbatului nu i s-a dat să nască, la fel de bine nici femeii nu i s-a dat să ajungă preot. Acest lucru poate să fie văzut încă din timpul Vechiului Testament când femeile nu erau preoţi.[61]

O altă intervenţie minunată a Sfintei Maria o avem din Bizanţ de pe vremea Împăratului Leon cel Înţelept. Se spune că la un moment dat Leon s-a îmbolnăvit de pietre la rinichi.

- Vai nu mai pot! Să văita împăratul.
- Ce este? L-a întrebat soţia lui Teofana.
- Mă doare la rinichi.
- Tare?
- Tare de tot.
- Să chem medicii?
- Da, cheamă-i.

Au fost aduşi medicii.

- Bună ziua majestate.
- Bună ziua.
- Ce vă doare majestate?
- Mă doare aici la rinichi.
- Un moment majestate.

Doctorii l-au consultat.

- Ce este? A întrebat împăratul.
- Majestate ne este teamă că aveţi o boală grea.
- Ce boală?
- Aveţi pietre la rinichi.

---

[59] Simeon Noul Teolog. *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

[60]Elisabeth Behr- Sigel and Kallistos Ware, *The Ordination of Women in the Orthodox Church*, (WCC Publications, Geneva, 2000).

[61]O mare dezbatere despre hirotonia femeilor a avut la la Mănăstirea Agapia din România în anul 1976.

- Pietre la rinichi?
- Da.
- Și nu puteți să mă tămăduiți?
- Vom încerca.
- Veți încerca dar să și reușiți.
- Asta nu știm.
- Cât de gravă este această boală?
- Gravă de tot.
- Cum așa?
- Se poate murii din cauza ei.
- Nu vreau să mor.
- Asta așa este.
- Face-ți ceva că nu mai suport.
- Încercăm majestate.
Împăratul se văita tare de tot.
- Și cum se simte? A întrebat împărăteasa Teofana.
- Acum a reușit să adoarmă, a răspuns un doctor.
- Are șanse să scape?
- Nu știm.
- Trebuie să fie salvat.
- Ne dăm seama.
- În curând va devenii tată.
- Sunteți însărcinată?
- Da.
- Noi vom face tot ceea ce ne stă în putință.
Deși medicii au încercat să îl vindece pe împăratul Leon nu au reușit.
- Deși i-am dat toate medicamentele nu se vindecă au spus medicii.
- Chiar nu mai este nimic care se poate face pentru el? A întrebat împărăteasa Teofana.
- Nu, nu credem.
Era în săptămâna brânzei când medicii au dat verdictul împărătesei Teofana.
- Majestate avem vești proaste.
- Ce anume?
- Împăratul va murii.
- Nu se poate.
- Ne pare rău.
- Nu mai puteți face nimic?
- Nu.
- Vai ce mă voi face?
Împărăteasa Teofana a fugit din camera împăratului.
- Numai Maica Domnului mă mai poate ajuta.
Ea s-a dus în capela palatului unde s-a închis singură și a început să se roage:
- Maica Domnului ajută-mă. Nu vrea să nasc un copil orfan de tată.
Dintr-o dată se spune că Teofana a auzit o voce care i-a spus:
- Nu te teme Teofana!
- Cine ești tu?
- Sunt Maria mama lui Iisus.
- Oh, ce bine.
- Ți-am ascultat rugăciunea.
- Îți mulțumesc.
- Azi va venii vindecarea soțului tău.
- Mă bucur nespus de mult.
Împărăteasa Teofana s-a dus în camera regelui.
- Ce faceți? I-a întrebat ea pe doctori.

- Ne sfătuim cum să îl spintecăm pe rege.
- De ce?
- Fiindcă nu mai are mult de trăit.
- Nu mai lăsați-l.
- De ce?
- Va venii imediat și vindecarea lui.
- Majestate noi suntem cel mai buni medici din imperiu. Este un medic mai bun decât noi de care noi nu știm?
- Așteptați și veți vedea.
- Bine cum spuneți.

La puțin timp la palat a cerut să fie lăsată să intre la rege o călugăriță.
- Bună ziua majestate, a început călugărița.
- Cine ești tu?
- Sunt o călugăriță de la Mănăstirea Hristopighisi.
- Și ce vrei?
- Astăzi când m-am sculat de dimineață și împodobeam biserica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu, am auzit un glas, zicându-mi:
- Agati, ia degrabă puțină apă din izvorul meu, ca să duci împăratului să o bea, ca să se vindece și el și să înceteze și durerea Teofanei iubitei mele care cu lacrimi strigă către mine.
- Da Maica Domnului mi-a spus că vei venii.

Împăratul a băut apa și s-a făcut sănătos destul de repede fapt pentru care împărăteasa Teofana a mulțumit lui Dumnezeu și Maicii Domnului.[62]

Avem aici încă o intervenție minunată a Maicii Domnului care nu este numai aghiografică ci la fel de bine și istorică fiindcă ea este una care ne spune că un împărat bizantin a fost vindecat în mod miraculos. Aceste minuni ne spun că cu adevărat Sfânta Maria este mama lui Iisus prin a cărui har a ajuns să facă mai multe minuni. Ceea ce se poate vedea din minunile Macii Domnului este că ea întotdeauna a lucrat
- în favoarea,
- în beneficiul
- și spre folosul oamenilor.

Maica Domnului este nu numai un ajutor pentru noi ci la fel de bine și un model de virtute și de credință. Ea este printre puținele sfinte care este prezentă cu trupul în rai alături de Enoh și Ilie. Iată de ce considerăm că cultul Sfintei Maria nu este unul:
- exagerat,
- exacerbat,
- demodat
- sau învechit.

Aceasta fiindcă cu toții și mai ales femeile - care știm că sunt firi mai slabe - avem nevoie de ajutorul Maicii Domnului.[63]

Ca femeie trebuie să știm că Dumnezeu nu s-a uitat la Sfânta Maria pentru ca să vadă:
- cât de bogată este,
- cât de celebră este,
- cât de multe averi are,
- cât de multe ranguri înalte are
- sau cât de puternică și influentă este.

Ceea ce a voit Dumnezeu să știe și ceea ce a căutat cel mai multe au fost lucrurile duhovnicești pe care Sfânta Maria le-a avut:
- curăție,
- puritate,
- virtute,
- nevinovăție,
- feciorie

---

[62] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 27-28.
[63]Bogfam Ioan Stârceanu, *Maica Domnului în învățătura Sfântului Ioan Damaschinul* (București, 2007) lucrare de dizertație.

- sau blândețe.

Vedem aici prin urmare că Dumnezeu nu este:

- părtinitor
- sau discriminator.

Aceasta fiindcă El s-a uitat mai mult la sufletul Mariei și a ținut cont mai mult de calitățile ei sufletești decât la cele materiale. Iată cum Sfânta Maria a devenit un model pentru toate femeile din toate timpurile și toate locurile.[64]

La fel de bine se mai poate spune că în persoana Sfintei Maria umanul a ajuns la o unire:

- maximă,
- deplină,
- toată
- și intimă

cu Dumnezeu.

Există mai multă intimitate între om și Dumnezeu prin faptul că omul a ajuns să se unească cu Dumnezeu și evident că a dat naștere Fiului lui Dumnezeu. La fel de bine ceea ce trebuie să spunem este că Iisus și El a avut aport la această unire intimă dintre Dumnezeu și om. Aceasta fiindcă Iisus:

- a acceptat,
- a voit
- și a dorit

să își asume natura umană pentru a îl putea mântuii pe om.[65]

Pentru virtutea și pentru curăția ei trebuie să știm că mai toți sfinții creștin ortodocși au ajuns să o cinstească pe Maica Domnului. Ea este un reper în mai toate scrierile sfinților părinți și un izvor nesecat de teologie pentru imnografia creștin ortodoxă. Mai toate cărțile de cult creștin ortodoxe cuprind mai multe imnuri care sunt dedicate Sfintei Maria. Ea nu este numai un model teoretic de virtute și curăție ci la fel de bine este și o sursă de har dumnezeiesc. Sfântul Simeon Noul Teolog era cât se poate de concludent când spunea despre Sfânta Maria: „o numesc pe aceasta neprihănită şi preacurată în asemănare cu noi, oamenii de atunci, comparând-o cu aceia şi cu noi, robii ei; faţă de Mirele ei însă şi Părintele Aceluia, ea e om, dar e curată şi preacurată, şi mai curată, şi mai neprihănită decât toţi oamenii din toate neamurile. Pe aceasta a ales-o pentru Fiul Său.“[66]

Prin urmare pentru Sfântul Simeon Noul Teolog Sfânta Maria este:

- neprihănită
- și preacurată.

Este bine să ținem cont de ceea ce spun sfinții despre Sfânta Maria fiindcă ei sunt unii care ne deschid ochi și ne fac să vedem lucruri pe care în mod obișnuit nu le vedem. Ceea ce poate să fie afirmat cu unanimitate este că toți sfinții creștin ortodocși:

- au cinstit-o,
- au venerat-o
- și au iubit-o

pe Maica Domnului. Ea este prezentă în mai toate scrierile sfinților părinți care dacă nu i-au dedicat cărți i-au dedicat mai multe pagini din scrierile lor. Aceste scrieri despre Sfânta Maria au ajuns să formeze ceea ce cunoaștem azi în dogmatica creștin ortodoxă ca mariologie, adică învățăturile și dogmele despre Sfânta Maria. Una dintre dogmele creștin ortodoxe cele mai aprig dezbătute și care a creat mai multe dezacorduri dogmatice este învățătura ortodoxă despre pururea fecioria Sfintei Maria. Toți sfinții părinți afirmă că Sfânta Maria a rămas fecioară și după naștere. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Maxim Mărturisitorul: „...zămislirea Lui (lui Hristos

---

[64]Paul Evdokimov, *Femeia sau mântuirea lumii* (București, 2015).

[65]În nici un fel nu trebuie să credem că Iisus a fost constrâns să se unească cu omul și să se întrupeze prin Sfânta Maria. El a făcut acest lucruri în special din două motive:

1. Din iubire față de om
2. Și din dorința de a îl mântuii.

Este cu adevărat un gest de mare noblețe din partea lui Iisus că și-a asumat natura umană pentru

- a o mântuii
- și a o îndumnezeii.

[66] Sf. Simeon Noul Teolog, *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

- n.n.) s-a făcut în chip minunat, fără de sămânţă, iar naşterea, mai presus de fire, fără stricăciune, căci Dumnezeu, născându-Se din maică, îi strângea prin naştere legăturile fecioriei mai mult decât firea."[67]

Prin urmare după Sfântul Maxim Mărturisitorul naşterea lui Iisus s-a făcut:

- fără sămânţă,
- şi fără stricăciune.

Fără stricăciune înseamnă că Sfânta Maria şi-a păstrat fecioria:

- înainte de naştere,
- în timpul naşterii
- şi după naştere.

Cu privire la pururea fecioria Sfintei Maria avem povestea Dreptului Simeon care se spune că a trăit mai multe sute de ani fiindcă a voit să vadă cu ochii lui pe Mesia născut din ea. Dreptul Simeon se spune că a fost cooptat cu mai multe sute de ani pentru a traduce Vechiul Testament din ebraică în greacă în ceea ce se cunoaşte în zilele noastre ca Septuaginta. Când Dreptul Simeon a ajuns la cuvintele Sfântului Proroc Isaia: iată fecioara va lua în pântece şi va naşte Fiu şi se va chema numele lui Emanuel, ei bine el a schimbat cuvântul fecioară cu cel de tânără. Deşi a schimbat acest cuvânt în traducere, în mod miraculos cuvântul se schimba în fecioară. În cele din urmă a fost anunţat de Dumnezeu printr-un înger că va ajunge să trăiască să vadă acest lucru având loc şi episodul întâlnirii dintre Dreptul Simeon şi sfânta familie îl avem menţionat în Noul Testament.[68]

Prin urmare este bine să ştim că Sfânta Maria este pentru femeile din toate timpurile:

- ceva la care trebuie să se raporteze,
- ajutor pe care trebuie să îl ceară,
- reper de viaţă duhovnicească
- şi model de credinţă neclintită în Dumnezeu.

Iată prin urmare că prin Sfânta Maria Dumnezeu se ţine de promisiunea lui şi trimite în lume un Mesia. Acest Mesia trebuie să fie acceptat din libertate fiindcă El nu se impune în mod violent. Iată ce spune Sfântul Simeon Noul Teolog despre naşterea lui Mesia din Sfânta Maria: „asemănatu-s-a Împărăţia cerurilor, împăratului care a făcut nunţi fiului său şi a chemat pe mulţi. De care împărat vorbeşte, dacă nu de Însuşi Tatăl Său şi Dumnezeu? Şi cui altcuiva a făcut nuntă, dacă nu Fiului Său Unul-Născut şi Domnului Dumnezeului nostru Iisus Hristos însuşi? Dar cu cine sau cu ce împărat a primit Stăpânul şi Împăratul tuturor să facă înţelegerea de căsătorie? Fiecare din noi, oamenii, când vrea să aducă o mireasă fiului său, se grăbeşte să ia pe fiica celui mai de vază şi mai slăvit şi mai bogat. Pe cine va găsi deci Dumnezeu deopotrivă cu El, ca să-Şi aducă Sieşi mireasă de la el? Căci zice proorocul: «Cel ce ţine în mâna Lui marginile pământului şi pe cei ce locuiesc în el, ca pe nişte lăcuste» (Isaia 40, 22). Iar în alt loc: «Dumnezeu cel veşnic, Care a întocmit marginea pământului» (Isaia 40, 28) şi «a întemeiat pe nimic stâlpii lui» (Iov 38, 4-6) … Deci Cel ce este aşa, să vedem a cui fiică a luat mireasă şi a făcut nuntă Fiului Său. Vreţi să aflaţi a cui? Mărimea coborârii Lui îmi ameţeşte gândul şi mă cutremur să v-o spun. Dar încrezându-mă în bunătatea Lui, voi spune: şi-a luat mireasă pe fiica celui ce s-a răzvrătit împotriva Lui şi a celui ce a săvârşit desfrânare şi ucidere: ca să spun aşa, a unui desfrânat şi ucigaş"[69]

Cuvintele de mai sus ne spun de necredinţa şi de răutăţile pe care poporul ales le-a făcut dar pe care Dumnezeu nu le-a luat în considerare ci a ajuns să treacă peste aceste:

- răutăţi,
- nedreptăţi,
- apostazii,
- necredinţă,
- neascultare
- şi răzvrătire

a poporului ales.

Sfânta Maria trebuie să ştim că înseamnă

---

[67] Sfântul Maxim Mărturisitorul, *Tâlcuire la Tatăl nostru*, în Filocalia, vol. 2.

[68] De la Dreptul Simeon avem rugăciunea pe care o spunem în toate slujbele de vecernie: "Acum slobozeşte pe rodul Tău stăpâne..." Acest episod ne spune că trebuie să ştim că naşterea lui Mesia din Sfânta Maria poate să fie înţeleasă în sens duhovnicesc prin faptul că ea este o lucrare a Duhul Sfânt. Trebuie să fim cât se poate de încrezători în experienţa Dreptului Simeon care ne face să fim deplin încredinţaţi că deşi Sfânta Maria a născut ea a rămas fecioară. Acesta este un mare adevăr creştin ortodoxă pe care trebuie să îl avem în vedere şi de care trebuie să ţine cont în aceste vremuri când sunt mai mulţi care contestă fecioria Macii Domnului.

[69] Sf. Simeon Noul Teolog, *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

- sfârșitul,
- finalul
- încheierea
- și terminarea

Vechiului Testament. Aceasta fiindcă trebuie să știm că Vechiul Testament a fost mai mult o perioadă de pregătire pentru venirea lui Mesia. Toate profețiile din Vechiul Testament au fost împlinite de venirea lui Mesia. Iisus prin urmare a venit și acum era timpul să înceapă un Nou Testament. Acum se ajunge la un timp al:

- împăcării,
- reconcilierii,
- iubirii
- și armoniei

dintre Dumnezeu și om. Se poate spune că prin Iisus Dumnezeu devine:

- binevoitor,
- iubitor
- și deschis

față de om.

Tot Sfântul Simeon Noul Teolog spunea cât se poate de inspirat în acest sens: „vezi ce bunătate şi coborâre de negrăit? Vezi ce covârşitoare iubire de oameni? Vezi mărimea iubirii şi bunătăţii? Învaţă de aici, tu, cel ce-ţi închipui lucruri mari despre tine, să te smereşti şi să fii modest, şi niciodată să nu te înalţi asupra cuiva, chiar dacă ai fi cel mai mare împărat dintre împăraţi, cel mai vestit dintre conducători, cel mai bogat dintre toţi bogaţii; învaţă privind la Domnul tuturor, la Sfântul sfinţilor, la fericitul Dumnezeu şi singurul Stăpânitor, la Cel ce locuieşte în lumina neapropiată (I Tim., 6, 15-16), Care coboară astfel şi-Şi aduce mireasă Fiului Său Unul-Născut de la cel ce s-a răzvrătit, El, Cel nevăzut, Cel necuprins, Cel nepătruns, Făcătorul şi Ziditorul tuturor, pentru tine și pentru mântuirea ta. Și cine e cel ce a săvârșit ucidere și desfrânare, pe a cărui fiică și-a ales-o Sieşi ca mireasă? David, fiul lui Iesei, care a omorât pe Urie şi a preacurvit cu femeia lui (Regi 11, 2-5). Pe fiica acestuia, pe Maria, preaneprihănita şi preacurata Fecioară, a ales-o El de mireasă.“[70]

Prin urmare se poate spune că Dumnezeu face un pas înainte pentru a ieșii la întâlnirea cu omul și uită de răutățile făcute de om pentru a îi da acestuia o șansă la mântuire. Această venire a lui Dumnezeu spre om trebuie să știm că s-a făcut prin Sfânta Maria. Ea a avut un rol esențial în:

- reconcilierea dintre Dumnezeu și om
- și în posibilitatea mântuirii omului.

Nu trebuie să uităm acest lucru și trebuie să îl avem în vedere mai ales în zilele noastre în care în lumea noastră se poate simții un gol destul de mare în relația omului cu Dumnezeu. Aceasta fiindcă sunt destui de mulți cei care nu vor să știe de Dumnezeu și sunt cât se poate de indiferenți față de religie.[71]

Penticostarul ne spune în Vinerea Luminată o altă minune a Maicii Domnului. Se spune că era un om bogat la Tesalonic care a auzit de Izvorul Tămăduirilor de lângă Constantinopol.

- Aș vrea să mă duc la Izvorul Tămăduirii, i-a spus ei soției sale.
- Dar este departe.
- Știu că este.
- Nu știu ce să spun.
- Bani de călătorie am.
- Chiar vrei să ajungi acolo?
- Da.
- Atunci nu îți voi sta în cale.

Bogatul nostru s-a pregătit de drum. S-a suit într-o corabie spre Constantinopol.

- Bine ai venit la bord i-a spus căpitanul corăbiei.
- Bine v-am găsit.
- La Constantinopol?
- Da.
- Frumos.
- Da.

---

[70] Sf. Simeon Noul Teolog *Cuvântări morale*, cuv. 9, în col. Filocalia, vol. 6.

[71] Miahi Himcinschi, Răzvan Brudiu, *Biserica Ortodoxă și provocările viitorului* (Cluj Napoca, 2020).

- Dar ce treabă aveți la Constantinopol?
- Ca toată lumea vreau să ajung la Izvorul Tămăduirilor.
- A da. Sunt mulți oameni care vor să ajungă acolo.
- Vreau să beau și eu apă din acel izvor.
- Bine, înțeleg.
- Cât timp vom face până acolo?
- Câteva zile.
- Sper să fie bine.
- Va fi bine cu ajutorul lui Dumnezeu.
- Amin.

Corabia a plecat spre Constantinopol. La scurtă vreme după ce corabia a plecat bogatul a început să se simtă rău.

- Nu mai pot! Nu mai pot!
- Ce este omule? L-a întrebat căpitanul.
- M-au cuprins durerile.
- Cum așa?
- Ei uite așa.
- Dar cum?
- Nici eu nu știu.
- Ai mai avut vreo boală?
- Nu.
- Ai mai fost la medici?
- Nu.
- Și atunci?
- Nici eu nu știu.
- Nu se poate.
- Uite că se poate.
- Să chemăm un medic.

A venit un medic. L-a consultat după care a spus:

- Nu cred că pot să fac mai nimic pentru el.
- De ce?
- Toate instrumentele și medicamentele mele sunt la Tesalonic.
- Dar nu se mai poate face nimic?
- Îmi este teamă că nu.
- Nu se poate.
- Asta este.

Boala se înrăutățea pe zi ce trece.

- Vino aici căpitane, i-a spus bogatul.
- Ce este?
- Eu mult nu mai am de trăit.
- Nu vorbii așa.
- O simt.
- Cum așa?
- Omul își simte moartea.
- Nu știu ce să spun.
- Am o rugăminte la tine.
- Orice.
- Socotesc că n-am fost vrednic să mă închin bisericii Prea Sfintei Născătoarei de Dumnezeu nici să beau din apa aceea Preasfântă, şi fiindcă păcatele mele m-au împiedicat să nu mă duc viu,te jur pe tine cu numele Stăpânii, Născătoarei de Dumnezeu, să nu mă arunci în mare, ci să mă pui într-o ladă, să mă duci la acea sfântă biserică, ca să mă îngropi acolo, şi aşa făcând vei avea ajutătoare pe Preasfântă. Încă îţi las ţie şi din banii mei o sută de galbeni, şi pe ceilalţi să-i dai la biserica aceea pentru pomenirea sufletului meu.
- Înțeleg.
- Îți iei angajamentul că așa vei face?

- Da.
- Îți mulțumesc.
Câteva minune mai apoi bogatul și-a dat duhul.
- Bogatul a murit căpitane, i-a spus un marinar.
- Așa de repede?
- Da.
- Ciudată moarte.
- Ce vom face cu trupul?
- Îl vom duce la Constantinopol.
- Nu mai bine îl aruncăm în mare?
- Nu.
- De ce?
- Dorința bogatului a fost să fie dus la Constantinopol și îngropat lângă Izvorul Tămăduirii.
- Înțeleg.
După 3 zile au ajuns la Constantinopol.
- Trebuie să vorbesc cu un preot a spus căpitanul. I-a fost adus un preot.
- Am un mort la care trebuie să îi fie făcută slujba de înmormântare.
- Bine o vom face.
Preoții au făcut slujba de înmormântare. Un preot a putut vedea că trupul bogatului nu mirosea ca al restului morților și a cerut să fie deschis sicriul.
- Tină luând,m-ai plăzmuit pe mine şi ai pus întru mine suflarea de viaţă, şi celelalte a spus preotul.
Un marinar a luat apă din Izvorul Tămăduirii și l-a vărsat peste bogat zicând:
- O sărace! Cât dor ai avut ca să bei din apa aceasta, şi nu ai ajuns, ci măcar acum mort primeşte-o pe dânsa.
Atunci minune bogatul a înviat. După ce a înviat bogatul s-a făcut călugăr și așa a murit călugărit la adânci bătrâneți.[72]
Avem aici încă o minune pe care Maica Domnului a făcut-o. Se poate vedea de aici că Maica Domnului are putere chiar și peste moarte. Aceasta fiindcă trebuie să știm că prin Fiul ei Maica Domnului este mai presus de natura umană. Este cu adevărat impresionantă povestea de mai sus și ea trebuie să ne întărească în credință. Avem nevoie de astfel de exemple pentru a ne da seama că Maica Domnului nu este o simplă femeie. La fel de bine toate slujbele care au fost compuse și dedicate Maicii Domnului:
- acatiste,
- paraclise,
- psaltirea Maicii Domnului,
- canoane
- sau rugăciuni mai scurte
cu toate sunt unele care trebuie să știm că nu sunt făcute la întâmplare și ajung să reflecte realitatea. Iată de ce Maica Domnului se poate spune că este un model și un ajutor pentru femeile din toate timpurile și locurile.[73]

CAPITOLUL 4

DE CE ÎN CREȘTINISMUL ORTODOX SFÂNTA MARIA ESTE NOUA EVĂ?

Eva a fost prima femeie din istoria lumii care a păcătuit. Trebuia prin urmare să fie menținut un echilibru și șanșa la sfințenie și mântuire să vină tot printr-o femeie. Ei bine această șansă a venit prin Sfânta Maria. Acesta este motivul pentru care mai multe scrierile patristice și imnuri creștin ortodoxe o denumesc pe Sfânta Maria ca Noua Evă. Vechea Evă este cea care se poate spune că a deschis calea:
- păcatului,
- stricăciunii,
- patimilor
- și răutății

[72] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 29-30.
[73] *Mari duhovnici români despre Maica Domnului* (Editura Eikon, 2004).

în lumea noastră. Trebuie să ştim prin urmare că la nivel de umanitate şi la fel de bine la nivel de feminitate se simţea nevoia unei:

- înnoiri,
- restaurări,
- purificări,
- reabilitări
- şi curăţiri.

Era nevoie cu alte cuvinte de un nou Adam şi de o nouă Evă. Aceasta fiindcă vechiul Adam şi vechea Evă au eşuat. Eşecul lor a fost unul care s-a abătut peste întreaga natură umană. Nu trebuie să uităm aceste mari adevăruri dogmatice. Părintele Dumitru Stăniloae spunea cât se poate de inspirat: „...toţi scriitorii bisericeşti bizantini socotesc că ceea ce a avut atingere cu Hristos rămâne mai departe izvor de putere dumnezeiască. Faptul de a fi avut atingere cu Hristos nu aparţine numai trecutului, ci are o permanentă actualitate. Iar mai intim a fost unit cu Hristos sânul Maicii Domnului. Bizantinii socotesc unirea aceasta permanentă, Fiul rămânând unit cu Maica şi după naştere, cum rămâne veşnic unit cu Tatăl. De aceea, sânul Maicii Domnului e izvor de energie în mod direct."

Că Maica Domnului mijloceşte pentru noi la Hristos este un lucru pe care îl putem vedea dintr-o viziune pe care a avut-o părintele Filotei Zervakos din insula Paros din Grecia. El medita la un moment dat la starea păcătoasă a lumii de azi.

- Cât de multe păcate se fac! Îşi spunea părintele Filotei Zervakos.

Atunci a putut să vadă pe cer mai mulţi sfinţi şi în mijlocul lor pe Sfânta Maria care mijlocea la Hristos pentru umanitate.

- Aceştia sunt ai mei. Te rog să-i mântuieşti şi pe cei care sunt jos! I-a spus ea lui Hristos.

Atunci Hristos i-a spus:

- Dar păcătuiesc.

Iar Maica Domnului I-a răspuns:

- Păcătuiesc. Dar cât există mila Ta şi cât exist eu, Maica acestor oameni, nu se poate să-i laşi să piară!
- Bine, Maica Mea, îi voi mântui şi pe ei!

Iar Starețul vedea în chip tainic cum păcătoşii se adaugă, se tot adaugă, şi apar noi sfinţi.[74]

Iată aici o vedenie care este mai apropiată de zilele noastre şi care ne spune că cu adevărat trebuie să fim unii care să ne dăm seama că Maica Domnului se interesează de noi oamenii:

- puţini credincioşi,
- slabi în credinţă,
- păcătoşi,
- de multe ori pătimaşi
- şi înrăiţi.

Maica Domnului prin urmare este o cale de înnoire a umanităţii. Acest lucru se face prin:

- har,
- şi nevoinţă,

Despre această înnoire pe cale:

- duhovnicească
- şi harică

Sfântul apostol Pavel spunea cât se poate de frumos: "ci chiar dacă omul nostru de afară se trece, totuşi omul nostru dinăuntru se înnoieşte din zi în zi." 2 Corinteni 4:16.

Din această afirmaţie se poate vedea că Sfântul apostol Pavel vorbeşte de doi oameni care există în noi:

- omul ce de afară care trece
- şi omul lăuntric care se înnoieşte din zi în zi.

Această afirmaţie de mai multe ori a fost neînţeleasă. Prin ea nu trebuie să înţelegem că în fiecare dintre noi există doi oameni ci mai multă că sunt mai mulţi care sunt:

- păcătoşi,
- împătimiţi,
- pervertiţi

[74] Arhim. Emilianos Simonopetritul, *Cuvântări mistagogice la sărbători*, (Ed. Sf. Nectarie, 2016).

- și de ce nu vicleni.

Ei bine acest eul păcătos cu toții îl avem la un anumit moment din viața noastră. Acest eu păcătos este unul care ajunge:

- să ne îmbătrânească,
- să ne strice,
- să ne facă să ne dăm după lucruri efemere,
- să nu privim în sens duhovnicesc viața
- și să devenim pătimași.

Este bine să știm că toate aceste lucruri sunt:

- externe,
- în afara omului și a sinelui său profund,
- perisabile
- și trecătoare.

Aceasta fiindcă chipul pătimaș al lumii noastre este unul cât se poate de relativ și de schimbător și de ce nu trecător.

Când omul devine creștin și își i-a în serios chemarea lui de creștin ei bine se poate spune că lucrurile se schimbă. Omul ajunge să fie unul care se înnoiește, adică scapă de omul vechi al păcatului și se îmbracă în omul cel nou al virtuții.[75]

Sfântul Ioan Damaschinul ne-a încredințat și el de faptul că Iisus este cu adevărat Dumnezeu născut din Sfânta Maria: „S-a născut din ea Fiul lui Dumnezeu și Dumnezeu întrupat,nu s-a născut un om purtător de Dumnezeu, ci Dumnezeu întrupat. N-a fost uns ca un proroc prin lucrarea necreată a dumnezeirii, ci prin prezența deplină a Celui ce unge, încât Cel care unge S-a făcut om, iar Cel care a fost uns S-a făcut Dumnezeu." Faptul că Sfânta Maria a fost Maica lui Hristos Fiul lui Dumnezeu ne spune că ea a devenit în acest fel o sursă de har. Este un har pe care îl primim mai ales în rugăciune. Iată de Biserica Creștin Ortodoxă pune mare accent pe rugăciunea în fața sfintei Maria. Este acest har primit de la Sfânta Maria cel care ajunge:

- să ne înnoiască,
- să ne revigoreze duhovnicește,
- să ne întinerească spiritual,
- și să ne facă mai buni moral.

Că rugăciunile noastre către Sfânta Maria nu sunt în van și iluzorii ne-o spun mai multe minuni pe care ea le-a făcut. Aceste minuni sunt dovada sfințeniei Maicii Domnului.[76]

A spune că Sfânta Maria a fost Maica Fiului lui Dumnezeu evident că a creat mai multă:

- animozitate,
- hule,
- dezacorduri,
- împotriviri
- și negații.

În vechime una dintre cele mai sonore a fost patriarhul Constantinopolului Nestorie care a spus că de fapt în Hristos există două persoane:

- una dumnezeiască,
- și una omenească.

În acest sens Maica Domnului a născut doar persoana omenească a lui Hristos care nu a avut nimic de a face cu persoana lui dumnezeiască. În acest sens termenul ortodox pentru Maica Domnului era de Teotokos,

---

[75]A fost Sfântul Grigorie de Nyssa cel care a spus că drumul în bine este infinit. Acest drum în bine trebuie să știm că este epectatic, adică se face în trepte. Trecem de la un anumit stadiu de viață duhovnicească la stadii și mai înainte de viață duhovnicească. Nu trebuie să uităm acest lucru: că avansarea în virtute este un lucru infinit în timp ce avansarea în păcat și în rău este un lucru finit. Este un lucru finit fiindcă ajungem să distrugem tot ceea ce există în jurul nostru și în cele din urmă ne distrugem și pe noi înșine. Nu trebuie să uităm acest lucru și trebuie să ținem cont de el mai ales în zilele noastre când sunt destui de mulți cei care sunt:

- seduși,
- acaparați,
- prinși
- și vânați

de rău și de puterea lui.

[76]Nicodim Mândiță, *Minunile Maicii Domnului* (Editura Agapis, 2018).

care în greacă înseamnă Născătoare de Dumnezeu. Nestorie a venit cu formula de antropotokos care în greacă înseamnă născătoare de om. Este mândria cea care uneori ne face să ne gândim că nu avea cum ca o biată fecioară din Nazaretul Israelului să în nască pe Fiul lui Dumnezeu.

Ei bine poziția ortodoxă este cât se poate de clară: Dumnezeu alege:

- pe cine vrea,
- cum vrea
- și când vrea.

La fel de bine este bine să ajungem să cerem ajutorul lui Dumnezeu în rugăciune pentru:

- a ne ilumina,
- a ne deschide mințile,
- a ne face să înțelegem
- și să vedem

lucrurile după cum le vede El.

Este mândria cea care ajunge să ne facă de mai multe ori să nu ne ridicăm peste propriul orgoliu și să vedem lucrurile așa cum sunt ele, adică așa cum le vede și cum le-a destinat să fie Dumnezeu. În acest sens un dicton patristic vechi spunea cât se poate de frumos: "cât poate Dumnezeu cu puterea, poate si Maica Domnului cu rugăciunea."

Iată de ce când vorbim de Sfânta Maria nu trebuie să ajungem să urmăm lui Nestorie care deși patriarh a ajuns eretic ci trebuie să ajungem:

- să cerem,
- să chemăm
- și să invocăm

ajutorul lui Dumnezeu pentru a nu cădea în nici o erezie.[77]

Când am purces la scrierea acestei cărți nu am voit să facem un fel de popularizare ieftină a Sfintei Maria ci mai mult să ne dăm seama cât de:

- importată,
- vitală,
- esențială
- și definitorie

este persoana ei pentru creștinismul ortodox. Aceasta fiindcă este bine să știi că ea a fost cea care a ajuns să Îl înomească pe Dumnezeu și să îl îndumnezeiască pe om. Acest lucru a fost cât se poate de bine exprimat de Sfântul Nicodim Aghioritul: "Preasfânta Fecioara Maria, ea singura, șezând între Dumnezeu si oameni, pe Dumnezeu L-a făcut Fiul omului, iar pe oameni i-a făcut fiii lui Dumnezeu." Aceasta fiindcă pentru noi creștinii ortodocși Sfânta Maria este un paradox teologic, fiindcă după cum am spus prin ea Dumnezeu a ajuns să se înomenească și omul să se îndumnezeiască. La fel de bine cum ne spunea Sfântul apostol Pavel că: "Dumnezeu Și-a ales pe cele nebune ale lumii, ca să rușineze pe cei înțelepți; Dumnezeu Și-a ales pe cele slabe ale lumii, ca să le rușineze pe cele tari;Dumnezeu Și-a ales pe cele de neam jos ale lumii, pe cele nebăgate în seamă, pe cele ce nu sunt, ca să nimicească pe cele ce sunt" (1 Corinteni 1, 27-28). Prin urmare este bine să știm că Dumnezeu este unul care a ajuns să lucreze pe căi nepătrunse de noi. O astfel de lucrare a avut loc și cu Sfânta Maria.[78]

Se spune că doi creștini ortodocși discutau despre cele duhovnicești.

- Știi ce nedumerire am eu?
- Anume?
- Cine a scris cărțile noastre de slujbă?
- Oameni inspirați de Dumnezeu.
- Chiar așa?
- Da.
- Eu știam că numai Biblia este inspirată de Dumnezeu.
- Este adevărat că Biblia este cuvântul lui Dumnezeu.
- Atunci cum rămâne cu slujbele noastre.
- Tot Dumnezeu le-a inspirat.
- Da?

---

[77]J. F. Bethune Baker, *Nestorius and his teaching* (Cambridge, 1908).

[78]Ermano M. Toniolo, *Acatistul Maicii Domnului explicat. Imnul și structurile lui mistagogice* (Sibiu, 2009).

- Da.
- Numai că există o ierarhie.
- Ce ierarhie?
- Deasupra tuturor cărților creștine este Biblia.
- Și mai apoi vin cărțile de cult?
- Da.
- Acum parcă înțeleg.
- Uite tu ai auzit de Sfântul Roman Melodul?
- Așa puțin.
- Sfântul Roman a fost inspirat să scrie mai multe imnuri.
- De Dumnezeu?
- Da.
- Cum?
- Știm că Sfântul Roman Melodul s-a născut în Edesa.
- Da?
- Da.
- Din Edesa s-a dus într-o mănăstire din Constantinopol.
- Și ce hram avea această mănăstire?
- Avea harul Sfintei Maria și se mai numea și Mănăstirea din Kyr.
- Frumos.
- Este.
- Nu știm aceste lucruri despre Sfântul Roman Melodul.
- Pe vremea lui Constantinopolul era un centru nu numai politic ci și religios.
- Știu asta.
- Mă bucur.
- Toți patriarhii ecumenici au locuit la Constantinopol.
- Așa este.
- Și cum știm că Sfântul Roman Melodul a fost inspirat de Dumnezeu să scrie imnuri?
- Știm că Sfântul Roman Melodul avea obiceiul să meargă la biserica Vlaherne și să se roage acolo.
- Am auzit de această biserică.
- Este o biserică în care a fost văzută Maica Domnului.
- Așa este.
- Ei bine într-un an la privegherea de Crăciun Sfântul Roman Melodul era la Biserica din Vlaherne.
- Și?
- Era ostenit de priveghere și a adormit puțin.
- Și ce s-a întâmplat?
- A avut o vedenie în vis.
- Ce vedenie?
- A putut să o vadă pe Sfânta Maria care avea o carte în mâini.
- Sfântă Maria tu ești? A întrebat-o Sfântul Roman Melodul?
- Da, eu sunt.
- Binecuvântează-mă pe mine păcătosul.
- Să fi binecuvântat.
- Apoi Sfânta Maria i-a spus Sfântului Roman Melodul:
- Deschide gura ta, ca să mănânci dăruirea aceasta, care îți dau.
Sfântul Roman Melodul a deschis gura și a mâncat cartea.
- Și ce a simțit?
- A simțit că îl cuprinde o stare de mare evlavie și de inspirație.
- Da?
- Da.
- Și ce a urmat?
- A doua zi s-a ridicat în picioare și a început să cânte:

- Fecioara astăzi, pe Cel mai presus de ființă naște și pământul peștera Celui Neapropiat aduce. Îngerii cu păstorii slavoslovesc și magii cu Steaua călătoresc. Că pentru noi s-a născut Prunc Tânăr, Dumnezeu, Cel mai înainte de veci.

- Da, cunosc această cântare.

- Se spune că toți cei din biserică au simțit multă dulceață duhovnicească.

- Dar Sfântul Roman Melodul nu s-a oprit numai aici.

- Adică?

- A compus mai multe imnuri și condace.

- Fiind inspirat?

- Da.

- Îmi dau seama.

- Ei acum înțelegi că imnografii au fost inspirați să compună imnuri pentru Biserică?

- Da.

- Ai văzut că Sfânta Maria l-a inspirat de Sfântul Roman Melodul?

- Da.

- Acum să nu te mai îndoiești că imnurile Bisericii nu sunt inspirate de Dumnezeu.

- Nu știm bine acest lucru.

- Orice om poate scrie imnuri creștin ortodoxe.

- Da?

Dar acest lucru nu înseamnă că ele sunt și inspirate.

- Acum îmi dau seama de diferență.

- Mă bucur.

- Mulțumesc pentru explicații.

- Plăcerea a fost de partea mea.[79]

Putem vedea aici o altă arătare a Maicii Domnului în vedenie pe care a avut-o Sfântul Roman Melodul. Acest lucru ne spune că Maica Domnului are puterea de:

- a ne inspira,
- a ne povățuii,
- a ne conduce,
- a ne ghida
- și a ne călăuzii.

Acesta este motivul pentru care trebuie să ajungem să fim unii care să vedem în Maica Domnului cea ce este ea cu adevărat:

- patroană,
- ajutătoare
- și sprijinitoare

a omului. Sfântul Teofan al Niceei spunea cât se poate de frumos în acest sens: "căci așa cum fiecare mamă dă copiilor ei simpla existență, tot așa și Mama lui Dumnezeu dăruie tuturor existența fericită." Din această afirmație înțelegem că Maica Domnului ne vrea fericiți. Totuși este diavolul cel care de mai multe ori ajunge:

- să ne influențeze,
- să ne întunece,
- să ne arunce în deznădejde
- și să ne facă rău

pentru a ne lipsi de această fericire. Totuși, prin Iisus Hristos Maica Domnului are putere peste diavol și ne poate ajuta în confruntarea cu el.[80]

Este bine să ne dăm seama că în relația de iubire dintre Dumnezeu și om, Maica Domnului ocupă un loc cât se poate de special. Aceasta fiindcă ea este fără doar și poate una care merită toată iubirea lui Dumnezeu. Sfântul Grigorie Palama era cât se poate de concludent în acest sens: "cine L-ar putea iubi pe Dumnezeu mai mult decât Mama Lui care L-a născut nu numai ca Unul-Născut, dar L-a născut singură fără însoțire cu cineva, ca astfel afecțiunea ei să fie dublă, neîmpărtășită cu un părtaș? Și cine ar putea fi iubit mai mult decât mama Lui de

---

[79] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 30-31.

[80] Sfântul Ioan Gură de Aur, *Despre mărginita putere a diavolului* (București, 2014).

Unul-Născut Care a ieşit numai din Ea în chip negrăit în veacurile de pe urmă, aşa cum a ieşit înainte de veacuri numai din Tatăl?"

Prin urmare am spus că prin Maica Domnului Dumnezeu:

- se umanizează,
- devine intim cu omul,
- intră într-o comuniune strânsă cu el,
- arată că este accesibil pentru om.

Sfinţenia Maicii Domnului după cum am văzut în rândurile de mai sus nu este numai una teoretică ci cât se poate de:

- practică,
- concretă,
- reală
- şi deplină.

Aceasta fiindcă ea a făcut mai multe minuni. Sunt mai mulţi care evident că sunt uimiţi de puterea acestor minuni ale Maicii Domnului şi se întrebă de unde are Maica Domnului aceste puteri pentru a face minuni? Răspunsul creştin ortodox este că Sfânta Maria a primit aceste puteri de la Fiul ei pe care L-a născut. Se poate vedea aici că Iisus nu îşi ţine puterile Sale dumnezeieşti numai pentru Sine ci ajunge să se împărtăşească cu Maica Lui.[81]

Iisus a vorbit cât se poate de clar de faptul că dincolo de această lume există Împărăţia Cerurilor sau raiul. Ei bine cine ne reprezintă pe noi oamenii în această împărăţie? Părintele Arsenie Papacioc spune că este Maica Domnului: "femeia trebuie preţuită, să ştiţi, pentru că mai întâi ne reprezintă o femeie în Împărăţia cerurilor: Maica Domnului. Te cutremuri, ţi-e şi frică să vorbeşti comparând-o pe ea cu oamenii." La fel de bine şi aici putem să vedem rolul de:

- mediatoare
- şi mijlocitoare

al Macii Domnului pentru noi. Maica Domnului nu stă pasiv în rai fără să nu fie de partea noastră a oamenilor şi să îi ceară Fiului ei să ne fie milostiv şi să ne scape de chinurile iadului. Este cât se poate de evident că Maica Domnului va aduce cu sine un loc privilegiat al femeii în lumea spirituală. Sfântul Arhanghel Gavriil într-o arătare a sa la Muntele Athos a denumit-o pe Sfânta Maria: "ceea ce eşti mai cinstită decât heruvimii şi mai mărită fără de asemănare decât serafimii, care fără stricăciune pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim." Iată de ce sunt mai multe epitete şi denumiri care o numesc pe Sfânta Maria ca:

- prinţesa,
- regina
- sau împărăteasa

îngerilor. Aceasta fiindcă prin naşterea ei trebuie să ştim că şi îngerii au devenit mai sensibilizaţi la nevoia de mântuire a omului.[82]

Sfântul Teofan al Niceei este de părere că nimeni au ar putea duce la îndeplinire poruncile evanghelice dacă nu ar fi alături de el Maica Domnului: "căci nimeni din cei care după Hristos au vieţuit potrivit lui Hristos şi au străbătut în chip diferit calea Evangheliei n-ar fi ajuns la scopul şi sfârşitul fericit căutat fără conlucrarea Maicii Domnului, precum nici fără ajutorul Duhului. Căci de unde altundeva ar fi avut parte de acesta decât prin Cea care este izvorul apei pururea vii şi al harului, aşa cum nici de luminările soarelui nu s-ar putea face părtaş cineva decât de la discul soarelui?" după Sfântul Teofan al Niceei Maica Domnului este:

- un izvor,
- o sursă,

---

[81]Fiind mama lui Iisus este bine să ştim că Maica Domnului are o:

- relaţie,
- legătură
- şi un raport

special cu Iisus. Iisus devine în acest sens unul care cooperează sinergic cu Maica Sa şi prin ea cu toate mamele creştin ortodoxe. Este bine să ştim de acest grad de intimitate a comuniunii dintre Iisus şi femeia creştin ortodoxă. Prin faptul că a ales-o pe Sfânta Maria să îi fie mamă, se poate afirma că toate mamele creştin ortodoxe sunt binecuvântate de Iisus. Mamele sunt în acest sens unele care devin chip al Maicii Domnului în lumea noastră.

[82]D. I. Belu, *Maica Domnului în lumina imnurilor liturgice* (Caransebeş, 1941).

- și un mediu

prin care harul lui Dumnezeu vine asupra noastră. Se poate face afirmația că harul lui Dumnezeu este o mare taină. Aceasta fiindcă el este unul care are mai multe roluri:

- face moaște,
- aduce sufletului mângâiere în necazuri,
- liniște-te sufletul,
- iluminează mintea
- și ajută să mergem pe calea lui Hristos și a Evangheliei Sale.

Maica Domnului are un rol important prin urmare în ceea ce privește modul cum femeia trebuie să se raporteze la Dumnezeu. Aceasta fiindcă sunt mai multe femei care sunt seduse de aparențe. Ca femeie pentru a ajunge să fi în legătură cu Dumnezeu nu trebuie:

- să ai o mare frumusețe,
- să fi o mare celebritate,
- să fie regină sau împărătească,
- să deții o mare funcție
- și nici să ai multă faimă lumească.

Ceea ce trebuie să faci ca femeie este să urmezi lui Hristos.[83]

Cu privire la Sfânta Maria părintele Dumitru Stăniloae a fost cât se poate de concludent: "Maica Domnului premerge umanității și toți îi urmează. Premerge în iubire, în curăție, în apropierea de Dumnezeu." Din această afirmație trebuie să ne dăm seama că Sfânta Maria are un rol:

- universal,
- planetar
- și global.

Aceasta fiindcă nașterea ei este un lucru ce este valabil pentru toți oamenii de pe tot pământul.[84]

Iată cum se exprima Sfântul Ambrozie al Milanului cu privire a fecioria Maicii Domnului: "aşadar, deci fecioria ne propune ca model al ei, viaţa Mariei, în care ca într-o oglindă fecioria îşi priveşte frumuseţea ei şi virtuţile exemplare. Maria a fost fecioară nu doar cu trupul ci şi cu mintea, printr-o dragoste sinceră unde nu este loc nici pentru făţărnicie nici pentru falsitate… Smerită la inimă, atentă, tăcută, iubitoare de citire a Sfintelor Scripturi nu îşi punea nădejdea în bogăţiile trecătoare, ci în rugăciunile săracilor. Nu ieşea afară decât pentru a merge la templu şi atunci însoţită de părinţi sau cunoscuţi."

Avem mai sus o descriere a virtuții Maicii Domnului care ne spune că ea a fost un model de virtute și că fecioria a fost am putea spune punctul ei forte. Fecioria este un lucru din ce în ce mai uitat în zilele noastre când se vorbește din ce în ce mai mult de o:

- dezinhibiție,
- eliberare
- și emancipare

a femeii. Sunt din ce în ce mai multe voci care contestă faptul că Maica Domnului este un model de urmat pentru femeia din zilele noastre. Aceasta fiindcă în nici un fel viața Macii Domnului nu corespunde cu:

- tendințele,
- pornirile,
- dorințele
- și modul de viață

modern și contemporan.[85]

Au fost mai mulți sfinți creștin ortodocși care au recomandat ca în toate zilele să ajungem să facem câte or rugăciune la Maica Domnului. Aceasta fiindcă numai așa ajungem:

---

[83]Toma de Kepsis, *Urmarea lui Hristos* (Timişoara, 19991).

[84]Nu este bine să o socotim pe Maica Domnului ca una care nu are puteri şi nu poate cuprinde toată planeta în rugăciunile ei. Aceasta fiindcă ea fiind în rai de acolo poate vedea lucrurile diferit decât le vedem noi oamenii de pe pământ. Maica Domnului mijloceşte pentru toată lumea de pe pământ dar mijlocirea ei la Dumnezeu trebuie să ştim că în nici un fel nu ne poate ajuta dacă noi nu voim să ne schimbăm viața de păcat și să ajungem să păşim pe drumul creştin ortodox. Nu trebuie să avem nici o îndoială, Maica Domnului ne ajută să ajungem la Hristos și mai ales să rămânem cu Hristos. Aceasta fiindcă sunt mulți care ajung la Hristos dar sunt nestatornici și renunță la El imediat.

[85]Părintele Hristofor, *Duhul lumesc, duh antihristic* (Editura Panaghia, 2004).

- să obținem har,
- să fim mai duhovnicești,
- să fim mai buni
- și să fim mai drepți.

Am pus accent în rândurile de mai sus că Maica Domnului este una care aduce mult har în inima noastră. Aceasta fiindcă ea este una care trebuie să știm că primește acest har al lui Hristos și nu îl ține numai pentru sine ci ajunge să îl împărtășească celor care se roagă ei. Iată ce spunea Sfântul Nifon mitropolitul Țării Românești despre Maica Domnului: "în toate zilele se cuvine să ai pe Dumnezeu și pe Preacurata Născătoare de Dumnezeu în inima ta, căci toate bunătățile vin de la Domnul și de la Preacurata Maica Sa pentru cei ce nădăjduiesc spre dânșii. Fie-ți drag a te ruga de-a pururea și ți se va lumina inima și va vedea pe Dumnezeu." Sunt mulți care evident că sunt cât se poate de îndoielnici dacă rugăciunile către Maica Domnului au un folos:

- imediat,
- evident
- și real.

Acesta fiindcă ei consideră că Maica Domnului este doar o simplă femeie. Cum să te rogi unei simple femei care a murit cu 2000 de ani în urmă. Lor le răspundem că prin faptul că Maica Domnului a născut pe Fiul lui Dumnezeu ea nu este o simplă femeie ci a ajuns să fie vrednică de rugăciunile noastre. Ne rugăm Sfintei Maria fiindcă ea a ajunge să se înalte prin virtute și smerenie mai mult decât noi toți. Prin faptul că ne rugăm ei la fel de bine dăm dovadă și de multă smerenie.[86]

Din paginile de mai sus se poate concluziona că Sfânta Maria a avut mai multe virtuți dar două au ajuns să fie cele dominate:

- fecioria
- și smerenia.

Deși Sfânta Maria a fost înștiințată de Sfântul Arhnaghel Gavriil că va naște pe Mesia Fiul lui Dumnezeu, ea nu a făcut multe caz despre aceste lucru ci a ajuns să fie smerită și să nu vorbească despre acest lucru. Au vorbit însă faptele și virtuțile ei.[87]

Este bine să știm că după învățătura creștin ortodoxă Maica Domnului ne ajută în drumul spre mântuire dar nu realizează ea această mântuire. Catolicii cred că ea poate la fel de bine să și mântuiască. Puterea de a mântuii o are numai Maica Domnului. Aceasta fiindcă ea a ajuns să aibă un rol însemnat în Împărăția Cerurilor. Prin urmare nu este greșit dacă cerem ajutorul Macii Domnului pentru mântuirea noastră. Trebuie să știm că prin Maica Domnului șansele noastre de mântuire cresc. Iată ce spunea în acest sens părintele Dumitru Stăniloae: "în Maica Domnului avem în cer o inimă de mamă, inimă care s-a topit cel mai mult pentru Fiul ei și a bătut și bate ea însăși la inima Lui pentru cauza Lui, care e mântuirea noastră, căci mântuirea nu e o chestiune de justiție, ci de iubire între Dumnezeu și oameni." Prin urmare se poate vorbii de un caracter feminin și maternal în realizarea propriei noastre mântuirii. Trebuie să ținem acest lucru în minte și să alergăm cu toată încrederea la ajutorul maicii Domnului.[88]

Se spune că un preot vorbea cu un ucenic de al lui.

- Ei dacă ai știi tu cât poate mijlocirea noastră la Maica Domnului.
- Chiar așa?
- Da.
- Dar de unde știți aceasta?
- Tu ai citit viețile sfinților?
- Nu prea.
- Ar fi bine să le citești.

---

[86]C. Chevalier, *La mariologie de Saint Jean Damascene* (Roma, 1936).

[87]În zilele noastre sunt mai multe lucruri care pe lângă slujbele de la biserică vor să popularizeze pe Sfânta Maria:
- cărți,
- pronunții de cinema,
- piese de teatru,
- medalioane
- sau reviste

Dedicate Maicii Domnului cu toate vor să fie unele care să slujească cauza ei. Aceste lucruri sunt bune atâta vremea cât nu sunt kitsch-uri.

[88]Miri Rubin, *Mother of God. A history of the Virgin Mary* (Yale, 2009).

- Aşa voi face.
- Ştii pe cine pomeneşte Biserica noastră pe 17 noiembrie?
- Nu. Pe cine?
- Pe Sfântul Grigorie arhiepiscopul Neocezareii.
- Cine a fost el?
- A fost un pustnic cu mare credință.
- Cât de mare?
- Foarte mare că a ajuns să se învrednicească să facă minuni.
- Frumos.
- Sfântul Grigorie a fost ales pentru credința lui arhiepiscop.
- Da?
- Da. Numai că hirotonia lui nu a avut loc ca restul hirotoniilor.
- Dar cum?
- El era pe munte și se nevoia când au venit restul episcopilor pentru hirotonie.
- Și a cum a fost hirotonit?
- Episcopii au făcut slujba fără el de față.
- Interesant.
- Ei bine acest sfânt se ruga într-o noapte în chilia lui.
- Și ce s-a întâmplat?
- Dintr-o dată în chilia lui s-a făcut o mare lumină.
- Cum așa?
- Din acea lumină Sfântul a putut să vadă că iasă o femeie însoțită de un bătrân.
- Cine erau?
- Sfântul Grigorie a întrebat-o pe femeie:
- Nu ești tu Maica Domnului.
- Eu sunt.
- Ei bine lumina Macii Domnului lumina mai puternic decât soarele.
- Aşa puternică?
- Da. Sfântul a întrebat-o pe Maica Domnului:
- Cum de ai ajuns să vi la mine păcătosul?
- Fiindcă ai nevoie de ajutorul meu.
- Ce ajutor?
- Sfânta Maria s-a întors către bătrânul de lângă ea și i-a spus:
- Ioane ucenicule al Fiului şi Stăpânului meu, şi pururi ce eşti numit cu numele Preamăririi, arată taina adevăratei credinţe lui Grigorie acesta, iubitului rob al învăţătorului tău, ca să înţeleagă adâncul cuvântării de Dumnezeu,pentru ca să nu-l biruiască vreun eretic cândva.
- Sfântul Grigorie și-a dat seama că cel cu care venise Maica Domnului era Sfântul Ioan Teologul şi Evanghelistul.
- Și ce s-a întâmplat?
- Dintr-o dată din acea lumină în care era învăluit Sfântul Grigorie s-a simțit iluminat. După aceasta cei doi au plecat în lumina din care au ieşit.
- Și ce a făcut Sfântul Grigorie?
- Fiindcă știa că în vremea lui erau mulți eretici a început să scrie o carte de apărare a învățăturii creştin ortodoxe.
- Și cum se cheamă acea carte?
- Mărturisirea credinței.
- Am să o citesc și eu părinte.
- Aşa se face.
- Și ce a urmat?
- Se spune că Sfântul Grigorie s-a învrednicit după acea arătare a Maicii Domnului cu Sfântul Ioan Teologul de darul de a face minuni.
- Puteți să îmi spune-ți și mie o minune?
- Da.

- Care?
- Se spune că în Neocezarea era un mare râu cu numele Licon.
- Și este cu el?
- Ei bine acest râu creștea iarnă așa de mult că ajungea să facă mari pagube.
- Vai nu se poate.
- Ce ne vom face acum? Se întrebau locuitorii?
- Chiar nu știm.
- Știu eu ce vom face, a spus unul.
- Ce?
- Să mergem să cerem ajutorul Sfântului Grigorie.
- Ne poate ajuta el?
- A făcut mai multe minuni.
- Bine. Haideți să încercăm la el.
- Oamenii s-au dus și i-au spus Sfântului Grigorie:
- Părinte Grigorie avem nevoie de ajutorul sfinției tale.
- De ce?
- Râul Licon iasă din albie și face mari distrugeri.
- Așa?
- Da sfinte părinte.
- Sfântul a stat puțin pe gânduri după care a spus:
- Bine voi venii.
- Sfântul mers cu un toiag pe malul râului și a început să se roage:
- În numele Domnului nostru Iisus Hristos, îți poruncesc ție, eu robul lui Dumnezeu şi al pururi Fecioarei Maria, ca să nu ieşi mai mult din locul tău, nici să treci hotarul acesta al toiagului meu.
- Atunci minune mare, râul a început să se retragă în matcă și toiagul a încolțit și s-a făcut un mare copac.
- Sfinte îți mulțumim mult.

De atunci se spune că răul Licon nu a mai ieșit din albia sa.[89]

Avem aici încă o mărturie care ne încredințează de:
- sfințenia
- și ajutorul

pe care Maica Domnului îl poate oferi i celor care i-l cer. Vedem prin urmare că Maica Domnului nu numai că l-a iluminat duhovnicește pe Sfântul Grigorie al Neocezarei ci la fel de bine i-a conferit și darul de a face minuni. Nu trebuie să credem că Maica Domnului ne va da și nouă darul de a face minuni. Aceasta fiindcă trebuie ca Maica Domnului să ajungă la concluzia că este necesar să facem minuni. Ceea ce trebuie să știm este că Maica Domului lucrează în favoarea noastră și ajungem să ne facă să fim unii care:
- să vrem,
- să dorim
- și să căutam

viața de virtute și de fapte bune. Faptul că Maica Domnului nu răspunde de mai multe ori la rugăciunile noastre nu trebuie să ne facă să ne poticnim ci mai mult să ne facă să insistăm. Dacă nici atunci rugăciunea nu ne este ascultată înseamnă că ceea ce am cerut nu ne era de folos.[90]

CAPITOLUL 5

SFÂNTA MARIA CA PROTOTIP AL NOII FEMINITĂȚI

În ceea ce privește femeia în zilele noastre se poate spune că se întâlnește un fel de gol sau de vacuum. Aceasta fiindcă femeia și mai ales tinerele din zilele noastre sunt unele care caută:
- modele,
- paradigme,
- exemple

---

[89] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 32-34.
[90] Remus Rus, *Sfânta Maria - în tradiția pioasă a primilor creștini* (Editura Meteor Press, 2015).

- și repere

la care să se poată raporta. În acest sens se poate vedea că femeie de azi se raportează la:

- vedete de televiziune,
- vedete de cinema,
- vedete sportive,
- modele de modă
- sau femei politice.

Trebuie să știm că unele dintre aceste modele sunt bune dar de cele mai multe ori ceea ce se promovează în lumea noastră ca modele de feminitate este:

- reprobabil,
- greșit,
- eronat
- și ieftin.

Sunt din ce în ce mai puține tinerele din zilele noastre care știu de Maica Domnului și să ea este un exemplu viu. Aceste tinere motivează lipsa lor de interes cu Maica Domnului prin faptul că Sfânta Maria:

- nu este contemporană,
- a murit (deși a fost înălțată cu trupul la cer),
- nu poate să fie văzută
- și sunt mai multe controverse dogmatice și religioase cu privire la ea.

Cu privire la moartea Sfintei Maria ceea ce trebuie să știm este că Sfânta Maria este vie cu sufletul. Toată lumea știe că sufletele sunt nemuritoare. Prin urmare și sufletul Sfintei Maria este nemuritor.[91]

Despre smerenia Sfintei Maria părintele Cleopa Ilie a vorbit cât se poate de frumos: "da, frații mei! Într-adevăr, Preasfânta Fecioara Maria a fost împodobită de Dumnezeu cu toate darurile cele duhovnicești. Însă darul cel mai mare care i-a fost ei pricină de slavă și de cinste negrăită a fost darul smereniei. Fără de acest dar, toate celelalte daruri nu i-ar fi fost de niciun folos." Înțelegem că Sfânta Maria a știut ce este smerenia aceasta fiindcă am putut vedem că de mică a fost dusă la templul de la Ierusalim și acolo a fost inițiată în viața iudaică de la timpul ei. Nu trebuie să uităm acest lucru mai ales în zilele noastre când sunt destui de mulți care tăgăduiesc că Maica Domnului este cu adevărat născătoare de Dumnezeu.[92]

Minunea care am spus-o mai sus ne spune cât se poate de clar că Maica Domnului este:

- sfântă,
- stă cu sfinții (era cu Sfântul Ioan Teologul),
- are mărire,
- este în lumina necreată a lui Dumnezeu
- și totuși urmărește ceea ce are loc pe pământ.

Înțelegem că Maica Domnului din cer vede ceea ce are loc pe pământ. Nu știm cu face Maica Domnului acest lucru dar ceea ce devine clar este că sfinții din rai pot să vadă ce are loc pe pământ. Părintele Dumitru Stăniloae ne îndemna și el la multă smerenie în raport cu:

- sfinții creștin ortodocși
- și Maica Domnului.

Iată ce spunea el: "cerem ajutor sfinților, Maicii Domnului, socotindu-ne smeriți față de ei, și convinși că noi înșine nu putem avea o atât de mare ascultare de la Dumnezeu, pentru că nu suntem atât de smeriți ca ei." Din această afirmație profund teologică trebuie să înțelegem că cheia spre sfințenie este:

---

[91]Sunt mai multe lucruri care ne spun că sufletul nostru este nemuritor. Alcătuit din:

- minte,
- sentimente
- și voință

se poate simții că sufletul din noi nu este de natură materială. Iată de ce trebuie să știm că deși sfinții au murit trupește ei pot să fie unii care să fie vii duhovnicește. Este bine să știm că acest lucru este un fapt care ne face să avem încredere că sufletele sfinților sunt unele care mijlocesc la Dumnezeu pentru noi. Totuși, Sfânta Maria nu este numai suflet ci și trup fiindcă ea este cu trupul în cer. Prin urmare rugăciunile Sfintei Maria pentru noi sunt:

- reale,
- veridice
- și adevărate.

[92]Ioannilios Kotsonis, *Buchet de flori din grădina Maicii Domnului* (Editura Bunavestire, 2010).

- smerenia
- și umilința.

Cu cât suntem mai smeriți și mai umiliți putem să ajungem să simțim:

- sfințenia,
- virtutea,
- curăția
- și neprihănirea

Maicii Domnului.

sunt mai mulți mai ales dintre bărbați care au ajuns să transforme femeia ca un fel de sclav sexual care este redusă numai la stadiul de a produce plăcere sexuală. Fie că vorbim de:

- proxeneți,
- de cei care fac trafic de persoane,
- erotism
- sau pornografie

se poate vedea că în toate aceste lucruri sunt unele care redus și minimalizează femeie. Femeia este privită ca o ființă slabă și prin urmare ea trebuie să fie:

- supusă,
- fără libertate,
- fără dreptul la exprimare,
- un obiect
- și nu o persoană.[93]

Iconografia creştin ortodoxă este una care a ajuns să facă mai multe simboluri care sunt atribuite Maicii Domnului. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Nicolae Velimirovici: "icoanele ortodoxe ale Maicii Domnului se recunosc cel mai degrabă după cele trei stele – una pe frunte, a doua pe umărul drept, a treia pe umărul stâng. Aceste trei stele simbolizează fecioria Fecioarei Maria înainte de naştere, în naştere şi după naştere." Prin urmare trebuie să știm care este iconografia creștin ortodoxă în ceea ce o privește pe Maica Domnului fiindcă trebuie să știm că și ereticii ajung să o reprezinte pe Maica Domnului. Trebuie să o vedem pe Maica Domnului ca un exemplu de ceea ce este:

- tradițional,
- autentic,
- genuin
- și adevărat

de ceea ce este moral și bun. Maica Domnului este o persoană care ne spune că și femeile pot să ajungă la unirea mistică creștin ortodoxă cu Dumnezeu aceasta indiferent dacă sunt:

- tinere fete,
- femei adulte
- sau femei bătrâne.[94]

În lumea noastră s-a ajuns la un asemenea grad de depravare morală că adevăratele femei sunt numai cele pe care societatea le cataloghează ca fiind: *sex symbol* sau mai bine spus simboluri sexuale. În acest sens este foarte adevărat că sunt mai multe sex simboluri care sunt cât se poate de reprobabile în sens moral:

- Marlyn Monroe,
- Pamela Anderson,
- Madona,
- Bridgitte Bardot etc

---

[93]Femeia de azi este hiper-sexualizată. Aceasta fiindcă am ajuns să trăim într-o lume:

- materialistă
- și de multe ori hedonistă.

Sunt mai multe tinere fete care sunt obligate să se prostitueze de la vârste fragede fiindcă evident că ele sunt considerate de cei din jur nimic mai mult decât un obiect de produs de adus plăcere. Gânditorul român creștin ortodox Petre Țuțea spunea cât se poate de frumos că nu se cuvine unui bărbat sau băiat să necinstească fecioria unei fete sau tinere femei fiindcă în acest fel o calomianază pe Maica Domnului. Nu trebuie să uităm aceste cuvinte și să ajungem să abuzăm de femeie fiindcă o ofensăm pe Maica Domnului.

[94]Ștefan Buchiu, *maica Domnului. O introducere în teotokologia ortodoxă* (Editura Sigma, 2006).

sunt toate persoane care au considerat că sexul și erotismul sunt adevărate valori și mai mult decât atât un adevărat idol. Este cu adevărat greu să ajungi o celebritate sau o o persoană faimoasă în zilele noastre dacă nu oferi o imagine:

- a sexualității,
- a virilității
- a patimii erotice
- și chiar a pornografiei.

Sunt mai multe femei celebre care sunt homosexuale și care fac din aceasta o laudă. Trebuie să fim cât se poate de atenți și să ne dăm seama că nu orice se promovează pe micul și marele ecran este cu adevărat și:

- valoare,
- moralitate,
- onorabilitate
- și cinste.

La nivel global se poate vedea că moralitatea creștin ortodoxă este:

- redusă la tăcere,
- evitată,
- ignorată,
- nebăgată în seamă
- și desconsiderată.

Aceasta fiindcă se consideră că modelul feminin trebuie să fie eliberat de orice inhibiție. Ori ce face moralitatea creștin ortodoxă? Ne pune în față modelul Maicii Domnului și al sfintelor creștin ortodoxe care este evident considerat unul:

- arhaic,
- desuet,
- învechit
- și inconvenient.[95]

Este bine să știm că este Maica Domnului cea care a ajuns să îl primească pe Iisus mai întâi în inimă pentru ca mai apoi să ajungă să Îl primească și în trupul ei fiindcă participarea la nașterea lui Iisus a fost din toată inima și cu toată ființa ei. Maica Domnului și-a dat seama că Iisus este șansa la mântuire a omului. Iată de ce ea a știut că trebuie să facă toate eforturile necesare pentru a Îl aduce pe Iisus în lume și a îi oferii cele necesare pentru a ajunge să își ducă la îndeplinire lucrarea Lui mesianică de mântuire a omului.[96]

Ioan patriarhul Antiohiei a fost cel care a scris viața Sfântului Ioan Damaschinul. În acea vreme la Constantinopol domnea Leon Isaurul care era iconoclast, adică lupta împotriva cultului sfintelor icoane. Din ordinul lui Leon Isaurul mai mulți creștini care se închinau la icoane au ajuns să fie pedepsiți și torturați.

- Ai auzit ce le face împăratul creștinilor din Constantinopol? L-a întrebat un prieten de-al Sfântului Ioan Damaschinul.
- Nu.
- Îi chinuie.
- De ce?
- Fiindcă spune că închinarea la icoane este idolatrie.
- Trebuie să facem ceva.
- Ce?

---

[95]Concepția despre femeie ca sex simbol a zilelor noastre este una retrogradă și care deși nu este pe față păgână și hedonistă trebuie să știm că spre un astfel de mode de viață ne îndeamnă. Cum se face că Hristos nu și-a ales o mamă sex simbol deși trebuie să știm că în Israelul de la timpul lui erau multe astfel de femei? Alegerea lui Iisus trebuie să fie cât se poate de pilduitore. Dacă Iisus nu a ales o astfel de femeie ei bine nici noi nu trebuie să alege o astfel de mentalitate cu privire la femeie și la:

- opțiunile ei,
- la viața ei,
- la modul ei de a fi
- și la modul ei de a vedea lucrurile.

Trebuie să fim cu picioarele e pământ și să știm că cine nu este cu Dumnezeu, nu are decât o alternativă, acea de a fi cu diavolul. Se înșeală cei care cred că pot să aleagă o cale de mijloc: a cea de a nu fi nici cu Dumnezeu și nici cu diavolul. Aceasta fiindcă nu există o astfel de alternativă.

[96]Radu Teodorescu, *Iisus Hristos Mântuitorul șansa umanității* (Cugir, 2017).

- Mă voi apuca şi voi trimite mai multe scrisori la Constantinopol.

Acest lucru l-a făcut Sfântul Ioan Damaschinul care în acea perioadă era sfetnic voievodului saracinilor.[97] Sfântul Ioan Damascinul îi lumea pe toţi cei care se închină icoanelor eretici. Împăratul iconomah[98] a citit scrisorile şi a cerut să aduşi mai mulţi dascăli.

- Vedeţi această scrisoare? A întrebat Leon Isaurul pe dascăli.

- Da. Ce este cu ea?

- Poate cineva să imite scrisul acestei scrisori?

- Pot eu, a spus unul dintre dascăli.

- Bine, scrie ce îţi voi spune.

- Ce să scriu?

- Împărate, întru mulţi ani să trăieşti, închinăciunea cea cuviincioasă împărăţiei tale aduc eu robul tău Ioan din Damasc, şi îţi arăt ca să ştii că cetatea noastră este în vremea aceasta slăbănogită, pentru că lipsesc cei mai mulţi ostaşi ai Agarenilor la război. Şi dacă vei trimite puţină oaste, cu înlesnire o iei, şi îţi voi ajuta şi eu la o apucare ca aceasta pe cât pot, că în mâinile mele este toată cetatea.

- Ai terminat?

- Da.

- Acum plecaţi.

- Bine.

Împăratul a scris şi el o scrisoare musulmanilor care suna aşa:

- Prea de bun neam şi prea iubite Voievoade al cetăţii Damascului, să te bucuri. Ştii că nu este nici un lucru mai fericit mai lăudat, şi lui Dumnezeu plăcut decât dragostea; ca să păzească cineva tocmelile cele de pace,pentru aceasta nu voi să stric prietenia, pe care o am cu bunul neam al tău, cu toate că un prieten al tău adevărat mă îndeamnă şi mă cheamă pe mine la aceasta, şi îmi trimite scrisori de multe ori ca să viu asupra ta cu război. Iar pentru încredinţarea ta îţi trimit una din scrisori,pentru ca să cunoşti adevărata prietenie pe care o am eu către tine, şi vicleşugul, şi răul năravul al aceluia care a scris-o.

Mai marele musulmanilor a citit scrisoare şi cu mânie a pus să fie adus Sfântul Ioan Damaschinul.

- Tu ai scris această scrisoare către împăratul de la Constantinopol? a întrebat mai marele musulmanilor.

- Nu. Nici prin gând nu mi-a fost să scriu aşa ceva, a răspuns Sfântul Ioan Damaschinul.

- Minţi cu nerușinare.

- Nu mint, vă spun adevărul.

- Vei fi pedepsit.

- Sunt nevinovat.

- Nu eşti.

- Sunt nevinovat.

- Luaţi-l şi ca pedeapsă să îi fie tăiată mâna cu care a scris asemenea rânduri.

Sfântului Ioan Damaschinul i-a fost tăiată o mână. Durerile au fost imense.

- Luaţi mâna lui şi să o acăţaţi deasupra porţii cetăţii să o vadă toată lumea şi să ştie cum sunt pedepsiţi trădătorii.

Mai apoi Sfântul Ioan Damaschinul a cerut mâna să îi fie dată ca mângâiere. I-a fost dată. Sfântul Ioan a luat mâna şi s-a dus cu ea în faţa icoanei Maicii Domnului şi s-a rugat cu tărie:

- Stăpână, Preasfântă Maică, ceea ce ai născut pe Dumnezeul meu, pentru dumnezeieştile icoane dreapta mea s-a tăiat. Cunoşti bine pricina pentru care s-a nebunit Leon; apucă înainte dar, ca o grabnică ce eşti, şi-mi vindecă mâna mea; dreapta Celui înalt, Care S-a întrupat din Tine, multe puteri face prin mijlocirea Ta; aşa şi acum, pe dreapta mea aceasta să o vindece, pentru rugăciunile Tale, ca să poată scrie cu dulci şi întocmite cântări care se cuvin să se dea Ţie, Născătoare de Dumnezeu, şi Celui ce s-a născut din tine, şi tot odată ajutătoare să se facă dreptei credinţe.

Tot rugându-se a adormit şi a avut un vis în care a putut să o vadă pe Sfânta Maria care i-a spus:

- Vezi, sănătoasă s-a făcut mâna ta, şi să nu-ţi pese mai mult pentru aceasta, ci fă-o pe dânsa „trestie a scriitorului ce scrie degrabă, după cum te-ai făgăduit mie acum.

---

[97]Saracin este un nume vechi dat musulmanilor.

[98]Luptător contra icoanelor.

Când s-a trezit el avea mâna la loc. Sfântul Ioan a ieșit afară și lăuda pe Dumnezeu. Vestea despre minunea vindecării mâinii sale s-a răspândit cu viteza fulgerului prin toată cetatea Damascului. A fost auzită și de mai marele musulmanilor care a dat ordin să îi fie tăiată mâna.

- Aduceți-l pe Ioan aici să văd eu cu ochii mei.

A fost adus Sfântul Ioan. Cu adevărat mâna lui era la loc și doar un semn roșu se mai vedea pe locul unde a fost tăiată.

- Ioan să știi că am greșit.
- Știu asta.
- Ca să mă îndreptățesc față de tine te voi pune din nou primul meu sfetnic.
- Îmi e teamă că nu pot accepta.
- De ce?
- Am de gând să mă retrag în pustie.
- Refuzi această mare cinste pe care ți-a fac?
- Cu multă smerenie da.
- Bine du-te unde vrei.

După aceasta Sfântul Ioan Damaschinul a împărțit avea lui și a eliberat sclavii săi și s-a retras la Mănăstirea Sfântului Sava. Acolo a început să scrie multe imnuri. Un bătrân asupra din mănăstire i-a spus să își taie voia și să nu mai scrie imnuri. Totuși un frate din mănăstire i-a cerut să scrie niște tropare de înmormântare lucru pentru care a fost din nou mustrat de bătrânul sever. La puțin timp Sfânta Maria i s-a arătat bătrânului sever și i-a spus:

- Lasă-l pe Ioan să scrie fiindcă el face un lucru bun. De ce ai ascuns un izvor cu apă curată de restul?
- Iată-mă Maica Domnului.
- Iert dar să nu te mai legi de Ioan.
- Maica Domnului așa am să fac.

Bătrânul s-a dus la Ioan și i-a spus:

- Ioane te rog să mă ierți.
- De ce?
- Fiindcă te-am oprit din scris.
- Păi cum?
- Mi s-a arătat Maica Domnului și mi-a spus că am făcut o greșeală.
- Te iert cum să nu te iert.
- Îți mulțumesc mult.

Ioan a fost lăsat din nou să scrie și a scris multe imnuri de laudă pe care le avem și azi.[99]

Avem aici încă două intervenție ale Sfinte Maria care evident că ne certifică și ne învață despre sfințenia ei. Vedem că Sfânta Maria a făcut o minune și a pus la locul ei mâna tăiată a Sfântului Ioan Damaschinul. Acest lucru ne spune că Sfânta Maria are cu adevărat puteri supranaturale care i-au fost conferite ei de Dumnezeu. La fel de bine se poate vedea că Sfânta Maria a intervenit și în cazul Sfântului Ioan Damaschin care nu a fost lăsat să scrie imnuri de laudă lui Dumnezeu. Sfânta Maria din nou încă odată își demonstrează sfințenia și trebuie să credem că minunea cu Sfântul Ioan Damaschinul este adevărată. Părintele Ilie Cleopa spunea cât se poate de frumos despre Sfânta Maria: "știți voi cine-i Maica Domnului? Ea este Împărăteasa Heruvimilor, Împărăteasa a toată făptura, cămara întrupării lui Dumnezeu-Cuvântul, ușa luminii, că lumina cea neapropiată gânditoare prin ea a venit în lume. Ea este ușa vieții, că Viața Hristos prin ea a intrat în lume. Ea este poarta cea încuiată prin care n-a trecut nimeni decât Domnul, cum spune Prorocul Iezechiel." Fiind mamă credem că sfânta Maria știe ce este:

- dragostea de fi,
- sensibilitatea,
- maternitatea
- și faptul de a fi un om.

Iată de ce este pe bună dreptate una care poate să medieze și să mijlocească între noi și Dumnezeu.[100]

Sfânta Maria nu este pentru creștinismul ortodox:

- un mit,
- o fantezie,

---

[99] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 35-41.

[100] Gheorghiță Ciocoi (trad), *Despre ajutorul Maicii Domnului* (Editura De suflet, 2018).

- o imaginație
- sau o iluzie.

Ea este o prezență iubitoare care dorește mai ales ca noi să ne mântuim. Părintele Arsenie Papacioc spunea cât se poate de frumos despre ea: "Maica Domnului ne iubeşte mult. Ea vede în noi preţul morţii lui Iisus Hristos. Maica Domnului ne doreşte lucruri mai mari decât ne dorim noi înşine " Este frumos să știm că Maica Domnului ne vrea binele și se roagă pentru noi la Fiul ei. Ea este în acest sens:

- un aliat,
- un ajutor,
- un sprijin
- și susținerea de multe ori nesperată

de care cu toții avem nevoie.

Evident că sunt mulți care nu cred în puterea de ajutor a Maicii Domnului. Aceasta fiindcă ei nu cred că mai există ceva dincolo de această lume. Am văzut din cazul de mai sus cu Sfântul Ioan Damaschin căruia i-a fost tăiată mână că Maica Domnului l-a vindecat. Ceea ce a făcut Sfânta Maria nu a fost

- o halucinație
- sau un delir.

A fost o intervenție reală în istoria umană pentru a îndrepta o situație ce părea fără speranță.[101]

Noi creștinii ortodocși ne rugăm la Maica Domnului fiindcă știm că ea este una care ajunge să ne facă să fim:

- mai buni,
- mai drepți,
- mai fericiți,
- mai cu bun simț
- și mult mai atenți

cu cei din jurul nostru.

Am exemplele pe care le-am dat mai sus cu intervențiile minunate ale Maicii Domnului putem să ne dăm seama că ea nu este:

- o simplă imaginație
- sau o simplă superstiție.[102]

În termenii părintelui Dumitru Stăniloae știm că Sfânta Maria ajută și ea la lucrarea de restaurare a omului. Este adevărat că Iisus a făcut această operă de restaurare a omului dar metaforic vorbind se poate afirma că Maica Domnului și ea este alături de Iisus. Iată ce spunea în acest sens părintele Sofian Boghiu: "o cinstim pe Maica Domnului şi ne rugăm ei pentru că tot ce am pierdut prin Eva, adică nevinovăţia, raiul, harul, familia sfântă, pe Însuşi Dumnezeu, le-am redobândit sau le putem redobândi prin Maica Domnului." Prin urmare ce a pierdut Eva după părintele Sofian Boghiu?

1. Nevinovăția,
2. Raiul,
3. Harul,
4. Familia sfântă
5. și pe Însuși Dumnezeu.

Vedem că prin Maica Domnului lucrurile nu sunt pierdute ci din contră ele ajung să se reglementeze și să devină unele cât se poate de pozitive și optimiste. Maica Domnului a intervenit de mai multe ori pentru om și pentru ca omul să ajungă să nu sufere. Creștinismul ortodox este plin de aceste intervenții ale Maicii Domnului.[103]

Ceea ce trebuie să știm și să fim conștienți este că se poate vorbii de o nouă feminitate care a fost inaugurată și adusă lumii de Maica Domnului. Feminitatea lumească trebuie să știm că este una:

---

[101]Ierotheos Vlachos, *Praznicele Maicii Domnului. O perspectivă istorică și teologică* (Editura Bonifaciu, 2020).

[102]A respinge cultul Sfintei Maria înseamnă să respingem un ajutor de care cu toții avem nevoie. Avem nevoie de ajutorul Maicii Domnului fiindcă ea este una care ne ajută să ne mântuim. După cum ne spun sfinții părinți Maica Domnului ne poate ajuta cu rugăciunile și intervențiile ei la Iisus în mântuire. Nu ne mântuim singuri niciodată deși sunt unii care plini de mândria au ajuns să își aroge și această posibilitate. Avem nevoie de mântuire și ca una care a trecut prin acest proces și s-a mântuit la fel de bine Sfânta Maria ne poate ajuta și pe noi. Avem un ajutor de nădejde în Maica Domnului și trebuie să o cinstim pentru acest lucru.

[103]Georgios G. Psaltakis, *A fost minunea Maicii Domnului. 50 de întâmplări adevărate* (Galați, 2019).

- decadentă,
- laxă în plan moral,
- pervertită,
- vicleană,
- sexualizată
- și erotizată.

Ei bine Maica Domnului aduce cu sine o cu totul altă feminitate. Este o feminitate care ajunge:
- să inspire,
- să fie un model,
- să fie un punct cardinal în haos
- și să devină un reper.

Această feminitate sau mai bine spus nouă feminitate a Macii Domnului este actuală nu numai pentru femei cât și pentru bărbați. Gânditorul creștin ortodox român Petre Țuțea spunea cât se poate de frumos în acest sens: "nu am văzut vreodată o imagine mai frumoasă decât aceea a unui bătrânel de la țară, care se închină la icoana Maicii Domnului."

Această imagine a omului simplu care se închină și cere ajutorul Maicii Domnului este una care este specifică creștinismului ortodox. Este evident că trebuie să fim unii care să vedem că evlavia la Maica Domnului este o cinstite a noi feminități. După cum am spus în rândurile de mai sus demonii sub chipurile zeităților feminine au fost cu toate unele care cereau:
- cinste,
- închinare,
- urmare
- și dreptul de a fi un exemplu.

Ei bine toate aceste lucruri duceau la:
- depravare,
- imoralitate
- și răutate.

Noua feminitate avea să vină prin Maica Domnului însă.[104]

Maica Domnului ne spune că femeia la fel de bine se poate ridica la un mare grad de virtute și de evlavie. Aceasta fiindcă sunt mulți care evident că suprimă și exploatează femeia.[105]

Prin vechea Evă feminitatea și cu ea întreaga umanitate a căzut. Prin noua Evă, adică prin Sfânta Maria feminitatea s-a ridicat și acum putem să vorbim de o posibilitatea reală să ne mântuim. A fost nevoie ca Maica Domnului să ajung să reconcilieze feminitatea cu Dumnezeu. Sunt mulți care se întreabă în ce a constat păcatul vechii Eve? Ei bine acest păcat a constat în special din neascultare. Vechea Evă avea de împlinit o singură poruncă: de a nu mânca din pomul cunoștinței binelui și a răului. Se poate spune că vechea Evă cunoștea binele fiindcă îl trăia în rai dar nu știa ce este răul. A ajunge să cunoști răul fără să Îl ai pe Dumnezeu este cu adevărat un mare dezastru. Iată de ce neascultarea a fost cea care l-a făcut pe om să cadă și la fel de bine acest lucru îl face și în zilele noastre să cadă. Totuși Maica Domnului nu ne lasă și ne vine în ajutor. Iată ce spunea în acest sens părintele Ioan Iovan: "e mai scumpă dragostea Maicii Domnului față de noi decât toată averea, toate rangurile, toată sănătatea și tot ce este pe pământ de mare preț. Închipuie-ți să ai avocat pe Maica Domnului! Eu vi-l recomand." Prin urmare cum față de ce este mai scumpă Maica Domnului? Față de:
- toată averea,
- toate rangurile,
- toată sănătatea
- și ce este pe pământ de mare preț.

---

[104]Nicolae Velimirovici, Evanghelia Maicii Domnului. Cuvântări, predici, rugăciuni (Editura Predania, 2019).

[105]Concepția creștin ortodoxă despre Maica Domnului este una care trebuie să știm că ajunge să fie foarte optimistă cu privire la femeie. Aceasta fiindcă femeia nu este o categorie neglijabilă în creștinismul ortodox. Este bine să știm că Maica Domnului ne ajută și ne face să fim mult mai cu încredere în ajutorul de la Dumnezeu. Aceasta fiindcă ea a ajuns să Îl poarte în pântece pe Fiul lui Dumnezeu. Părintele Arsenie Boca spunea cât se poate de frumos: "când te-a lepădat Dumnezeu și nici sfinții nu se mai roagă pentru tine, a mai rămas cineva care nu te-a părăsit: e Maica Domnului, iar Maica Domnului e ascultată." Au fost mai mulți sfinți creștin ortodocși care au experimentat acest lucru și este bine să ne încredem în experiențele lor.

Citind aceste lucruri trebuie să ne dăm seama că scara noastră de valori este mult distorsionată fiindcă nu am ajuns să fim oameni duhovnicești care să o apreciem la adevărata valoare pe Maica Domnului.[106]

Ceea ce trebuie să știm este că atunci când vorbim despre feminitate nu se poate să nu vorbim despre maternitate. Aceasta fiindcă trebuie să fim conștienți că Maica Domnului este un exemplu de maternitate. A fost alături de Iisus și la bine dar mai ales la greu. A fost alături de Iisus în cel mai crunt moment al vieții Lui pământești: la crucea Lui. Iată de ce Maica Domnului știe ce este greul. Acum că este în cer credem că are putere mai multă și în acest sens ne poate:

- ajuta,
- sprijini,
- mângâia,
- susține
- și avea de grijă.

Totuși trebuie să știm că în fața Maicii Domnului nu putem venii cu:

- mândrie,
- fală,
- orgoliu
- și egoism.

Trebuie să venim în fața Maicii Domnului cu multă:

- smerenie,
- curăție,
- încredere
- și iubire.

Dacă Îl iubim pe Iisus la fel de bine trebuie să ajungem să o iubim și pe Maica Domnului. Aceasta fiindcă este această iubire care ajunge:

- să ne sensibilizeze,
- să ne miște,
- să ne schimbe
- și să ne transforme

în unii care suntem cu frică de Dumnezeu și cu dragoste față de Maica Domnului.[107]

Sfinții părinți și imnografia creștin ortodoxă au atribuit mai multe denumiri Maicii Domnului:

- poartă,
- ușă,
- deschidere
- și cale spre

mântuire. Avem mult mai multe șanse să ne mântuim atunci când o chemăm pe Maica Domnului în ajutor. Aceasta fiindcă ea fiind Maica lui Hristos poate să mijlocească pentru noi. Apologetul Ipolit spunea frumos în acest sens: "dar credinciosul evlavios mărturisește că, în ceea ce privește mântuirea noastră... Făcătorul tuturor S-a întrupat, având suflet rațional și trup sensibil, din Preasfânta, Pururea Fecioara Maria, prin zămislire neîntinată, fără schimbare, și S-a făcut Om după natură, în afară de răutate: Același era Dumnezeu adevărat și Același era Om adevărat; Același era, după natură, Dumnezeu și Om desăvârșit."[108]

Se spune că în vechime era un împărat al Franței care s-a căsătorit cu o femeie frumoasă. Cu ea a avut o fiică. Soția a murit și așa că împăratul s-a căsătorit a doua oară. Fiica a crescut și a devenit extrem de frumoasă. Acest lucru nu a fost pe placul celei de a doua soții.

- Ce mă voi face cu fata asta? Îți spunea a doua soție. Este mai frumoasă decât mine.

Într-o zi împăratul a plecat departe. Atunci a doua lui soție și-a spus că trebuie să acționeze.

---

[106]*Imnul acatist al Maicii Domnului* (Editura Excelența prin cultură, 2019).

[107]Sfântul Teofan al Niceei spunea destul de frumos: "căci așa cum fiecare mamă dă copiilor ei simpla existență, tot așa și mama lui Dumnezeu dăruie tuturor existența fericită." Din afirmația de mai sus trebuie să vedem caracterul profund matern care există în spiritualitatea creștin ortodoxă. Aceasta fiindcă această spiritualitate trebuie să știm că cu nu ajunge să nege maternitatea ci mai multă să îi confere alte valențe și alte sensuri decât cele pe care le vedem de obicei în lumea noastră. Se poate spune că Maica Domnului este expresia maternă a iubirii lui Dumnezeu față de noi. Trebuie să ne încredem în această iubire maternă a Macii Domnului ca una care poate să ne mântuiască.

[108] Ipolit,*Împotriva lui Beron și Helix*, Fragmentul VIII.

- Să vină cei mai ascultători slujitori ai mei, a spus ea.
- Bine majestate, au răspuns servitorii.
Au fost aduși cei mai loiali slujitori.
- V-am chemat aici fiindcă am nevoie de ajutorul vostru.
- Ce ajutor?
- Știți de fiica mea vitregă?
- Da.
- Ei bine ea nu este fiica împăratului.
- Nu?
- Nu.
- Dar al cui?
- Zilele acestea am aflat că mama ei a făcut-o cu altcineva.
- Nu se poate.
- Uite că se poate.
- Și ce trebuie să facem noi?
- Să o luați și să o duceți într-un loc pustiu și să o ucideți.
- Vai!
- Da ca semn să îi tăiați mâinile și să mi le aduceți.
- Nu este cam rău ce facem?
- Împăratul nu trebuie să știe. Noi păstrăm puritatea sângelui împărătesc.
- Bine așa vom face.
Slujitorii împărătesei celei rele au luat-o pe fiica vitregă și au dus-o într-un loc pustiu. Pe drum ea și-a dat seama că cei care o duceau aveau gânduri rele cu ea.
- Ce aveți cu mine?
- Nimic.
- Dar unde mergem?
- Împărăteasa a spus că trebuie să faceți mai multă mișcare.
- Uite, în numele lui Dumnezeu vă rog să îmi spuneți adevărul.
Slujitorii deși erau loiali împărătesei au mărturisit:
- Te ducem să te ucidem.
- De ce?
- Fiindcă așa a poruncit împărăteasa.
- Mă așteptam la aceasta.
- Cum așa?
- De la început nu m-a plăcut.
- Nu știam.
- Să nu mă ucideți.
- De ce?
- Spuneți-i că m-ați ucis și eu voi dispare pentru totdeauna de la palat.
- Nu avem cum.
- De ce?
- A spus să vă tăiem mâinile și să le ducem la palat.
- Înțeleg.
- Ce facem acum?
- Îmi tăiați doar mâinile dar pe mine mă lăsați vie.
Cruzii slujitori i-au tăiat mâinile și au plecat cu ele la palat.
- Maica Domnului ajutor! Ajutor! Se văita frumoasa prințesă rămasă fără mâini.
Din întâmplare a trecut pe acolo un tânăr foarte bogat. I s-a făcut milă de fata fără de mâini și a luat-o la sine. Acasă fata a fost tratată de medici și a rămas fără de dureri. Tânărul bogat s-a îndrăgostit de ea.
- Tată, vreau să mă lași să mă căsătoresc cu ea, i-a spus ea ducelui care era tatăl lui.
- Dacă este o fată de neam rău?
- Nu mă interesează. Chiar și fără mâini vreau să fie soția mea.
A avut loc o nuntă frumoasă. Între timp împăratul s-a întors din călătorie.

- Unde este fiica mea? A întrebat el.
- A fugit, a răspuns împărăteasa cea ea.
- Unde?
- Nimeni nu ştie.

Împăratul a dat ordin ca fiica lui să fie căutată dar în zadar. Fiica nu a fost găsită. Ca să se mângâie împăratul a organizat la curte nişte întreceri de cai. A fost invitat şi fiul ducelui. Acesta a fost extrem de viteaz. Împărăteasa cea vicleană a invitat pe slujitorul ducelui să îi spună totul despre duce. Acesta i-a spus cum s-a căsătorit şi că soţia lui a născut. Împărăteasa l-a mituit şi i-a spus că atunci când stăpânul lui va scrie răspuns către casă să aducă scrisoarea la ea. Slujitorul aşa a făcut. Ei bine împărăteasa a scris următoarea scrisoare:

- Părintele meu, cunoaşte că această noră a ta este fiica unui om făcător de rele, şi pentru răutăţile ei i s-au tăiat mâinile. Şi copiii nu sunt ai mei; deci mă rog ţie, cum vei citi scrisoarea mea, să o omori cu copiii ei; şi până nu voi auzi de moartea ei, nu vin acolo.

Ducere a citit scrisoarea şi s-a sfătuit cu un om de încredere.
- Să nu o ucizi duce.
- De ce?
- Fiindcă este păcat.
- Şi ce să fac?
- Daţi-mi-o mie şi o voi duce acolo de unde a fost luată în pustie.
- Bine.

Femeia a fost luată şi dusă în pustie. Acolo s-a tânguit mult şi în cele din urmă s-a întâlnit cu un pustnic. Între timp a venit şi soţul ei de la întrecerea de cai.
- Unde este soţia mea?
- Nu ştim.
- Cum aşa?
- Nu ştim.
- Spuneţi-mi sau vă voi pedepsii.
- Veniţi cu noi.

În acea noapte Sfânta Maria s-a arătat femeii noastre care şi ea se numea Maria şi i-a spus:

- Mâine vine credinciosul tău bărbat ca să te ia; şi mai multă muncă şi durere nu se va mai apropia de tine de acum înainte. Iar pentru răbdarea ta şi pentru credinţa care o ai către mine, că mă strigi întru ajutor la patimile tale, să înceteze durerile şi întristările tale, şi să se întoarcă întru bucurie".

Răspuns-a Maria:

- Îţi mulţumesc, şi mă închin Ţie, Doamna mea, că nu mă laşi. Dar cum să văd desăvârşită bucurie, până când mă aflu fără de mâini? Însă nu mă deznădăjduiesc,păcătoasa, şi îndrăznesc la mila Ta, să-mi dai şi mai-mult ajutor.

Acestea zicând cu chip smerit, a auzit pe împărăteasa îngerilor că îi zicea ei:

- Ia-ţi mâinile tale cu ajutorul şi darul Fiului meu şi Dumnezeu. Că cei ce mă iubesc pe mine şi nădăjduiesc sub acoperământul meu nu se vor lipsi de tot binele.

Maria s-a trezit vindecată şi cu mâinile la loc. Când a venit soţul ea i-a spus adevărul că este fiica împăratului. A fost dat de veste împăratului că i-a găsit fiica şi ea şi soţul ei au devenit conducătorii Franţei.[109]

Avem aici o intervenţie a Sfintei Maria care ne spune că ea este de partea binelui şi a dreptăţii. Putem să vedem cum Sfânta Maria a intervenit în viaţa unei viitoare conducătoare a Franţei. Aceasta fiindcă Maica Domnului din cer de sus vede cum au loc evenimentele de pe pământ. Prin urmare Maica Domnului nu rămâne:

- străină,
- indiferentă,
- nemişcată
- şi fără să se implice

în durerile şi suferinţele noastre.[110]

CAPITOLUL 6

[109] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 41-49.
[110] Sfântul Ioan de Kronstadt, *Predici şi cuvântări la praznicele Maicii Domnului* (Iaşi, 2019).

Creştinismul ortodox este credința care afirmă cu tărie şi putere sfinţenia Maicii Domnului. Ştim că Maica Domnului a fost sfântă din viața ei. Sfinţenia Maicii Domnului poate să fie văzută şi dedusă din:

- cuvintele ei,
- faptele ei,
- intervenţiile ei,
- naşterea ei
- şi creşterea pruncului Iisus.

Iată de ce este bine să ştim că sfinţenia Maicii Domnului nu este:

- o minciună,
- un basm,
- o amăgire
- sau o fantezie.

Maica Domnului a fost cu adevărat sfântă fiindcă nu a făcut păcate. Ea a avut o credință:

- vie
- şi lucrătoare

în Dumnezeu. Totuşi ceea ce trebuie să ştim este că Maica Domnului nu a dobândit această sfinţenie fiind pasivă. Ea a ajuns la această sfinţenie prin:

- nevoință,
- rugăciune,
- credință
- smerenie
- şi evlavie.

Trebuie ca Maica Domnului să fi fost extrem de evlavioasă fiindcă nu avem nici o mărturie care să infirme acest lucru. Aceasta fiindcă este foarte greu să concepem sfinţenia fără de evlavie. Toţi sfinţii părinţi au apărat sfinţenia Maicii Domnului şi la fel de bine trebuie să facem şi noi. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Efrem Sirul: "unii îndrăznesc să susţină că, după naşterea Mântuitorului, Maria ar fi devenit întru totul soața lui Iosif. Cum ar fi putut, ea care era adăpost al Duhului, ea care fusese umbrită de puterea dumnezeiască să se facă soață a unui muritor şi să dea naştere la prunci întru dureri, după vechiul blestem? Căci prin Maria, cea „binecuvântată între femei", blestemul dintru început, după care cea care năştea în dureri nu putea fi numită binecuvântată, a fost ridicat. După cum Domnul a intrat prin uşile închise, tot astfel a ieşit din pântecele Maicii Sale, căci această Fecioară L-a purtat cu adevărat şi pe deplin fără dureri."

Este evident că Sfânta Maria deşi a fost o simplă fecioară a ajuns să se bucure de iubirea şi grija lui Dumnezeu care i-a dat să nască pe Fiul Lui. Vedem că Dumnezeu priveşte mai mult la inima omului şi nu la exteriorul său.[111]

Femeia de azi poate să vadă că trăieşte într-o lume:

- secularizată,
- laxă moral,
- libertină
- şi superficială.

Aşa se face că mai multe femei vor mult mai mult. Ele vor un model pe care să îl urmeze şi un ajutor în situaţii dificile. Ei bine acest ajutor şi model îl pot avea în Maica Domnului. Icoana Maicii Domnului poate să fie văzută în toate bisericile creştin ortodoxe. Aceasta fiindcă ea este cea care a ajuns un:

- exemplu,
- model,
- reper
- şi prototip

al sfinţeniei şi mai ales al sfinţeniei feminine.[112]

---

[111]Ilie Cleopa, *Versuri despre Maica Domnului* (Iaşi, 2013).
[112]Nichifor Crainic, *Sfinţenia - împlinirea umanului* (Iaşi, 1993).

Când vorbim despre sfințenia Macii Domnului nu se poate să nu vorbim de un mare grad de intimitate pe care omul a ajuns să îl aibă cu Dumnezeu. Aceasta fiindcă trebuie să știm că prin Sfânta Maria:

- Dumnezeu s-a înomenit
- și omul s-a îndumnezeit.

Este fără doar și poate un mare grad de intimitate pe care omul a ajuns să îl aibă cu Maica Domnului. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Nicodim Aghioritul: "Preasfânta Fecioară Maria, ea singură, șezând între Dumnezeu și oameni, pe Dumnezeu L-a făcut Fiul omului, iar pe oameni i-a făcut fiii lui Dumnezeu."

Sunt mulți în zilele noastre care plini de emfază și de dispreț ajung să susțină că Maica Domnului este de fapt o femeie care putea să fie oricare altă femeie din Israelul primului secol după Hristos. Aceasta fiindcă nu se poate vorbii de ea ca fiind o femeie specială. Aceasta fiindcă Sfânta Maria nu a avut nici:

- bogăție,
- nici mari ranguri,
- nu a fost nici regină,
- nu a fost nici împărătească,
- nu a fost nici faimoasă
- și nu a fost nici cu funcții sociale mari.

După cum am arătat în rândurile de mai sus aceștia care o judecă așa pe Sfânta Maria o judecă după niște criterii lumești. Ori ceea ce știm noi din Noul Testament este că Dumnezeu nu judecă lucrurile lumește. Aceasta fiindcă de mai multe ori judecata lui Dumnezeu este una care nu are nimic lumesc în ea. Iată ce spunea în acest sens Sfântul apostol Pavel: "unde este înțeleptul? Unde e cărturarul? Unde e cercetătorul acestui veac? Au n-a dovedit Dumnezeu nebună înțelepciunea lumii acesteia?Căci de vreme ce întru înțelepciunea lui Dumnezeu lumea n-a cunoscut prin înțelepciune pe Dumnezeu, a binevoit Dumnezeu să mântuiască pe cei ce cred prin nebunia propovăduirii" (1 Corinteni 1, 20-21).

Este evident că Sfânta Maria este un model de sfințenie pentru toate femeile dar la fel de bine ea este mult mai mult decât sfințenie fiindcă ea este Născătoare de Dumnezeu. Au fost mai multe dispute dogmatice cu privire la faptul că Sfânta Maria este născătoare de Dumnezeu. Toate aceste dispute sunt unele care au contestat că Sfânta Maria este cu adevărat una care a dat naștere Fiului lui Dumnezeu. Mai mulți eretici au găsit greu de crezut că Maica Domnului a dat naștere a ceea ce nici o femeie nu a putut să de naștere: Fiului lui Dumnezeu.[113]

Unul dintre cei mai plastici sfinți care s-a exprimat cu privire la Maica Domnului a fost Sfântul Grigorie Palama. Iată ce spunea el: „Maica Domnului este și cauză a celor dinaintea ei, și patroană a celor de după ea, și procurătoare a celor veșnice. Ea este tema profeților, obârșia apostolilor, temelia martirilor, postamentul dascălilor. Ea este slava celor de pe pământ, desfătarea celor din cer, podoaba întregi creații. Ea este început, izvor și rădăcină a bunătăților negrăite. Ea este pisc și desăvârșire a tot ce-i sfânt." Prin urmare ce este Maica Domnului după Sfântul Grigorie Palama?

1. Tema profeților,
2. Obârșia apostolilor,
3. Temelia martirilor,
4. Și postamentul dascălilor.

Din viața Maicii Domnului nu numai că se vede multă:

- smerenie,
- sărăcie
- și ascultare de Dumnezeu

ci la fel de bine cât este de departe judecata lui Dumnezeu față de judecata lumii. Se poate vorbii de un caracter nelumesc al vieții Maicii Domului. Aceasta fiindcă Maica Domnului ar fi rămas total necunoscută și o anonimă dacă nu ar fi fost învrednicită să nască pe Iisus. Prin ascultarea și smerenia ei Maica Domnului a ajuns să fie iubită și cinstită și de îngeri. Sunt mai multe imnuri creștin ortodoxe care o o denumesc pe Sfânta Maria ca:

- împărăteasa
- și regina

îngerilor.[114]

---

[113]Nichita Porfirie, *Preacinstirea Maicii Domnului* (Editura Bunavestire).
[114]Doreen Virtue, *Maria, regina îngerilor* (Editura Adevăr Divin, 2012).

Femeile care vor să ajungă sau să simtă ce este sfințenia trebuie să fie unele care să se roage. Este rugăciunea una care ajunge să ne unească duhovnicește cu Maica Domnului. La fel de bine mai trebuie să fie respectate și alte condiții cu privire la rugăciunea către Maica Domnului. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Ioan de Kronstadt: „când te rogi în biserică ori acasă, străduiește-te ca în rugăciune să îți înfățișezi toate cuvintele și chipurile — chipul Maicii Domnului, chipurile îngerilor, ale sfinților sau oamenilor de pe pământ pentru care te rogi — la modul ideal, adică așa cum sunt ele în esența lor sau așa cum ar trebui să fie (arhierei, preoți, diaconi și ceilalți, fiecare după cinul lor): să ți-i înfățișezi sfinți, potrivit temeiului lor dumnezeiesc, nu în chip trupesc, sau material, sau păcătos, și îți va fi rugăciunea ta întru bucurie."

Din afirmația de mai sus trebuie să știm că în rugăciunea către Maica Domnului nu trebuie să ne bazăm pe imaginație prea mult. Sunt mulți care sunt cât se poate de:

- creativi,
- originali
- și autentici

Când vine vorba de imaginație trebuie să evidențiem că atunci când ne rugăm nu trebuie să ne bazăm atât de multe pe imaginație ci mai mult pe înțelesul cuvintelor. Prin urmare imaginația trebuie să fie ținută sub control. Nu trebuie să fim unii care să fim conduși de imaginație fiindcă Sfântul Siluan Atonitul spunea la un moment dat că: "imaginația este tunelul prin care intră diavolul în minte." Acest lucru nu înseamnă că trebuie să disprețuim și să urâm imaginația. Imaginația ne poate ajuta de mai multe ori în viață dar ea nu trebuie să ne domine viața de rugăciune.

Pentru mai multe femei din zilele noastre poate părea cât se poate de:

- incomod
- și anacronic

faptul că Biserica Ortodoxă o pune pe Maica Domnului în fața noastră ca model și reper. Aceasta fiindcă ea nu a fost:

- lumească,
- prinsă în treburile lumii,
- în duhul lumii
- și cu lumea.

Avem în Maica Domnului modelul unei femei care a trăit într-un sat israelit de care mai nimeni nu a auzit: Nazaret. Ei bine ceea ce trebuie să știm este că nu:

- locația,
- averile
- și banii

sunt unele care Îl face pe Dumnezeu să lucreze. Sfântul Pavel a fost cât se poate de plastic în acest sens: "o, adâncul bogăției, înțelepciunii și științei lui Dumnezeu! Cât de nepătrunse sunt judecățile Lui și cât de neînțelese sunt căile Lui! Și în adevăr, „cine a cunoscut gândul Domnului? Sau cine a fost sfetnicul Lui? Cine I-a dat ceva întâi, ca să aibă de primit înapoi?" Din El, prin El și pentru El sunt toate lucrurile. A Lui să fie slava în veci! Amin" (Romani 11, 33-36).[115]

Sfânta Maria este o încredințare pentru toate femeile că sfințenia nu este un basm ci o realitate ce poate să fie realizată și împlinită. Nu trebuie să uităm acest lucru și trebuie să îl avem în vedere. Trebuie să știm că Sfânta Maria face sfințenia mult mai accesibilă. Dogma creștin ortodoxă nu susține ca alte confesiuni că sfințenia este un atribut propriu numai lui Dumnezeu ci la fel de bine susține că sfințenia este un lucru care:

- se comunică,
- se împărtășește
- se dă
- și se oferă

de la Dumnezeu la om.[116]

---

[115]Ei bine iată planul de mântuire al omului a fost unul care a implicat-o și pe Maica Domnului. Nu trebuie să uităm acest lucru noi care suntem unii care credem numai ceea ni se spune la știri. Trebuie să știm că voia lui Dumnezeu este mult mai cuprinzătoare și mai adâncă decât am crede noi. Aceasta fiindcă este voia lui Dumnezeu cea care ajunge să ne facă să vedem lucruri pe care în mod obișnuit nu le vedem. Sfânta Maria a fost inclusă în planul de mântuire al omului chiar dacă sunt mai mulți cei care nu cred nici un Iisus și nici în Sfânta Maria. Creștinii ortodocși știu însă că cultul Sfintei Maria nu este o imaginație ci o realitate cât se poate de vie.

[116]Petru Rezuș, *Aghiologia ortodoxă* (Caransebeș, 1940).

Se spune că imediat după încreștinarea Angliei exista un obicei ca mai mulți oameni bogați să își dea fiicele să se călugărească. În acea vreme trăia un om bogat care avea o fiică tânără pe nume Maria.

- Maria vino aici.
- Ce este tată?
- Am să discut cea foarte important cu tine.
- Ce tată?
- Uite m-am tot gândit: ce vrei să faci să te căsătorești sau să te călugărești?
- Vrei să fiu sinceră tată?
- Da fiica mea.
- Aș vrea mult mai mult să mă călugăresc.
- Te înțeleg fiica mea.
- Nu credeam asta.
- Cum să nu.
- Nici nu știi cât mă bucur tată.
- Și eu fiica ea.
- Ai ales o mănăstire unde vrei să te retragi?
- Da tată.
- Bine fiica mea.

Maria s-a retras la o mănăstire unde ducea o viață de rugăciune și nevoințe. Totul a decurs așa până într-o zi când regele Richard al Angliei a venit în vizită la acea mănăstire.

- Bine ați venit majestate la mănăstirea noastră.
- Bine v-am găsit.
- Și cum ați călătorit?
- Foarte bine.
- Ne bucurăm că v-ați făcut timp și pentru mănăstirea noastră.
- Plăcerea este de partea mea.
- O să chem acum pe toate călugărițele și surorile de mănăstire.
- Chiar mi-ar place să le văd.
- Maicilor veniți aici, le-a spus egumena călugărițelor.

Maicile au venit în fața regelui Richard.

- Mă bucur să vă văd maicilor.
- Și noi majestate.
- Și cum mai sunteți?
- Suntem bine.

Stând față în față cu călugărițele regele Richard a remarcat-o pe Mara.

- Doamne ce frumoasă este, și-a spus regele. Păcat că este călugăriță.
- Majestate vreți să vedeți biserica mănăstirii? a întrebat egumena.
- Cum să nu.
- Atunci poftiți cu mine.
- Așa am să fac.

Egumena a plecat cu regele Richard spre biserica mănăstirii. În cele din urmă vizita lui s-a apropiat de sfârșit.

- La revedere majestate, a spus egumena.
- La revedere.
- Sper că va plăcut la noi.
- Da este o mănăstire frumoasă.

Regele a plecat dar ajuns acasă a început să se dea o luptă în sufletul său. S-a aprins cu patimă pentru Maria. Seara nu a mai putut rezista și a trimis o solie către mănăstire.

- Bună seara, a spus solul către egumenă.
- Bună seara.
- Am venit din partea regelui Richard.
- Ce este?
- Majestatea sa vrea să știe dacă călugărița Maria simte ceva pentru el?

- Cum adică?
- Majestatea sa are sentimente puternice pentru călugărița Maria.
- Dar este călugăriță și a luat votul sărăciei.
- Majestatea sa insistă să o întrebați pe Maria dacă simte ceva pentru el.
- Mergeți și spuneți-i majestății sale că Maria a luat votul fecioriei.

Regele Richard a trimis a doua oară solia cu aceleași cuvinte. Văzând că nu are de ales egumena s-a dus la Maria.

- Bună draga mea.
- Ce este maică egumenă?
- Îmi este teamă că am vești proaste.
- Ce anume?
- Regele Richard s-a îndrăgostit de tine.
- Cum așa?
- A trimis sol să știe dacă și tu simți la fel.
- Să vină solii.

Solii au venit și au spus:

- Regele te iubește și vrea să se căsătorească cu tine și să te facă regina Angliei.
- Veniți cu mine.

Maria s-a dus cu solii la biserică.

- Stați aici până ce mă voi ruga le-a spus ea solilor.
- Bine așa vom face.

Maria a intrat în biserică și a început să se roage.

- Stăpâna mea, bine îmi este să am ochi, ca să văd Sfânta icoana Ta, dar fiindcă aceştia m-au împiedicat pe mine văzând pe pângăritul, mai bine să-i scot pe ei, decât să-mi întinez fecioria mea, şi voi vedea eu darul tău cu ochii sufletului. Iartă-mă, Doamna mea, şi să nu mi se socotească mie întru păcat darea aceasta, că de nevoie o fac. Şi din două rele ce-mi stau înainte, mai bine este a alege răul cel mai mic.

După aceasta a luat un cuțit și și-a scos ambii ochi.

- Luați-i și duceți-i regelui.
- Dar noi...
- Fiindcă ochii aceştia au greşit domnului tău, de l-au rănit, iată cu dreptate i-am pedepsit. Şi dacă după cum ai zis pot să-l mângâie, mergi şi îi dă pe dânşii ca să ia dintru ei toată veselia şi bucuria.

Solii au plecat fără să mai spună nimic. Ei au dus ochii regelui.

- Ce este cu acești ochi?
- Sunt ochii Mariei.
- Ai Mariei?
- Da.
- Ați înnebunit?
- Nu. După ce a auzit că vreți să vă căsătoriți cu ea și-a scos ochii.
- Doamne ce am făcut, a început regele Richard să se tânguie.

Richard a venit la mănăstire disperat.

- Se mai poate face ceva pentru Maria?
- Doar rugăciunea mai poate face ceva, a răspuns egumena.
- Atunci să ne rugăm pentru ea.

S-au adunat toate călugărițele și au început să se roage la Maica Domnului. La ceasul vecerniei s-a luminat toată biserica și s-a auzit un glas:

- Ia-ți lumina ta cu darul Celui Născut al meu.

Maria i-a spus Maicii Domnului:

- Măresc numele tău, Doamna mea, şi slăvesc darul tău.

Nimeni nu a văzut-o pe Maica Domnului decât Maria. Dintr-o dată ea s-a vindecat și Maica Domnului a dispărut.

- Doamne îți mulțumesc, a spus regele Richard.

După aceasta regele s-a pocăit de patima lui.[117]

---

[117] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 49-55.

Avem aici încă o intervenție minunată a Maicii Domnului care ne spune că trebuie să avem credință în ea și că ea ne ascultă rugăciunile. Trebuie să știm că nici o rugăciune pe care o facem nu este în zadar. Aceasta fiindcă Dumnezeu ne ascultă toate rugăciunile dar răspunde numai atunci când crede de cuviință. Sfânta Maria este una care ajunge să își comuniune

- sfințenia
- și harul

la toată lume dar mai ales la femei. Aceasta fiindcă femeile au un loc special în inima lui Dumnezeu prin Sfânta Maria.[118]

Este adevărat că sunt mulți care sunt fascinați de persoana Sfintei Maria. Dintre ei putem să amintim:

- istorici,
- oameni de cultură,
- sociologi,
- psihologi
- sau mari oameni de știință.

Această fascinație cu Maica Domului este mai mult fascinația pe care un geolog o simte față de o nouă rocă pe care o studiază în laborator. Nu trebuie să confundăm fascinația cu Maica Domnului cu evlavia față de Maica Domnului. Aceasta fiindcă una este fascinația și alta este evlavia. Ei bine aceste lucruri sunt de multe ori confuze. Pe piață circulă mai multă literatură eretică cu privire la Maica Domnului. Această literatură eretică ne spune că Maica Domnului a fost o persoană:

- extraordinară,
- senzațională,
- uimitoare
- și ieșită din comun

dar în nici un caz nu a fost sfântă. Există o profundă tendință eretică în zilele noastre de a nu:

- recunoaște,
- accepta
- și încuviința

sfințenia Maicii Domnului. Logica creștin ortodoxă este destul de simplă în acest sens: din moment ce Maica Domnului a purtat în pântecele ei pe izvorul sfințeniei care este Domnul Iisus cum să nu fie sfântă?[119]

Trebuie să știm că sunt mai multe arătări ale Maicii Domnului care nu sunt în lumea ortodoxă.[120]

Dintre cele mai cunoscute arătări ale Maicii Domnului afară din ortodoxia amintim:

- Guadalupe (Mexic),
- Lourdes (Franța),
- Akita (Japonia),
- Walshingham (Australia),
- Yankalilla (Australia),
- Zeitoun și Assiut (Egipt)
- sau Medjugorje (Bosnia-Herzegovina).

Toate aceste arătări și multe altele trebuie să știm că sunt privite cu rezervă de Biserica Creștin Ortodoxă. Aceasta fiindcă apariţiile marianice trebuie să știm că în nici un fel nu vin să susțină ereziile. Ori toate aceste arătări au avut loc în spații eretice. Trebuie să știm că și diavolul se poate preface în înger de lumină, după cum

---

[118] *Apariţii şi minuni ale Maicii Domnului* (Editura Bunavestire).

[119] Sfințenia Maicii Domnului pare să fie o piatră de poticnire pentru foarte mulți eretici din zilele noastre. Iată de ce trebuie să afirmăm că nu este nici un lucru ieșit din comun să ajungem să cinstim pe Maica Domnului ca sfântă. Mai ales femeile au nevoie de un model de sfințenie care să vină să susțină că sfințenia nu este o imposibilitate ci este cea care poate să fie atins. Sfințenia Maicii Domnului este una discretă care se lasă pe sine să fie:

- descoperită
- și dedusă.

Din viața Maicii Domnului și din arătările ei postume trebuie să știm că ea nu a făcut niciodată răul ci totdeauna a fost de partea binelui. Acest lucru ne spune că Maica Domnului este:

- o sfântă
- și o eroină

a binelui.

[120] http://protopopiatavrig.blogspot.com/2012/10/aratari-ale-maicii-domnului.html. (consultat pe 19.03.2021).

ne spunea Sfântul apostol Pavel. Ce l-ar împiedica pe diavol să se dea drept Sfânta Maria pentru a induce cât mai multă eroare și confuzie? Acest lucru este posibil. Nu înseamnă că nu este posibil ca Sfânta Maria să se fi arătat și ereticilor cu scopul de a îi aduce la dreapta credință. Totuși cei mai mulți eretici nu vor să audă de dreapta credință creștin ortodoxă și acest lucru ne face să privim cu scepticism aceste arătări marianice pe care le-am enunțat mai sus.[121]

Sfinții părinți sunt cei care sunt sursele noastre de bază în ceea ce o privește pe Maica Domnului. Mai toți sfinții părinți creștin ortodocși au fost unii care au susținut și au promovat cultul Maicii Domnului. Aceasta fiindcă este bine să știm că acest cult nu este unul:

- produs al întâmplării,
- haotic,
- neorânduit
- și fără temei.

Cultul Maicii Domnului este unul care trebuie să știm că a fost afirmat din cele mai vechi timpuri de sfinții părinți. Iată ce spunea în acest sens Sfântul Ambrozie al Milanului: „așadar deci fecioria ne propune ca model al ei, viața Mariei, în care ca într-o oglindă fecioria își privește frumusețea ei și virtuțile exemplare. Maria a fost fecioară nu doar cu trupul ci și cu mintea, printr-o dragoste sinceră unde nu este loc nici pentru fățărnicie nici pentru falsitate... Smerită la inimă, atentă, tăcută, iubitoare de citire a Sfintelor Scripturi nu își punea nădejdea în bogățiile trecătoare ci în rugăciunile săracilor. Nu ieșea afară decât pentru a merge la templu și atunci însoțită de părinți sau cunoscuți."

Totuși deși în viața ei Maica Domnului a demonstrat că a ajuns la sfințeniei la fel de bine și din arătările ei postume se poate vedea că ea:

- slujește binele,
- face binele,
- este dedicată binelui,
- multiplică binele
- și împărtășește

binele celor din jurul ei.

Maica Domnului este specială pentru noi creștinii ortodocși fiindcă ea mijlocește la Dumnezeu pentru noi.[122] Este bine să știm că trebuie să avem mijlocitori la Dumnezeu fiindcă în acest fel mântuirea este mai ușor de câștigat. Părintele Dumitru Stăniloae era cât se poate de concludent în acest sens: „în Maica Domnului avem în cer o inima de mamă, inimă care s-a topit cel mai mult pentru Fiul ei și a bătut și bate ea însăși la inima Lui pentru cauza Lui, care e mântuirea noastră, căci mântuirea nu e o chestiune de justiție, ci de iubire între Dumnezeu și oameni."

Femeile trebuie să știm că au datoria morală de a se raporta la Maica Domnului. Aceasta fiindcă ele poartă o feminitate comună. Maica Domnului iubește femeile fiindcă și ea a fost o femeie.[123] Este evident că avem posibilitatea să ne câștigăm mai repede mântuire prin maica Domnului. Aceasta fiindcă ea este una care știm că a născut un mântuitor. Ea este cea care ne vine în ajutor în drumul și procesul mântuirii. Deși este constituțională creștinismului ortodox este bine să știm că Maica Domnului nu este un fel de "brand." Fiindcă trăim într-o lume profund:

- secularizată
- și materialistă

în care totul este un posibil lucru comercial este bine să știm că acest mod de viață și de gândire nu funcționează și în cazul creștinismului ortodox. Părintele Serghei Bulgakov spunea cât se poate de inspirat: "creștinismul

---

[121]Ioan Maximovici, *Cinstirea Maicii Domnului în tradiția ortodoxă* (Editura Icos, 2000).

[122]Enrico Norelli, *Fecioara Maria în scrierile apocrife. Un studiu referitor la Maica Domnului în creștinismul antic* (Iași, 2020).

[123]Mamele sunt mai ales unele care sunt binecuvântate de Maica Domnului dacă ele duc o viață creștin ortodoxă. Femeia prin urmare a primit o poziție duhovnicească unică prin Sfânta Maria. Acesta este unul dintre motivele pentru care femeile mai ales trebuie să o cinstească pe Maica Domnului și să ajungă să o vadă ca un model de viață. Aceasta fiindcă este bine să știm că în acest fel femeia ajunge să aibă un punct de sprijin de care trebuie să țină cont. Maica Domnului prin urmare este un lucru care ajunge să ne facă să fim unii care să privim spre sfințenie cu mai mult optimism. Înțelegem că Maica Domnului este una care ajunge să ne facă să privim cu mai multă încredere la:

- sfințenie
- și la mântuire.

numai cu Hristos, fără Maica Domnului, e în ființa sa o altă religie decât Ortodoxia." Aceasta fiindcă este bine să știm că trebuie să fim unii care să ajungem să vedem lucrurile cât se poate de realist: Maica Domnului ne poate ajuta dacă noi ne smerim și ajungem să îi cerem ajutorul.[124]

Sunt mai mulți care au ajuns să susțină că Maica Domnului a fost evreică și că mesajul ei s-a adresat mai mult evreilor. Este bine să ne dăm seama că deși Maica Domnului a fost evreică ea a ajuns să fie:

- universală,
- pentru toți creștinii,
- pentru toți cei care îi cer ajutorul,
- pentru toți cei în nevoi
- și pentru toți cei care vor să se mântuiască.

Nu trebuie să uităm că Maica Domnului a dat naștere mântuitorului sufletelor noastre. Aceasta fiindcă ea a fost una care a ajuns să nască pe Mântuitorul. Părintele Arsenie Boca spunea cât se poate de inspirat despre Maica Domnului: „era ascuns în neamul acesta al poporului evreu un mare destin: desăvârșirea prin el a tainei celei din veac ascunse și de îngeri neștiute. Trebuia, era scris în istoria nevăzută, ca la plinirea vremii, să răsară între oameni crinul neamului omenesc: Sfânta Fecioară, Maica Domnului." Este evident prin urmare că Maica Domnului este:

- unică,
- exemplară,
- pântece prin care s-a născut Mântuitorul,
- aleasă,
- ajutătoare
- și susținătoare

a noastră prin greutățile și încercările vieții. Sfinții părinți spuneau cât se poate de bine și adevărat: "ea [Maica Domnului] este purtătoare de grijă şi organizatoarea generoasă a banchetului desfătării dumnezeieşti şi îndumnezeitoare; şi, simplu spus, Mama Celui care pentru bunătatea Lui negrăită S-a făcut frate al nostru, e procuratoare şi repartizatoare autentică a tuturor darurilor supranaturale şi necreate ale Duhului dumnezeiesc care se dau acum şi care sunt încă adunate în vistierie, prin care ne facem frați şi comoştenitori a lui Hristos."[125]

Avem mai sus foarte bine expus:

- rolul,
- scopul
- și rostul

Sfinte Maria și ce a realizat ea prin nașterea ei. Este bine să știm că în Maica Domnului s-a făcut și s-a realizat cel mai intim nivel de comuniune între Dumnezeu și om. Acesta fiindcă după cum am spus omul tânjea după comuniunea cu Dumnezeu și Dumnezeu dorea să îl mântuiască pe om. Acest lucru a fost:

- făcut,
- realizat
- și împlinit

în pântecele Maicii Domnului.

Prin urmare creștinismul ortodox este credința de mijloc. El nu a mers atât de departe cum au făcut-o catolicii care au spus că Maica Domnului la fel de bine poate să mântuiască prin sine dar creștinismul ortodox nu a coborât-o nici atât de mult pe Maica Domnului ca să spună că este doar și simplă femeie. Trebuie să fim conștienți că Maica Domnului este:

- o cale,
- un mediu,
- un mijloc
- și o modalitate

de a ne câștiga mântuirea. Cu toții vrem să ne mântuim și trebuie să știm că ajungem să facem acest lucru prin Maica Domnului. Maica Domnului vrea ca noi să ne mântuim dar nu ne poate mântuii dacă noi nu ajungem să îi cerem ajutorul. Trebuie să devenim conștienți că Maica Domnului este poate figura cea mai mistică a feminismului. Ea este cu adevărat aleasă de Dumnezeu pentru noi tot neamul omenesc. Sfinții părinți sunt cât se

---

[124]*Buchet de rugăciuni către Maica Domnului* (Deva, 2018).

[125]diac. Ioan I. Ica jr, *Maica Domnului - în teologia secolului XX și în spiritualitatea isihastă a secolului XIV: Grigorie Palama, Nicolae Cabasila, Teofan al Niceei*, (Editura Deisis, Sibiu, 2008), p. 571.

poate de concludent în acest sens: "Ea [Maica Domnului] este şi cauză a celor dinaintea ei, şi patroană a celor de după ea, şi procurătoare a celor veşnice. Ea este tema profeţilor, obârşia apostolilor, temelia martirilor, postamentul dascălilor. Ea este slava celor de pe pământ, desfătarea celor din cer, podoaba întregi creaţii. Ea este început, izvor şi rădăcină a bunătăţilor negrăite. Ea este pisc şi desăvârşire a tot ce-i sfânt."[126]

Se spune că în vechime a trăit o fată cu numele Efimia care avea mare evlavie la Maica Domnului și era foarte credincioasă. Deși Efimia vroia să se călugărească tatăl ei își făcea planuri cu cine să o căsătorească. Diavolul văzând dorința Efimiei de a se călugării și evlavia ei și-a spus:

- Ei lasă că am să îți viu ție de hac.

El l-a făcut pe un mare bogat din acest ținut să se îndrăgostească de Efimia. Într-o zi boierul a venit la tatăl Eufimiei.

- Bună ziua, a început el.
- Bună să îți fie inima.
- Și cum vă merge?
- Bine, bine.
- Am avenit aici fiindcă vreau să vă mărturisesc ceva.
- Ce anume boierule?
- O iubesc pe fiica ta.
- Oh, nu știam.
- Așa este. Vreau să mi-o dat de soție.
- Boierule m-ai luat prin surprindere.
- Știu.
- Dar de ce nu?
- Deci ești de acord ca Efimia să fie soția mea?
- Da. Cum să nu.
- Nici nu știi cât mă bucur.
- Bucuria este de partea mea.
- Bine dar Efimia unde este?
- Nu este casă.
- Atunci o să îi spui tu nu?
- Da. Așa am să fac.
- La revedere.
- La revedere boierule.

Tatăl Efimiei s-a bucurat fiindcă un om bogat dorea să se căsătorească cu fiica lui. La scurt timp a venit și Efimia casă.

- Fiică vino aici.
- Ce este tată?
- Am să îți spun un lucru frumos.
- Ce tată?
- Ți-am găsit un soț să te căsătorești cu el.
- Un soț?
- Da.
- Dar eu nu vrea să mă căsătoresc.
- Cum așa?
- Eu vreau să devin călugăriță.
- Prostii. Nu știi ce vorbești.
- Ba știu tată.
- Auzi o astfel de ocazie nu vine în fiecare zi. Viitorul tău soț este bogat și te și iubește.
- Dar nu vreau tată.
- Tu asculți de mine sau te voi pedepsii.

Văzând că nu are de ales Efimia a fugit la biserică unde a început să se roage la icoana maicii Domnului.

- Fiindcă frumuseţea trupului meu este pricina ca să mint cerescului Mire şi să mă pângăresc de om nevrednic, mai bine este să mă lipsesc de ea, nefiindu-mi folositoare şi să mă fac îngrozitoare cu chipul şi urâtă,

[126]Idem p. 431.

numai să-mi păzesc curăţenia sufletului, pe care mai vârtos şi mai multo pofteşte Domnul, decât frumuseţea cea trecătoare.

După aceasta Efimia şi-a tăiat nasul şi buzele. Deşi durerile erau mari Efimia le-a suportat cu mare vitejie. A venit acasă:

- Ce s-a întâmplat fato? Ce este cu tine?
- De ce nu vrei să mă asculţi?
- Cine te-a tăiat în acest hal?
- Eu.
- Ai înnebunit?
- Nu.
- Ce ţi-ai făcut?
- Nu vreau să mă căsătoresc, vreau să mă călugăresc.
- Ei lasă că o să îţi viu eu de hac.

După ce s-a vindecat tatăl Efimiei a dat-o unui ţăran şi i-a spus

- De aici înainte Efimia este sluga ta.
- Cum aşa?
- Nu mai este fiica mea, nu o mai recunosc ca fiica mea.
- De ce?
- Fiindcă nu ascultă.
- Şi ce vrei să fac eu?
- Să o ai de slugă şi să o pedepseşti cât mai des.
- Şi dacă nu o fac?
- Voi aranja să îţi fie tăiat capul.
- Nu omule, nu.
- Faci ce ţi-am spus eu.
- Bine, bine aşa am să fac.

Efimia a devenit slugă. Ţăranul o trata cât se poate de rău. Aşa Efimia a trăit 7 ani. Dormea în grajd cu animalele. Totuşi rugăciunea o întărea pe Efimia. Ei bine în al VII-lea an în seara de Ajun al Crăciunului ţăranul era nemulţumit.

- Ce ar fi să merg să îi mai dau o bătaie Efimiei?

T-a dus spre grajd şi a putut vedea că grajdul era cuprins de o lumină mare. La Efimia se pogorâse din cer Maica Domnului cu mulţime de îngeri.

- Rabdă cu tărie prea iubita mea fiică, că pentru durerea aceasta vremelnică pe care o pătimeşti pentru dragostea Fiului meu, vei dobândi întru împărăţia Lui slavă veşnică şi neveştejită cunună. Şi pentru semnul şi cununa slavei celei mari căreia ai să te învredniceşti de la Mirele tău cel ceresc, să fii de acum vindecată la mădularele cele tăiate,cu puterea Fiului meu, i-a spus Maica Domnului Efimiei.

După aceasta Efimia s-a vindecat.

- Ce o fi lumina aceasta? Se întreba ţăranul.

Apoi ca căzut la pământ. Imediat au venit şi casnicii lui care s-au înfricoşat şi au căzut şi ei la pământ. Efimia a ieşit vindecată din grajd.

- Nu se poate, a spus ţăranul.

Şi-a dat seama că a fost o minune şi pe acel loc mai apoi el a făcut o mare biserică.[127]

Avem aici încă o minune a Maicii Domnului care ne spune că ea este alături de femei şi mai ales de tinerele fete. Nu trebuie să înţelegem din întâmplarea de mai sus că trebuie să ne mutilăm fiindcă Maica Domnului ne va ajuta. Ceea ce trebuie să înţelegem este că trebuie să fim unii care să ajungem să ne dăm seama că Maica Domnului poate schimba răul în bine. De mai multe ori în viaţa noastră adevărul este că ne confruntăm cu răul sub diferitele ei forme. Ei bine Maica Domnului prin Domnul Iisus Hristos are putere peste rău. La fel de bine mai putem să vedem din întâmplarea de mai sus că Maica Domnului are multă lumină în jurul ei. Sunt mai multe:

- arătări,
- vedenii
- şi viziuni

[127] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 55-58.

pe care le unii le-au avut cu Maica Domnului și ea s-a demonstrat că este în lumină. Este vorba de lumina necreată a lui Dumnezeu. Nu greșim dacă spunem că acolo unde este Maica Domnului este:

- lumină,
- pace,
- înțelegere,
- armonie
- și iubire.[128]

CONCLUZII

Știm că s-au scris în ultimii ani multe cărți despre Maica Domnului. Unele dintre ele sunt mari contribuții la studiul mariologic. Am socotit de cuviință să mai aducem încă o mărturie despre sfințenia Maici Domnului. Omul de azi și mai ales femeile trebuie să fie unele care să fie încredințate că Maica Domnului este:

- alături de noi,
- de partea noastră,
- pentru mântuirea noastră,
- pentru sfințirea noastră
- și pentru împăcarea noastră cu Dumnezeu Tatăl.

Din minunile pe care le-am enunţat mai sus trebuie să ştim că Maica Domnului este pentru ca noi să ajungem să ne câştigăm mântuirea. Acesta a fost cu adevărat rostul naşterii sale. Pentru aceasta Maica Domnului este vrednică de toate lauda noastră. Sfinţii părinţi spuneau cât se poate de bine şi de frumos: "Ea [Maica Domnului] singură este reazim şi mângâiere pentru toţi, ascultată şi văzută de toţi şi conlucrând în tot felul la vestirea Evangheliei, arătând astfel în minte şi cuvânt o viaţă şi o conduită extrem de luptătoare."[129]

Această carte se vrea mai mult decât orice o invitaţie la evlavie faţă de Maica Domnului. La fel de bine trebuie să ştim că nu putem să avem evlavie la o persoană sfântă dacă nu suntem:

- încredințați,
- asigurați,
- convinși
- și încuviințați

că acea persoană este sfântă. Ei bine în paginile de mai sus am ajuns să ne dăm seama că Maica Domnului este cu adevărat sfântă. Aceasta fiindcă ea este una care a făcut mai multe minuni care au demonstrat sfințenia ei. În România se cunosc mai multe icoane făcătoare de minuni ale Maicii Domnului:

- icoana Maicii Domnului de la Nicula din județul Cluj-Napoca,
- icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Nămăiești din județul Arges,
- icoana Macii Domnului de la Mănăstirea Trivale din județul Argeș,
- icoana Maicii Domnului de la Biserica Olari din București,
- icoana Maicii Domnului de la Biserica Doamnei din București,
- icoana Macii Domnului de la Biserica Mihai Vodă din București,
- icoana Maicii Domnului de la Mănăstirea Putna,
- sau icoana Maicii Domnului de la Biserica Letca Nouă din județul Giurgiu.[130]

Este cu adevărat un lucru nou și unic ca o femeie să ajungă să Îl nască pe Fiul lui Dumnezeu. Iată de ce dacă ajungem să Îl cinstim pe Domul Iisus Hristos nu se poate să nu ajungem să o cinstim și pe mama Lui. Este maica Domnului cea care ajunge să ne pună într-o relație de:

- rudenie,
- intimitate

---

[128]*Minunile Maicii Domnului din Bacikovo*, (București, 2015).

[129]diac. Ioan I. Ica jr, Maica Domnului - în teologia secolului XX și în spiritualitatea isihastă a secolului XIV: Grigorie Palama, Nicolae Cabasila, Teofan al Niceei, Editura Deisis, Sibiu, 2008, p. 424.

[130]https://www.libertatea.ro/stiri/iata-cele-mai-puternice-22-de-icoane-facatoare-de-minuni-din-romania-465784. (consultat pe 16.03.2021).

- și iubire

cu Dumnezeu. Nu trebuie să uităm de acest fapt și trebuie să îl avem în vedere atunci când vorbim despre Maica Domnului. Sunt și unii sfinți care vorbesc de o implicație cosmică a nașterii Maicii Domnului. Aceasta fiindcă știm din Noul Testament că la nașterea lui Iisus s-a arătat o stea mare pe cer care le-a luminat magilor drumul spre Betleem. Sunt mai multe speculații cu privire la această stea dar ceea este singur este că această stea a fost un semn de la Dumnezeu. Despre aspectul cosmic al sfinți părinți spuneau cât se poate de inspirat: "Împăratul universului a dorit frumusețea tainică a acestei Pururea Fecioare, precum a prezis David [Ps 45, 12] și, plecând cerurile [Ps 18, 10; 144,5], S-a pogorât și a adumbrit-o [Lc 1, 35] sau, mai bine zis, S-a sălășluit în ea Puterea enipostatică a Celui Preaînalt."[131]

Evident că Maica Domnului are mai mulți:

- opozanți,
- dușmani,
- contestatari,
- cei care o neagă
- și cei care sunt împotriva ei.

Neoprostatanții sunt unii care neagă faptul că Maica Domnului a fost fecioară și susțin că după Iisus a mai avut copii cu dreptul Iosif. Aceasta fiindcă în Noul Testament se vorbește de "frații Domnului." Este bine să știm că frații Domnului sunt de fapt verii lui Iisus fiindcă la evrei cuvântul de văr și de frate era unul și același lucru. Sfânta Maria prin urmare este:

- nobilă,
- neprihănită,
- fecioară,
- slujitoare a binelui
- și lucrătoare a virtuții.

Sfinții părinți ne spun că îngerii din cer sunt unii care o cinstesc pe Maica Domnului: "așa cum înainte oamenii de pe pământ se uitau la cer și se închinau lui Dumnezeu din pricina faptului că se spune că Acesta locuiește în cer, căci zice [Psalmistul]: „Către Tine, Cel ce locuiești în cer, am ridicat ochii mei" [Ps 122, 1], tot așa mai apoi îngerii din cer se uitau la pământ și la Fecioara din el și Îl slăveau și se închinau lui Dumnezeu, pentru că în Ea Cel Nearătat S-a făcut arătat, Cel Neîmpărtășit S-a făcut împărtășibil, Cel Nevăzut S-a făcut văzut de infinite ori infinit mai mult decât mai înainte în ceruri."[132]

Din minunile pe care le-am enunțat mai sus putem să spunem că rugăciunile la Maica Domnului sunt:

- efective,
- lucrătoare,
- eficiente
- și active.

Am spus în paginile acestei cărți că nu trebuie să credem că ne rugăm în zadar la Maica Domnului. Aceasta fiindcă Maica Domnului ne ascultă rugăciunile și le prezintă în fața Fiului ei.

Din cele mai vechi timpuri ortodoxia

-o cinstește,
- o preamărește,
- o iubește
- și o promovează pe Maica Domnului.

Când o cinstim pe Maica Domnului nu facem decât să ducem la îndeplinire o tradiție pe care am moștenit-o de mai multe secole și chiar de 2 milenii. Am putut vedea din viața Maicii Domnului că ea a fost alături de primele comunități creștine care au apărut în Israelul secolului I după Hristos. La fel de bine credem că în mod nevăzut Maica Domnului mijlocește la Dumnezeu pentru noi toți cei de azi fiindcă ea este una care:

- nu ne-a părăsit,
- nu ne-a abandonat,
- nu ne-a lăsat de izbeliște
- și nu ne-a lăsat fără de nădejde.

---

[131]diac. Ioan I. Ica jr, Maica Domnului - în teologia secolului XX și în spiritualitatea isihastă a secolului XIV: Grigorie Palama, Nicolae Cabasila, Teofan al Niceei, Editura Deisis, Sibiu, 2008, p. 423.

[132]Idem p. 513.

Este vital în sens creştin ortodox să avem credință în Maica Domnului. Sunt mulți care după cum am spus sunt sceptici cu privire la Maica Domnului fiindcă ea nu mai poate să fie văzută. Totuși sunt destui de mulți oameni duhovnicești care au simțit că din Sfânta Maria iasă mut har. Sfinții părinți spuneau cât se poate de bine: "tu [Maica Domnului] eşti locul tuturor harurilor, plinătatea a toată frumusețea şi bunătatea, tablou şi icoană însufleţită a tot binele şi a toată bunătatea, ca una singură învrednicită concentrat de toate harismele Duhului, sau mai bine zis care singură ai în chip uimitor/paradoxal în măruntaiele tale pe Cel în Care sunt comorile tuturor acestora şi eşti un cort uimitor al Acestuia..."[133]

Cine este Maica Domnului după sfinții părinți?

1. Locul tuturor harurilor,
2. Plinătatea a toată frumusețea,
3. Tablou și icoană însufleţită a tot binele și toată bunătatea,
4. și singura care s-a învrednicit de toate harismele Duhului.

Este evident că Maica Domnului este pentru cei care au nevoie un izvor de harisme. Sunt mai mulți preoți care fiindcă sunt în slujba Bisericii au nevoie de harisme. Că există o întreagă teologie a harismelor nu este nici în îndoială. Totuși cum să ajungi să dobândești o harismă? Trebuie să fi unul care să ajungi:

- să te rogi,
- să o cinstești,
- să o preamărești
- și să o lauzi

pe Sfânta Maria. Este bine să știm că Maica Domnului este un mare aliat al celor care cred în Hristos dar trebuie să știm că ea este un dușman crunt a celor care:

- blasfemiază,
- hulesc,
- ponegresc
- și profanează

numele Mântuitorului Hristos.

Am vorbit în paginile de mai sus de mai multe minuni și de intervenții ale Macii Domnului. Cum se face că noi deși ne rugăm Macii Domnului nu am ajuns să o vedem cu ochi noștri? A o vedea pe Maica Domnului este un semn de mare:

- credință
- și vrednicie.

Nu trebuie să credem că dacă nu am ajuns să o vedem noi cu ochii noștri acest lucru nu înseamnă că maica Domnului nu există și nu este sfântă. După cum am vorbit mai sus Maica Domnului este menționată de mai multe ori în Noul Testament și a fost profețită în Vechiul Testament. Sfinții părinți întăresc și mai mult acest lucru: "acesta e adevăratul paradis pregătit sfinților prin sfatul prehotărât / predestinat al lui Dumnezeu mai înainte de întemeirea lumii, și acesta e adevăratul Pom al Vieții: Cuvântul Dumnezeu-Om dat din Maica Domnului spre desfătare și viață veșnică și numit 'pom" din pricina trupului și "al vieții" din pricina Dumnezeirii unite cu el potrivit persoanei, și Care face vii toate."[134]

Ca să ne facă conștienți de importanța Macii Domnului Sfântul proroc Moise ne spune că ea a fost menționată și profețită din primele zile ale umanității când după căderea în păcat Dumnezeu le-a spus primilor oameni că va pune dușmănie între șarpe (diavol) și femeie și între seminția șarpelui și a femeii. Acest lucru ne spune că Sfânta Maria a adus pe lume pe cel care are putere peste diavol. Din primele zile ale umanității prezența diavolului a fost una:

- înfricoșătoare,
- îngrozitoare,
- infernală,
- grotesc,
- care aduce teroarea
- și care ne înfricoșează.

[133]Ibidem, p. 428.
[134]Ibidem p. 511.

Ei bine Sfânta Maria a adus pe lume pe cel care poate să îl reducă la cenușă pe diavol. Nu se poate ca cea care a adus în lume pe Iisus să nu fie și ea sfântă și înduhovnicită. Mai toate textele sfinților părinți ne spun că Sfânta Maria a fost plină de Duh Sfânt. Aceasta fiindcă ceea ce s-a născut din ea a venit de la Duhul Sfânt. Sfinții părinți sunt cât se poate de concludenți în acest sens: "așa cum nimeni nu poate să vină la Tatăl decât numai prin Fiul (Ioan 14, 6), tot așa nici la Fiul, Care e Izvorul natural al Duhului Sfânt, din Care vine toată procurarea celor bune, nimeni nu poate să vină decât prin Mama Lui, care e partea dinăuntrul catapetesmei, sfânta sfintelor, din care Dumnezeu vorbește cu toată firea creată."[135]

Se spune că în vechime era o femeie de neam împărătesc care avea două fiice. Ea își creștea fiicele în frică de Dumnezeu și de Maica Domnului.

- Fiicele mele așezați-vă să vorbim.
- Ce este mamă?
- Este foarte important ceea ce vă voi spune.
- Ce anume?
- Să aveți două lucruri în vedere.
- Care sunt ele?
- Primul este: să aveți credință în Dumnezeu.
- Și al doilea?
- Să o cinstiți pe Maica Domnului.
- Bine mamă.
- Îmi promiteți că așa veți face?
- Da mamă.
- Să nu uitați aceste lucruri niciodată.
- Nu le voim uita niciodată mamă.

Timpul a trecut și într-o zi bărbatul femeii a murit. Fiindcă nu mai era cine să aducă bani în casă femeia și cele două fete ale ei a sărăcit mult.

- Mamă ce ne vom face acum?
- Nu știm.
- De ce ne-a pedepsit Dumnezeu?
- Dumnezeu nu ne-a pedepsit.
- Cum să nu?
- Nu, Dumnezeu este de partea noastră.
- Cum poți să spui asta?
- Fiicele mele nu v-am spus eu să avem credință în Dumnezeu?
- Ba da mamă.
- Este ușor să ai credință în Dumnezeu când toate lucrurile sub bune în viața ta dar mai poți să ai credință în vine necazurile peste tine?
- Mai greu.
- Ei vedeți, Dumnezeu a lăsat peste noi un test de credință.
- Poate așa o fi.
- Așa este.
- Dacă spui tu mamă.
- Haideți că mergem să ne rugăm la biserică.
- Bine mamă.

Femeia cu cele două fiice ale sale s-a dus la biserică. Acolo mama a început să se roage:

- Stăpâna îngerilor, Maica sărmanilor, şi ajutătoarea săracilor, în îngrijirea şi sub acoperământul tău dau, din tot sufletul meu, pe aceste două sărmane casă le chivernisești; că nu pot să le păzesc eu fără de paguba sufletului şi a trupului, din sărăcia şi neajungerea mea. Şi tu, cu dumnezeiasca ta mai înainte purtare d egrijă, după nemărginita ta milostivire să le acoperi, şi să le păzeşti, ca să nu-şi întineze fecioria lor.

După ce a terminat de spus rugăciunea femeia le-a spus fetelor:

- Acum să atingem icoana Maicii Domnului.
- Bine mamă așa vom face.

---

[135]Ibidem p. 510.

Au atins icoana și au plecat spre casă. Când au ajuns acasă în fața poții stătea un tânăr cu chip de înger.
- Bună ziua, a spus femeia.
- Bună ziua.
- Pe cine căutați?
- Pe voi.
- De ce?
- Împărăteasa cea cerească îți trimite banii aceştia ca să chiverniseşti fiicele tale, a spus tânărul întinzând o pungă cu mulți bani.
- Vai nu se poate.
- Luați-i sunt pentru voi.
- Vă mulțumim.
Nici nu a apucat femeia să mulțumească că tânărul a dispărut.
- Cine a fost oare mamă?
- Cred că a fost un înger.
- Dar ce mulți bani.
- V-am spus eu că Maica Domnului se va îngrijii de noi.
- Aşa este.
Cu banii primiți de la înger femeia s-a pus pe picioare. Acest lucru însă nu a fost pe placul vecinilor care au început să clevetească.
- Ce o fi și cu femeia aceasta?
- De ce?
- Este din nou bogată.
- Cum a fost odată?
- Da.
- Nu știu.
- Eu cred că știu ce s-a întâmplat.
- Ce anume?
- Și-a vândut fetele la cine știe ce bogat.
- Adică cum?
- Nu înțelegi?
- Nu.
- Le-a obligat să se prostitueze.
- Nu știu ce să spun.
- Păi atunci de unde are atâția bani?
- Poate ai dreptate.
- Sigur că am dreptate.
De atunci între vecini s-a dus vorba că fetele femeii s-au prostituat.
- Mamă, ai auzit ce spun vecinii despre noi? A început într-o zi o fată.
- Ce?
- Că ne-am vândut pentru bani la bărbați.
- Vai nu se poate.
- Ce să facem?
- Mergeți și vă rugați la Maica Domnului.
Într-o zi pe când era praznic mare la mitropolie și erau și femeia cu fiicele ei din cer s-a pogorât un înger care le-a spus de față cu toții:
- Aceste două cununi de flori albe vi le-a trimis din ceruri împărăteasa, pentru semnul fecioriei voastre.
Atunci toți au înțeles că fetele nu s-au vândut pentru bani.[136]
Avem aici încă o intervenție care s-a făcut din partea Maicii Domnului care s-a făcut prin îngeri. Este bine să știm că există o legătură strânsă și profundă dintre Maica Domnului și sfinții îngeri. Aceasta fiindcă acum în cer Maica Domnului este alături de îngeri.
Cartea noastră se vrea o meditație și o contemplație pe marginea vieții Macii Domnului și a învățăturilor dogmatice creștin ortodoxe despre mariologie. Știm că sunt mai multe predici și mai multe conferințe care se țin

[136] Agapie Criteanul, *Din minunile Maicii Domnului* (Apologeticum, 2005) pp. 58-61.

în zilele noastre despre Maica Domnului dar această carte și-a propus să analizeze un aspect mai puțin cunoscut despre Maica Domnului: că Maica Domnului este:

- un prototip
- și o înnoitoare

a feminității. Aceasta fiindcă prin Maica Domnului creștinismul ortodox o cinstește pe Maica Domnului. Dacă această carte a contribuit cât de puțin în înțelegerea și lărgirea evlaviei față de Sfânta Maria înseamnă că ea și-a atins scopul.[137]

[137]Gheorghe Băbuț, *Maica Domnului ocrotitoarea României* (Oradea, 2005).